

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙

กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี

คำนำ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และใช้เป็นคู่มือและแนวทางการกำกับการดำเนินงานของผู้บริหารและทุกภาคส่วนในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รวมทั้งใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของสำนักงานอธิการบดี/คณะ/วิทยาลัย ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จะขับเคลื่อนแผนฯ สู่เป้าหมายที่กำหนดในระยะเวลา ๕ ปี และมีตัวชี้วัดเพื่อกำกับ ติดตาม และประเมินผลสำเร็จในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ โดยได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อม เงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงในมิติต่างๆ และสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ รวมทั้งแนวโน้มหรือทิศทางการพัฒนา การศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งนี้ การดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ กรอบทิศทางการพัฒนา ด้านวัฒนธรรม แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ เป็นต้น

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ จะนำพาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไปสู่การพัฒนาการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

(นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์)

อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ บริบทและการวิเคราะห์สถานการณ์	๖
๒.๑ บริบทที่เกี่ยวข้อง	๖
๒.๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราชไทย ๒๕๖๐	๖
๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)	๗
๒.๑.๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๑๑
๒.๑.๔ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน	๑๑
๒.๑.๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑๓
๒.๑.๖ กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)	๑๓
๒.๑.๗ นโยบายรัฐบาล	๑๔
๒.๑.๘ นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand 4.0)	๑๗
๒.๑.๙ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	๑๘
๒.๑.๑๐ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒	๑๘
๒.๑.๑๑ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙	๑๙
๒.๑.๑๒ มาตรฐานการศึกษาของชาติ	๒๒
๒.๑.๑๓ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ : National Qualifications Framework (Thailand NQF)	๒๓
๒.๑.๑๔ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd)	๒๕
๒.๑.๑๕ กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔	๓๕
๒.๑.๑๖ แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐	๓๖
๒.๑.๑๗ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills)	๔๑
๒.๑.๑๘ รูปแบบการศึกษาตามวิถีใหม่ (New Normal)	๔๔
๒.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์ (Swot Analysis).....	๔๕
๒.๒.๑ ตารางแสดงการให้คะแนนสถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๔๙
๒.๒.๒ สถานการณ์หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์	๕๕
๒.๒.๓ การวิเคราะห์ TOWS Matrix สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๕๕
๒.๒.๔ สรุปการวิเคราะห์สู่แนวทางการจัดทำกลยุทธ์	๖๓
ส่วนที่ ๓ แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙	๖๔
๓.๑ วิสัยทัศน์	๖๔
๓.๒ พันธกิจ	๖๔
๓.๓ เป้าหมาย	๖๔
๓.๔ วัตถุประสงค์	๖๔

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๓.๕	ปณิธาน	๖๕
๓.๖	เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์	๖๕
๓.๗	ค่านิยมหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	๖๕
๓.๘	ยุทธศาสตร์ (Strategies)	๖๕
๓.๙	แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map).....	๖๗
๓.๑๐	ความเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ กับ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนการปฏิรูปประเทศ แผนการศึกษาแห่งชาติ ๒๐ ปี กรอบทิศทางการพัฒนา ด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี	๖๘
๓.๑๑	รายละเอียดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด ภายใต้แผนพัฒนาสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙.....	๖๙
ส่วนที่ ๔ บทสรุป		๙๐
๔.๑.๑	เงื่อนไขความสำเร็จ	๙๐
๔.๑.๒	เป้าหมายแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙	๙๑
๔.๑.๓	การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล	๙๒
ภาคผนวก		
	ภาคผนวก ก	๙๔

ส่วนที่ ๑

บทนำ

ปัจจุบันวิวัฒนาการทางการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการศึกษา นั่นคือ กระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารไปทั่วโลก ที่เรียกว่า “โลกไร้พรมแดน” สถาบันการศึกษาจึงต้องปรับตัว เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยการผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดแรงงานโลกได้อย่างแท้จริง การจัดระบบการศึกษาในยุค ๔.๐ ที่สามารถตอบโจทย์ความเป็นพลวัตแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงในภูมิรัฐศาสตร์และภูมิเศรษฐศาสตร์ทั่วโลก จำเป็นต้องมีกรอบเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการการดำเนินงานที่สอดคล้องกัน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบกับปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-19) ได้แพร่ระบาดอย่างต่อเนื่องทำให้สถาบันการศึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอน พร้อมทั้งวางแนวทางการดำเนินงานในระยะยาวให้สามารถรองรับหรือปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุง และเผยแพร่วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับมาอย่างต่อเนื่อง จึงกำหนดวิสัยทัศน์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ ดังนี้

“เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีความเป็นเลิศด้านวิชาการ วิชาชีพ ในระดับชาติ และนานาชาติ”

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ มุ่งเน้นการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในด้านการจัดการศึกษา ด้านการสร้างสรรคงานวิจัยและนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการอนุรักษ์ พัฒนา สืบสานและเผยแพร่วัฒนธรรม เพื่อนำพาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้เป็นสถาบันต้นแบบในการจัดการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ของชาติและนานาชาติ ภายใต้การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล เพิ่มกลไกและเครือข่ายการมีส่วนร่วม และการทำงานเชิงรุก เพื่อให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยการเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงานตามพันธกิจที่วางไว้ อย่งไรก็ตามการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ฉบับนี้ คำนึงถึงประเด็นความท้าทายในบริบทต่างๆ ตลอดจนความคาดหวังที่สังคมมีต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แนวนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ

ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ ตลอดจนแนวนโยบายต่างๆ ที่สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดและได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม บุคลากรจากหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และนักศึกษาที่เป็นศิษย์เก่าของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในทุกระดับอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วน และเพื่อให้เป็นแผนพัฒนาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์อย่างแท้จริง

การบรรลุวิสัยทัศน์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ยังคงเร่งดำเนินการขับเคลื่อนแผนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นำไปสู่เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุพันธกิจทั้ง ๕ ประการ ดังนี้

๑. จัดการศึกษาระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ
 ๒. สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างมีคุณค่าแก่สังคม
 ๓. ให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมแก่สถานศึกษา ชุมชน สังคม และท้องถิ่น
 ๔. อนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อสร้างความตระหนักรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และส่งเสริมความเป็นไทย
 ๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล
- เพื่อให้นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของพันธกิจทั้ง ๕ ประการดังกล่าว สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่าย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการและสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เพื่อให้แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเป็นรูปธรรม สามารถปฏิบัติได้อย่างชัดเจน ภายใต้ยุทธศาสตร์แต่ละยุทธศาสตร์ จึงได้กำหนดตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดระดับผลผลิตและค่าเป้าหมายที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องการบรรลุในแต่ละปี โดยทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ มีกลยุทธ์/มาตรการ ที่มุ่งขับเคลื่อนการบรรลุเป้าประสงค์ทั้งหมด ๑๖ กลยุทธ์ โดยมีตัวชี้วัดเป้าประสงค์ จำนวน ๑๑ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดกลยุทธ์ จำนวน ๒๐ ตัวชี้วัด รวมทั้งสิ้น ๓๑ ตัวชี้วัด ดังนั้น เพื่อให้มั่นใจได้ว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความพร้อม

ในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ดังกล่าวได้อย่างแท้จริง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงได้มีการถ่ายทอดและขับเคลื่อนแนวทางการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งมีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างน้อย ๒ ครั้งต่อปี เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนมีระบบ สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสามารถกำกับ ติดตามประเมินผลว่าบรรลุผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งนำข้อมูลที่ได้ไปทบทวนปรับปรุงกลยุทธ์ต่อไป

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ มีบทบาทภารกิจ วิธีการดำเนินงาน และหน่วยงานที่ประสานการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนบรรลุตามวิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

๑.๑ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ผลิตบุคลากรเฉพาะสาขาต่างๆ เพื่อรับใช้สังคมแบ่งเป็น ๓ ระดับ

๑.๑.๑ เป็นช่างฝีมือประณีตทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับผู้ปฏิบัติ

๑.๑.๒ เป็นครูระดับชำนาญที่สามารถถ่ายทอดศิลปะสาขาต่างๆ ได้

๑.๑.๓ เป็นผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะ เป็นศิลปินในสาขาต่างๆ และมีฝีมือเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับระดับชาติ

๑.๒ ผลลัพธ์ต่อสังคมในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษา

๑.๒.๑ บำรุงรักษาและสืบทอดศิลปะวิทยาการทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๑.๒.๒ ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรมทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย เพื่อนำไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อวิถีชีวิตและสังคม

๑.๓ วิธีการดำเนินงาน

การจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๕ และสอดคล้องกับกรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การผลิตผลงานสร้างสรรค์ การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการบริหารจัดการ

๑.๔ ระบบการประสานงานความเชื่อมโยง

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะถึงระดับวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้นสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้

๑.๔.๑ กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม รับนโยบายจากกระทรวงวัฒนธรรมมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และกรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรมระยะ ๒๐ ปี

๑.๔.๒ กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.)

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) บุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นกรรมการร่วมทำนโยบายการศึกษา เช่น การศึกษาเพื่อพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต กรอบคุณวุฒิแห่งชาติสู่การปฏิบัติ ฯลฯ

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานในการพัฒนาหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับขั้นพื้นฐาน

- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) การประสานในการพัฒนาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษา

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ดำเนินการเพื่อศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนะนโยบาย ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครและการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

- ศุภสภา รับรองมาตรฐานวิชาชีพของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา

๑.๔.๓ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

- สำนักงานคณะกรรมการการ (สกอ.) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานในเรื่องของการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เพื่อให้สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

๑.๔.๔ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

เพื่อเป็นการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงต้องมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษา ซึ่งจัดการศึกษาทุกระดับและหน่วยงานสนับสนุนในสังกัดของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องประกอบด้วย

- การประเมินคุณภาพภายใน (ระดับอุดมศึกษา/ระดับอาชีวศึกษา/ระดับพื้นฐานวิชาชีพ)
- การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
- การพัฒนาคุณภาพการศึกษาระบบการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อรับรองมาตรฐานและมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ

๑.๔.๕ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ประสานงานเกี่ยวกับ

- ขอคำปรึกษาแนะนำ เพื่อให้ความช่วยเหลือหน่วยงาน อันจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการบริหารราชการแผ่นดินตามเจตนารมณ์ของการพัฒนาระบบราชการ

- รับการฝึกอบรมและสัมมนาผู้บริหารส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ เพื่อปรับกระบวนการทัศน์ให้รองรับต่อการพัฒนาระบบราชการ

๑.๔.๖ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน และกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

ทั้งนี้ ในการดำเนินงานกำหนดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นั้น ได้มีการทบทวนบริบทต่างๆ และมีการวิเคราะห์สถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีรายละเอียดในส่วนที่ ๒ ต่อไป

ส่วนที่ ๒

บริบทและการวิเคราะห์สถานการณ์ (Context & SWOT Analysis)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ในการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ ได้มีการศึกษา ทบทวน และวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายและนโยบายในระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รวมทั้งการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นสภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งได้นำเสนอไว้ในบทนี้แบ่งเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๒.๑ บริบทที่เกี่ยวข้อง

บริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) นโยบายรัฐบาล นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) มาตรฐานการศึกษาของชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ : NQF (National Qualification Framework) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd) กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills) รูปแบบการศึกษาตามวิถีใหม่ (New Normal) โดยสรุปสาระสำคัญของบริบทดังกล่าว ดังนี้

๒.๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีประเด็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการจัด "การศึกษา" ในหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๔ ระบุว่า "รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา ๑๒ ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาก่อนเข้ารับการศึกษา เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ การดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วยการศึกษาที่พึงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติมีความเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ"

นอกจากนี้ ในประเด็นด้านศิลปะและวัฒนธรรม ในมาตรา ๕๗ ได้ระบุไว้ว่า รัฐต้องอนุรักษ์ ฟื้นฟูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย

๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

รัฐบาลและคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชน จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รายละเอียดดังนี้

๒.๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายสำคัญที่เป็นรูปธรรมชัดเจน คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ตลอดจนการปลูกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับ โดยกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ เพื่อให้คนในชาติมีจิตสำนึกรักและหวงแหน มุ่งจงรักภักดี พร้อมธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวและศูนย์รวมจิตใจหนึ่งเดียวกันของคนทั้งชาติ โดยปลูกฝังและสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ ผนวกรวมเสริมสร้างความรักและภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและชาติไทย ผ่านทางกลไกต่างๆ รวมถึงการศึกษาประวัติศาสตร์ในเชิงสร้างสรรค์ น้อมนำและเผยแพร่ศาสตร์พระราชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนแนวทางพระราชดำริต่างๆ ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และนำไปประยุกต์ปฏิบัติใช้อย่างกว้างขวาง จัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติและพระราชกรณียกิจอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนส่งเสริมให้ยึดถือหลักการคำสอนซึ่งเป็นแก่นแท้หรือคำสอนที่ถูกต้องของศาสนามาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน

๒) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันละปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

๒.๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ในทั้งภาคบริการและการท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ความคิดสร้างสรรค์ และทุนทางวัฒนธรรมพร้อมทั้งการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวไทย มีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ มีการคุ้มครองและปกป้องด้านทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อการป้องกันการลอกเลียนแบบ

๒.๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายในการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง “คนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอด” กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยให้สถานศึกษาสอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมถึงการรักษาขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงาม

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถ การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาหรืออาชญากรรมต่างๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความยืดหยุ่นทางความคิด รวมถึงทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิตสามารถอยู่รวมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

๓) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้และทักษะทางศิลปะ การพัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนได้ การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต

๔) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครู สอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธี เรียนรู้และวิธีจัดระเบียบ การสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิต และพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรรผู้มีความสามารถสูง ให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพการสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครูรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจาก การพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

๕) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท จัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ จัดโครงสร้างการจัดการการศึกษาเพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และให้เอื้อต่อการเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ทัวถึง และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับสถาบันการศึกษาในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยกออกจากกระบวนการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งมีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลใน

เชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มากกว่าการวัดระดับความรู้ ตลอดจนมีการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน

๖) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่นผ่านการพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ อาทิ การพัฒนาการศึกษาออนไลน์แบบเปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล

๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ โดยเน้นการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่นเฉพาะสาขาระดับนานาชาติ ในการให้บริการทางการศึกษา วิชาการ ควบคู่กับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเพื่อสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ

๘) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล ทักษะการคัดกรองความรู้ องค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับคุณค่าของครูไปพร้อมกัน การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพที่ประชาชนสามารถเข้าถึงทรัพยากรและใช้ประโยชน์จากระบบการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๙) การจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม การสร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบันในรูปแบบการร่วมมือ เพื่อรวมนักวิจัยให้สามารถต่อยอดงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ การสร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยอื่นๆทั่วโลก เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้นักวิจัยความสามารถสูงของไทย

๒.๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายโดยเน้นการตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับ ผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เน้นการสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ที่เป็นมาตรฐานเสมอกัน การจัดให้มีมาตรการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การสนับสนุนกลไกความร่วมมือของภาคส่วนต่างๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาในระดับจังหวัด การใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ความรู้และนวัตกรรมของคนทุกกลุ่ม รวมถึงระบบการติดตามสนับสนุนและประเมินผลเพื่อสร้างหลักประกันสิทธิ การได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพของประชาชน

๒) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ภายใต้บริบทของสังคมที่มีความหลากหลายมากขึ้นทั้งทางชาติพันธุ์ ศาสนา และวิถีชีวิตทางวัฒนธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ ส่งเสริมความตระหนักในสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมกันในเรื่องสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ความสำคัญกับองค์ความรู้และภูมิปัญญาของกลุ่มชน สร้างความภูมิใจในรากเหง้าของคนในท้องถิ่น สร้างความเข้าใจและจุดร่วมบนความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริมบทบาทของสถาบันการศึกษาในการช่วยยกระดับคุณค่าที่หลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมให้เป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากได้ รวมถึงเชื่อมโยงการสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน บนรากฐานมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกันกับประเทศไทย

๒.๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เน้นการปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ และระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้

กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาส ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกัน ปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ มีระบบการบริหารจัดการ ที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

๒) มีความเชื่อมโยงในการให้บริการ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ มีระบบการบริหารจัดการข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานและแหล่งข้อมูลต่างๆ นำไปสู่การวิเคราะห์การจัดการ ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการพัฒนานโยบายและการให้บริการ มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการ ให้บริการตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ เพื่อให้ สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้

๓) บริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนา ในทุกระดับ มีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยึดโยงกับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ รวมทั้งมีระบบการติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจ เพื่อนำไปสู่ การกำหนดประเด็นการพัฒนา การจัดทำ นโยบาย และการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

๔) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ มีการ ติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผล ทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตาม ยุทธศาสตร์ชาติ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับประเด็นการพัฒนา ระดับหน่วยงาน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการ บรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ

๕) บุคลากรเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติหน้าที่และขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีกำลังคน ที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการ ปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงาน มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรให้ มีสมรรถนะใหม่ๆ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถ บูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

๖) มีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัว ให้กับหน่วยงานในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพ ภายใต้อัตลักษณ์คุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การ คัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพ

๗) บุคลากรยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทาง ความก้าวหน้าในอาชีพ พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรและวางมาตรการที่เหมาะสมกับเส้นทางความก้าวหน้าใน สายอาชีพให้มีสมรรถนะใหม่ๆ ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานและสร้างค่านิยมในการปฏิบัติงาน เพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม ให้ความสำคัญกับ การพัฒนาภาวะผู้นำในทุกระดับให้มีขีดสมรรถนะสูง มีความรับผิดชอบ และมีความเป็นมืออาชีพ เป็นทั้งผู้นำทาง

ความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจนำการเปลี่ยนแปลงพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม

๘) มีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ร่วมต่อต้านการทุจริต มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอายต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ

๙) บุคลากรยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต กำหนดให้บุคลากรต้องยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลักเลี่ยงการขัดกันระหว่างประโยชน์บุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

๑๐) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ จัดการกับผู้กระทำความผิดทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกระดับอย่างตรงไปตรงมา เป็นธรรม และตรวจสอบได้ พร้อมทั้งให้การดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมปราศจากการแทรกแซงของนักรการเมืองและผู้มีอิทธิพล มีการลงโทษผู้กระทำความผิดกรณีทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและรวดเร็ว

๑๑) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ จัดให้มีกลไกการประสานงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยการพัฒนาระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการดำเนินงานแบบบูรณาการและมุ่งผลสัมฤทธิ์

๒.๑.๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้นำแนวคิด “ล้มแล้วลุกไว” ประกอบด้วยการพร้อมรับ (Cope) การปรับตัว (Adapt) และการเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) มาเป็นหลักคิดในการพัฒนา เพื่อรองรับกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-19) ให้ประเทศไทยมีความเข้มแข็ง เท่าทัน มีศักยภาพในการรับและลดความเสี่ยง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๒.๑.๓.๑ ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์

๒.๑.๓.๒ ประเด็นที่ ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ รวมทั้งตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๒.๑.๓.๓ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งมุ่งเน้นกลไกและกระบวนการป้องกันการทุจริตให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๔ แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับแผนการปฏิรูปประเทศ จำนวน ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านที่ ๒ ด้านบริหารราชการแผ่นดิน ด้านที่ ๙ ด้านสังคม ด้านที่ ๑๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้านที่ ๑๒ ด้านการศึกษา และด้านที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รายละเอียดดังนี้

๒.๑.๔.๑ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๒ ด้านบริหารราชการแผ่นดิน

กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

- ๑) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ บริการภาครัฐ สะดวก รวดเร็ว และตอบโจทย์ชีวิตประชาชน
- ๒) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ ระบบข้อมูลภาครัฐมีมาตรฐาน ทันสมัย และเชื่อมโยงกันก้าวสู่รัฐบาลดิจิทัล
- ๓) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ โครงสร้างภาครัฐกะทัดรัด ปรับตัวได้เร็วและระบบงานมีผลสัมฤทธิ์สูง
- ๔) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ กำลังคนภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมและมีสมรรถนะสูงพร้อมขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๑.๔.๒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๔ ด้านสังคม

กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

- ๑) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ ร่วมการมีส่ว ๕ การเรียนรู้ การรับรู้ และการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคม โดยได้ให้ความสำคัญกับการสร้างพลังจิตอาสาเพื่อสร้างจิตสำนึกส่วนรวมของประชาชนผ่านการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม การสร้างพลังแผ่นดิน การสร้างพลังสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมของคนทุกวัยผ่านการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ

๒.๑.๔.๓ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

- ๑) ประเด็นการปฏิรูปด้านการป้องปราม โดยมีเป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์ให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง (Integrity) สุจริตของบุคลากร ใช้ดุลยพินิจโดยสุจริตภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ต่ออย่างแท้จริง

- ๒) ประเด็นการปฏิรูปด้านการปราบปราม โดยมีเป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์ ยกระดับ การบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด

๒.๑.๔.๔ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๒ ด้านการศึกษา

กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

- ๑) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง
- ๒) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
- ๓) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์
- ๔) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- ๕) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและยกระดับ คุณภาพของการจัดการศึกษา
- ๖) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๗ การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล (Digitalization for Educational and Learning Reform)

๒.๑.๔.๕ แผนการปฏิรูปประเทศด้านที่ ๑๓ ด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

๑) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในทุกช่วงวัย ผ่านการปฏิรูป
อุตสาหกรรมบันเทิงและการใช้กลไกร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนในการขับเคลื่อน โดยมีกลไกการปฏิรูป
อุตสาหกรรมบันเทิง เพื่อใช้พลังบวก (Soft Power) ให้เกิดการผลิตสื่อที่เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม การยกย่อง
เชิดชูเกียรติบุคคล หน่วยงาน องค์กร และสื่อเสริมคุณธรรม จริยธรรม การพัฒนาศักยภาพแหล่งเรียนรู้ทาง
ศิลปวัฒนธรรมต้นแบบ

๒.๑.๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
คือ องค์กรประกอบการขับเคลื่อนที่ ๑ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมาย
ของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน มีขอบเขตคือการท่องเที่ยวไทยมีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ
(การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม) แต่เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙
(Covid-19) ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวหยุดชะงัก รูปแบบของตลาดการท่องเที่ยวต้อง
เปลี่ยนแปลงไปในระยะยาว รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดโอกาส
ในการใช้จุดเด่นและความสร้างสรรค์พลิกฟื้นรูปแบบการท่องเที่ยวไทยสู่การท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง มีเอกลักษณ์
บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคม อันเป็นการมุ่งเน้นสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และหมวดหมายที่ ๑๒
ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

๒.๑.๖ กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรมระยะ
๒๐ ปี จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ รายละเอียดดังนี้

๒.๑.๖.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างความตระหนักต่อสถาบันหลักของชาติ และพัฒนากลไกในการ
อนุรักษ์และ สืบทอดวัฒนธรรม มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ
ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ รวมทั้งกิจกรรมเทิดทูนสถาบันชาติ
ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดำเนินงานตามพระราชดำริ และส่งเสริมการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
อนุรักษ์ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม โดยการบูรณะ ปฏิสังขรณ์ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ชื่นชมเชย
ปกป้องคุ้มครอง เผยแพร่ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม

๒.๑.๖.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทาง
เศรษฐกิจ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ พัฒนาศักยภาพ
แหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ส่งเสริมกิจกรรม ประเพณีหรือเทศกาลสำคัญเพื่อส่งเสริม
การท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทศิลปิน เพื่อการสร้างงาน
และสร้างรายได้ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนการนำทุนและทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาต่อยอด
เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

๒.๑.๖.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาความสัมพันธ์ และส่งเสริมเกียรติภูมิและภาพลักษณ์ไทยในเวทีโลก
มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เชื่อมโยงและพัฒนาความร่วมมือ
ทางวัฒนธรรมกับสมาชิกอาเซียน และนานาชาติ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี ผลิตสื่อเผยแพร่ และส่งเสริม
กิจกรรมทางศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ วัฒนธรรมและนำความเป็นไทยสู่สากล
โดยดำเนินงานทั้งเชิงรับและเชิงรุก ส่งเสริมบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยในเวทีอาเซียน และ
นานาชาติ

๒.๑.๖.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และความเป็นไทย มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เสริมสร้างค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ เสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป โดยใช้มิติทางวัฒนธรรม ส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อ การพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ตลอดจนเปิดพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก และเยาวชน ส่งเสริมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น อนุรักษ์ส่งเสริมความเป็นไทยทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ

๒.๑.๖.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา วิจัย บริหารจัดการความรู้ และสร้างนวัตกรรมด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม พัฒนาการบริการการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย ทันสมัยและน่าสนใจ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รวมถึงการจัดการความรู้ และการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน การแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคมในมิติวัฒนธรรม

๒.๑.๖.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนากลไกและยกระดับการบริหารจัดการงานวัฒนธรรม มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เสริมสร้างภาคีเครือข่ายทางวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาศักยภาพ และบูรณาการ การดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายทางวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๗ นโยบายรัฐบาล

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาล จำนวน ๖ ด้าน ได้แก่ นโยบายด้านที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ นโยบายด้านที่ ๓ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม นโยบายด้านที่ ๘ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย นโยบายด้านที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ และนโยบายด้านที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรมรายละเอียดดังนี้

๒.๑.๗.๑ นโยบายด้านที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ มีความสำคัญยิ่งต่อประเทศและประชาชนชาวไทยรัฐบาลถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์และปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพด้วยความจงรักภักดี

๒.๑.๗.๒ นโยบายด้านที่ ๓ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม การส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมที่ดี รวมทั้งการทำนุบำรุงศาสนา การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมไทย และการยอมรับ ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีที่มีความหลากหลาย เพื่อสร้างสังคมให้มีคุณภาพ คุณธรรม และอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ดังนี้

๑) ส่งเสริมวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติ โดยอนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ศิลปะ ประเพณี ภูมิปัญญา ภาษาไทย และภาษาถิ่นที่มีอัตลักษณ์และความหลากหลายผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ในเอกลักษณ์ของชาติ พร้อมทั้งสนับสนุนการสร้างสรรค์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เพื่อกระตุ้นกระแสนิยมวัฒนธรรมไทย พัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคธุรกิจและ อุตสาหกรรมอย่างเหมาะสม

๒) ปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม กตัญญู ความซื่อสัตย์ การมีวินัย เคารพกฎหมาย มีจิตสาธารณะและการมีส่วนร่วม ทำประโยชน์ให้ประเทศ และเป็นพลเมืองที่ดี โดยส่งเสริมให้สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม และชุมชนเป็นฐานในการบ่มเพาะ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนดำเนินธุรกิจอย่าง

มีธรรมาภิบาล ให้สื่อ มีบทบาทกระตุ้นและสร้างความตระหนักในค่านิยมที่ดี รวมถึงผลิตสื่อที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบ และเปิดพื้นที่สาธารณะให้ประชาชนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๓) ทำนุบำรุงศาสนาให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมสถาบันศาสนา ทุกศาสนาให้มีบทบาทในการเผยแผ่หลักคำสอนที่ดีงาม ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และ เสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิต จิตใจ และพัฒนาสังคมให้มีความสามัคคี โปร่งดอง และยั่งยืน และให้พุทธศาสนิกชนเข้าถึงแก่นแท้คำสอนของพระพุทธเจ้าและสามารถนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

๔) สร้างความรู้ ความเข้าใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของประเทศเพื่อนบ้าน ยอมรับและเคารพในประเพณี วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ และ ชาวต่างชาติที่มีความหลากหลาย ในลักษณะพหุสังคมที่อยู่ร่วมกัน โดยสนับสนุนการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศควบคู่กับการส่งเสริม สร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

๒.๑.๗.๓ นโยบายด้านที่ ๘ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย

๑) พัฒนาระบบการศึกษาใหม่

๑.๑) ปรับรูปแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะและอาชีพของคนทุกช่วงวัย สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยปรับโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาให้ทันสมัย มีการนำเทคโนโลยีและการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงเข้ามามีส่วนในการจัดการเรียนการสอน และปรับระบบดึงดูด การคัดเลือก การผลิตและพัฒนาครู ที่นำไปสู่การมีครูสมรรถนะสูงเป็นครูยุคใหม่ที่สามารถออกแบบและจัดระบบการสร้างความรู้ สร้างวินัย กระตุ้น และสร้างแรงบันดาลใจ เปิดโลกทัศน์มุมมองของเด็กและครูด้วยการสอนในเชิงแสดงความคิดเห็นให้มากขึ้น ควบคู่กับหลักการทางวิชาการ

๑.๒) จัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานเพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ทั้งในส่วนฐานความรู้และระบบความคิดในลักษณะสหวิทยาการ และตรงกับความต้องการของประเทศในอนาคต และเป็นผู้เรียนที่สามารถปฏิบัติได้จริงและสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้ รวมถึงมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ และภาษาที่สามที่สามารถสื่อสารและแสวงหาความรู้ได้ มีความพร้อมทั้งทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน

๒) วิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

สร้างเครือข่ายการทำวิจัยระหว่างภาคส่วนต่างๆ ปฏิรูปและบูรณาการระบบการเรียนการสอนกับระบบงานวิจัยและพัฒนา ให้เอื้อต่อการเพิ่มศักยภาพด้านนวัตกรรมของประเทศ เพื่อสนับสนุนการสร้าง ความเข้มแข็งของธุรกิจไทยทุกระดับในเวทีการค้าโลก ส่งเสริมกระบวนการการทำงานของภาครัฐและภาคเอกชนในการ วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมให้เป็นระบบเปิด และมีการบูรณาการการทำงานกันอย่างมี ประสิทธิภาพ รวมทั้งเชื่อมโยงระบบการศึกษาภาคปฏิบัติจริงในภาคธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างนักวิจัย มืออาชีพและนวัตกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและยกระดับงานวิจัย ส่งเสริมเพิ่มศักยภาพด้านเทคโนโลยีและ นวัตกรรมของประเทศ

๓) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทุกช่วงวัย

๓.๑) มุ่งเน้นการพัฒนาโรงเรียนควบคู่กับการพัฒนาครู เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับบนพื้นฐานการสนับสนุนที่คำนึงถึงความจำเป็นและศักยภาพของสถาบันการศึกษาแต่ละ แห่ง พร้อมทั้งจัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ และสร้างระบบวัดผลโรงเรียนและครูที่สะท้อนความ รับผิดชอบ ต่อผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน คำนึงให้นักเรียนโดยลดภาระงานที่ไม่จำเป็น รวมถึงจัดให้มีระบบฐานข้อมูล เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการเชื่อมโยงหรือส่งต่อข้อมูลครอบครัวและผู้เรียนระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงการพัฒนาตลอดช่วงชีวิต ตลอดจนพัฒนาช่องทางให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๒) พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัล พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสร้างสรรค์ที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจและเหมาะสมกับช่วงวัย ตลอดจนพัฒนาแหล่งเรียนรู้และอุทยานการเรียนรู้สำหรับเยาวชนที่เชื่อมโยงเทคโนโลยีกับวิถีชีวิต และส่งเสริมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เข้าสู่สังคมสูงวัย

๓.๓) ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยจัดการศึกษากับกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา มุ่งเน้นกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและกลุ่มเด็กนอกระบบการศึกษา ปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา จัดระบบโรงเรียนที่เลี้ยงจับคู่ระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีคุณภาพการศึกษาดีกับโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และการส่งเสริมให้ภาคเอกชน ชุมชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบการศึกษาในพื้นที่ สนับสนุนเด็กที่มีความสามารถแต่ไม่มีทุนทรัพย์เป็นกรณีพิเศษ ตลอดจนแก้ไขปัญหาหนี้สินทางการศึกษา โดยการปรับโครงสร้างหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และทบทวนรูปแบบการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เหมาะสม

๓.๔) พัฒนาทักษะอาชีพทุกช่วงวัย โดยกำหนดระบบที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะและเพิ่มประสิทธิภาพของทุกช่วงวัย อาทิ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยมีกลไกการวัดและประเมินผลเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์หน่วยการเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่งเสริมเยาวชนที่มีศักยภาพด้านกีฬาให้สามารถพัฒนาไปสู่นักกีฬาอาชีพ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การจัดให้มีระบบที่สามารถรองรับความต้องการพัฒนาปรับปรุงทักษะอาชีพของทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนสายอาชีพให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานที่อาจจะเปลี่ยนไปตามแนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในอนาคต

๓.๕) ส่งเสริมหลักคิดที่ถูกต้อง โดยสอดแทรกการปลูกฝังวินัยและอุดมการณ์ที่ถูกต้องของคนในชาติ หลักคิดที่ถูกต้องด้านคุณธรรม จริยธรรม การมีจิตสาธารณะการเคารพกฎหมาย และกติกาสังคมเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมกลไกสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวในทุกมิติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรมจริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมทั้งลงโทษผู้ละเมิดบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนประเทศ

๔) จัดทำระบบปริญญาชุมชนและการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น เน้นออกแบบหลักสูตรระยะสั้นตามความสนใจ พัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันและทักษะอาชีพของคนทุกช่วงวัยในพื้นที่และชุมชนเป็นหลัก พร้อมทั้งศึกษาแนวทางการพัฒนาเป็นรูปแบบธนาคารหน่วยกิต ซึ่งเป็นการเรียนเก็บหน่วยกิตของวิชาเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนข้ามสาขาวิชาและข้ามสถาบันการศึกษา หรือทำงานไปพร้อมกัน หรือเลือกเรียนเฉพาะหลักสูตรที่สนใจ เพื่อสร้างโอกาสของคนไทยทุกช่วงวัยและทุกระดับสามารถพัฒนาตนเองทั้งในด้านการศึกษาและการดำรงชีวิต

๒.๑.๗.๔ นโยบายด้านที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ กฎหมายจะต้องได้รับการปรับปรุงให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม โดยกำหนดนโยบายการดำเนินการ ดังนี้

๑) พัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ โดยพัฒนาให้ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม มีการจัดรูปแบบองค์กรใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัว และเหมาะสมกับบริบทของประเทศ รวมทั้งจัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ของรัฐให้สอดคล้องกับโครงสร้างหน่วยงานและภารกิจงานที่เปลี่ยนแปลงไปพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่รัฐให้สามารถรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทันทั่วถึง พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนระบบการบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดความเชื่อมโยงสอดคล้องกันตั้งแต่ชั้นวางแผนการนำไปปฏิบัติ การติดตามประเมินผล การปรับปรุงการทำงานให้มีมาตรฐานสูงขึ้น และปรับปรุงโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

๒) พัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ในการบริหารราชการแผ่นดินที่มีระบบการวิเคราะห์ และแบ่งปันข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่ในระบบบริการประชาชนที่เป็นไปตามความต้องการเฉพาะตัวบุคคลมากขึ้น

๓) เปิดเผยข้อมูลภาครัฐสู่สาธารณะ โดยหน่วยงานของรัฐในทุกระดับต้องเปิดเผยและเชื่อมโยงข้อมูลซึ่งกันและกัน ทั้งในระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง และระหว่างหน่วยงานรัฐกับประชาชน เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจถึงสถานการณ์และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศที่มีความซับซ้อนปรับเปลี่ยนให้เป็นการทำงานเชิงรุก เน้นการยกระดับไปสู่ความร่วมมือกันของทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง แสวงหาความคิดริเริ่ม และสร้างนวัตกรรม โดยมีการคาดการณ์สถานการณ์ วิเคราะห์ความเสี่ยงและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) ส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ โดยสร้างความเชื่อมั่น ศรัทธา และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาข้าราชการ บุคลากร และเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง พร้อมกับยึดมั่นในหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล มีสมรรถนะและความรู้ความสามารถพร้อมต่อการปฏิบัติงาน ดำเนินการปรับปรุงสวัสดิภาพชีวิต ความเป็นอยู่ตลอดจนสร้างขวัญกำลังใจและความผูกพันในการทำงาน

๒.๑.๗.๕ นโยบายด้านที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรม การแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยจัดให้มีมาตรการและระบบเทคโนโลยี นวัตกรรมที่ช่วยป้องกันและลดการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและเข้มงวด รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการติดตามการแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งเร่งสร้างจิตสำนึกของคนในสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์ สุจริต ถูกต้อง ชอบธรรม และสนับสนุนทุกภาคส่วนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการทุจริตประพฤติมิชอบ

๒.๑.๘ นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand 4.0)

ลักษณะของประเทศไทย ๔.๐ เป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมาก การพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้ กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจ โลฟิสสไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

ทั้งนี้ ในส่วนของการจัดการศึกษาตามแนวคิดประเทศไทย ๔.๐ หากพิจารณาย้อนให้เห็นพัฒนาการทางการศึกษาเพื่อให้เข้าใจการศึกษา ๔.๐ จะพบว่าการศึกษาไทยมีลำดับขั้นตอนที่ผ่านมา ดังนี้

- การศึกษา ๑.๐ คือ การจัดการศึกษาที่การสอนแบบครูเป็นผู้ให้นักเรียนเป็นผู้รับเน้นการท่องจำตำราและทำแบบฝึกหัดตามตำรา ไม่ได้เน้นกระบวนการเรียนรู้ตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน (ถือเป็นยุคที่เรียนรู้จากครูอาจารย์)

- การศึกษา ๒.๐ คือ การจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและแตกต่างระหว่างบุคคล ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตวิญญาณแห่งเรียนรู้และ

แสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกโรงเรียน ครูคือผู้สนับสนุนและเป็นแหล่งเรียนรู้ของผู้เรียน (ถือเป็นยุคที่ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง)

- การศึกษา ๓.๐ คือ การจัดการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ โดยการใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) ให้ผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยการความสะดวก จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน (ยุคนี้จึงเป็นยุคที่ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้)

- การศึกษา ๔.๐ คือ การจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนไป การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นเครื่องกระตุ้นการเรียนรู้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างสรรค์นวัตกรรมและการวิจัย ด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของประเทศ (ยุคนี้จึงเป็นยุคที่ผู้เรียนสามารถ สร้างนวัตกรรมเองได้)

เส้นทางสู่การศึกษาไทย ๔.๐ เพื่อให้ก้าวไปสู่การศึกษาไทย ๔.๐ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดส่งเสริม สนับสนุนโครงการสำคัญ ได้แก่ ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ การยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ พัฒนาและส่งเสริม ผู้มีความสามารถพิเศษด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี พัฒนานักวิจัยหลากหลายสาขา การจัดการเรียน การสอน STEM ศึกษา และความร่วมมือ “สานพลังประชารัฐ”

๒.๑.๙ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและ วัฒนธรรมที่ดีงามในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาจะต้องเป็น กระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับปวงชน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคน มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดการศึกษาสามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวางและ หลากหลายทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยรัฐเป็นผู้ส่งเสริมให้มี แหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบในชุมชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบการเรียนรู้ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ส่งผลให้เกิดการปฏิรูป การศึกษาทั้งระบบและมีการรวบรวมหน่วยงานด้านการศึกษาจัดตั้งเป็นกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดเอกภาพในด้านการจัดการและนโยบาย การจัดการศึกษา แต่มีความหลากหลายในการปฏิบัติและการกระจายอำนาจและให้มีคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการด้านอุดมศึกษา

๒.๑.๑๐ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถตอบสนองต่อ ความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อ ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รวมทั้งตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และเชื่อมโยงกับการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับทรัพยากรบุคคล

ของประเทศในการเข้ารับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมให้มีการศึกษาอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะในการประกอบอาชีพของบุคคลและการศึกษาตลอดชีวิต การจัดการอุดมศึกษาต้องเป็นไปตามหลักความรับผิดชอบต่อสังคม หลักเสรีภาพทางวิชาการ ความเป็นอิสระ หลักความเสมอภาค หลักธรรมาภิบาล

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่และอำนาจ การจัดการศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่กฎหมายกำหนด การดำเนินการดังกล่าว ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และสนองต่อความจำเป็นและความต้องการของประเทศในด้านต่าง ๆ การส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ให้แก่ประเทศ การพัฒนากำลังคนของประเทศและการจัดการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่ประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และมีพลเมืองที่มีคุณภาพ

๒.๑.๑๑ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙

วิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ : “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑”

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา : การศึกษาเป็นเครื่องมือ/กลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมือง ๔ ประการ (เป็นคนดี มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดี และมีคุณภาพของสังคมประเทศและของโลก) มีทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ (สามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดความสนใจ) และดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข (มีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้ รวมทั้งสามารถปรับตัว และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมพหุวัฒนธรรมที่เป็นพลวัตในโลกศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง)

แนวทางการจัดการศึกษาการบริหารและการจัดการ

(๑) การกระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษาเพื่อความเป็นอิสระคล่องตัว ในการบริหารจัดการที่แสดงความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ภายใต้การกำกับและการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ และการแบ่งบทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน โดยให้สถานศึกษาที่มีศักยภาพและความพร้อมสามารถเปลี่ยนสถานะเป็นสถานศึกษานิติบุคคลในกำกับ

(๒) สถานศึกษาที่มีสถานะเป็นสถานศึกษานิติบุคคลในกำกับ จะมีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ดังนี้

- การสรรหาและคัดเลือกกรรมการสถานศึกษา เป็นอำนาจของหน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานศึกษา (Owner) หากกรรมการสถานศึกษาไม่สามารถบริหารและจัดการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายหน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ

- การสรรหาและคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา เป็นอำนาจของคณะกรรมการสถานศึกษาหากผู้บริหารไม่สามารถบริหารจัดการให้บรรลุผลตามเป้าหมายกรรมการสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ

- การสรรหาและคัดเลือกครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นอำนาจของผู้บริหารสถานศึกษา หากครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่สามารถดำเนินงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายผู้บริหารสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ

(๓) สถานศึกษามีหน้าที่รวบรวมบันทึกข้อมูล และรายงานผลการพัฒนาการศึกษาที่บูรณาการและเชื่อมโยงกับระบบการประกันคุณภาพภายใน การประเมินคุณภาพภายนอก ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจด้านการบริหารจัดการของสถานศึกษา รวมทั้งการติดตามประเมินผล การกำหนดนโยบายและแผน การกำกับจัดการศึกษาและการส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงาน

ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณชนได้รับทราบ ทั้งฝ่ายผู้จัดการศึกษาและผู้รับบริการ การศึกษา ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งของการส่งเสริมการทำงานของกลไกตลาดให้มีประสิทธิภาพ

หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งการศึกษา ในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้บริการการศึกษาและการเรียนรู้ แก่พลเมืองทั้งผู้ที่อยู่ในวัยเรียนและผู้ที่อยู่ในวัยกำลังแรงงาน

ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

๑) สถาบันผลิตครูต้องผลิตบัณฑิตสาขาวิชาชีพครูตามมาตรฐานหลักสูตร
๒) ระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาในวิชาชีพครูต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และคุณสมบัติ ที่กำหนด เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีศักยภาพและความสามารถตรงตามความต้องการและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู
๓) การสรรหาคัดเลือกและบรรจุครูใหม่ ให้เปลี่ยนสถานะเป็นพนักงานของรัฐ ด้วยระบบ สัญญาจ้างและได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนรวมทั้งสิทธิประโยชน์ไม่ต่ำกว่าการเป็นข้าราชการ

๔) การดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาให้เปลี่ยนมาเป็นระบบการสรรหาและคัดเลือก โดยกรรมการสถานศึกษา ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งไม่เกิน ๔ ปี และมีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้บริหาร สถานศึกษา หากได้รับการคัดเลือก หากพ้นวาระการดำรงตำแหน่งหรือมิได้อยู่ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ให้กลับมาเป็นครูผู้สอนเช่นเดิม

๕) ระบบการพัฒนาผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นไปตาม ความต้องการของผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาและสามารถทดสอบวัดและประเมินทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อยกระดับสมรรถนะของวิชาชีพครูให้มีคุณภาพ และมาตรฐานในระดับที่สูงขึ้น

๖) เงินเดือน ค่าตอบแทนของผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เป็นไป ตามผลงานและความสามารถและมีระบบสัญญาจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต้องไม่น้อยกว่าที่ข้าราชการได้รับ ซึ่งมีได้ขึ้นอยู่กับบัญชีเงินเดือนข้าราชการ เพื่อให้สามารถเลือกครูที่เก่งเข้ามาสอน หรือเลือกผู้บริหารที่มี ความสามารถเข้ามาบริหารระบบทรัพยากรและการเงินเพื่อการศึกษา

๗) ปรับระบบการจัดสรรเงินจากเดิมที่จัดสรรผ่านด้านอุปทานหรือสถานศึกษาไปสู่ด้านอุปสงค์ หรือตัวผู้เรียน เพื่อให้รัฐมีเครื่องมือทางการเงินในการกำกับบทบาท ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาให้บรรลุ เป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติแผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนการผลิตและ พัฒนากำลังคนที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศนอกเหนือจากการใช้เครื่องมือ ทางการเงินผ่านด้านอุปทาน

๘) ให้สถานศึกษาสามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าบริการและ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่ให้กับผู้เรียน ซึ่งเกินกว่าคุณภาพและมาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐกำหนด เพื่อให้ผู้เรียน (ผู้ปกครอง) มีส่วนร่วมระดมทุนและสนองทุนเพื่อการศึกษาตามหลักประโยชน์ที่ได้รับ (Benefit Principle)

ยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ แผนการศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

๒.๑.๑๑.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีกรอบ แนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

- เป้าหมายที่ ๑ คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๒.๑.๑๑.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

- เป้าหมายที่ ๑ กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

- เป้าหมายที่ ๒ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน

- เป้าหมายที่ ๓ การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะ ในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ได้แก่ ส่งเสริมพัฒนาระบบการแนะแนวในสถานศึกษา เพื่อสร้างทางเลือกใน การตัดสินใจศึกษาด้านอาชีพ และประกอบอาชีพในสาขาที่ตนถนัดและสนใจ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน แนวทางการพัฒนา ด้านการส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน ได้แก่ ส่งเสริมและพัฒนาสถาบันอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้ผลิตและพัฒนากำลังคนตามความเชี่ยวชาญและความเป็นเลิศเฉพาะด้าน ที่มีคุณภาพมาตรฐานเทียบระดับสากล พัฒนามาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) มาตรฐานอาชีพ/วิชาชีพที่สอดคล้องกับตลาดงานและยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ส่งเสริมการผลิตและวางระบบการปฏิบัติงานและแรงจูงใจแก่บุคลากรด้านการวิจัย

๒.๑.๑๑.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

- เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ

- เป้าหมายที่ ๔ แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้ มีคุณภาพและมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

- เป้าหมายที่ ๗ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริม สนับสนุนให้คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

๒.๑.๑๑.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

- เป้าหมายที่ ๑ ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพโดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ การพัฒนาฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยง และเข้าถึงได้

๒.๑.๑๑.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

- เป้าหมายที่ ๑ คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

๒.๑.๑๑.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ

- เป้าหมายที่ ๕ ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้แก่ การส่งเสริมการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบติดตาม เพื่อการปรับปรุง พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นไป ตามมาตรฐานการศึกษา

๒.๑.๑๒ มาตรฐานการศึกษาของชาติ

มาตรฐานการศึกษาของชาติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่ง ยึดเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาผู้เรียนไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา และให้หน่วยงานต้นสังกัดใช้เป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษา โดยการกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่เหมาะสมตามช่วงวัยในแต่ละระดับและประเภทการศึกษาและใช้เป็นเป้าหมายในการสนับสนุนสถานศึกษาให้สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้จัดทำขึ้นในรูปของผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาและจัดทำมาตรฐานการศึกษาขั้นต่ำที่จำเป็นของแต่ละระดับและประเภทการศึกษา เพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ขึ้นกับผู้เรียนทั้งในระหว่างที่กำลังศึกษาและเพื่อวางรากฐานให้ผู้เรียนในระหว่างที่กำลังศึกษาเพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์หลังจากสำเร็จการศึกษา ซึ่งถือเป็น“คุณลักษณะของคนไทย ๔.๐” ที่สามารถสร้างความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ให้กับประเทศ

เป้าหมายสำคัญของมาตรฐานการศึกษาของชาติในรูปของผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษาคือ การให้อิสระสถานศึกษาในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและตามความถนัดของผู้เรียนที่สอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดว่า สถานศึกษาเป็นผู้จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา (การประเมินตนเอง)โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับและประเภทการศึกษา พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่กรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ตามบริบท ระดับและประเภทการศึกษาของสถานศึกษา และให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกตามรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาและประเด็นอื่น ๆ ผ่านหน่วยงานต้นสังกัด โดยมุ่งหมายให้เป็นการประเมินเพื่อพัฒนา

ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education : DOE Thailand) หมายถึง คุณลักษณะของคนไทย ๔.๐ ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนโดยคนไทย ๔.๐ จะต้องธำรงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลกนั้นคือเป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดค่านิยมร่วมของสังคมเป็นฐานในการพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะ ๓ ด้าน โดยเป็นคุณลักษณะขั้นต่อดังต่อไปนี้

ด้านที่ ๑ ผู้เรียนรู้ เป็นผู้มีความเพียร ใฝ่เรียนรู้ และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อก้าวทันโลกยุคดิจิทัลและโลกในอนาคต และมีสมรรถนะ (Competency) ที่เกิดจากความรู้ ความรอบรู้ด้านต่าง ๆ มีสุนทรียะ รักรักษ์และประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย มีทักษะชีวิตเพื่อสร้างงานหรือสัมมาอาชีพ บนพื้นฐานของความพอเพียงความมั่นคงในชีวิต และคุณภาพชีวิตที่ดี ต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม

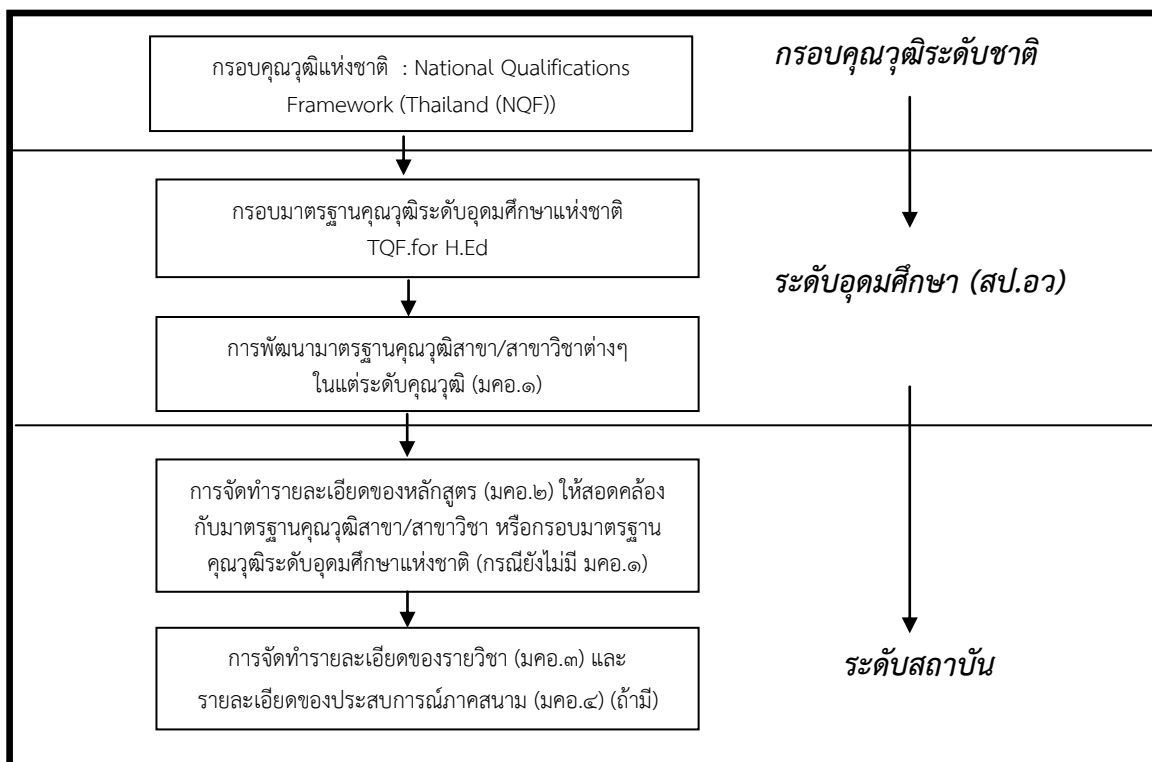
ด้านที่ ๒ ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรมเป็นผู้มีทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ความฉลาดดิจิทัล (digital intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคมเพิ่มโอกาสและมูลค่าให้กับตนเอง และสังคม

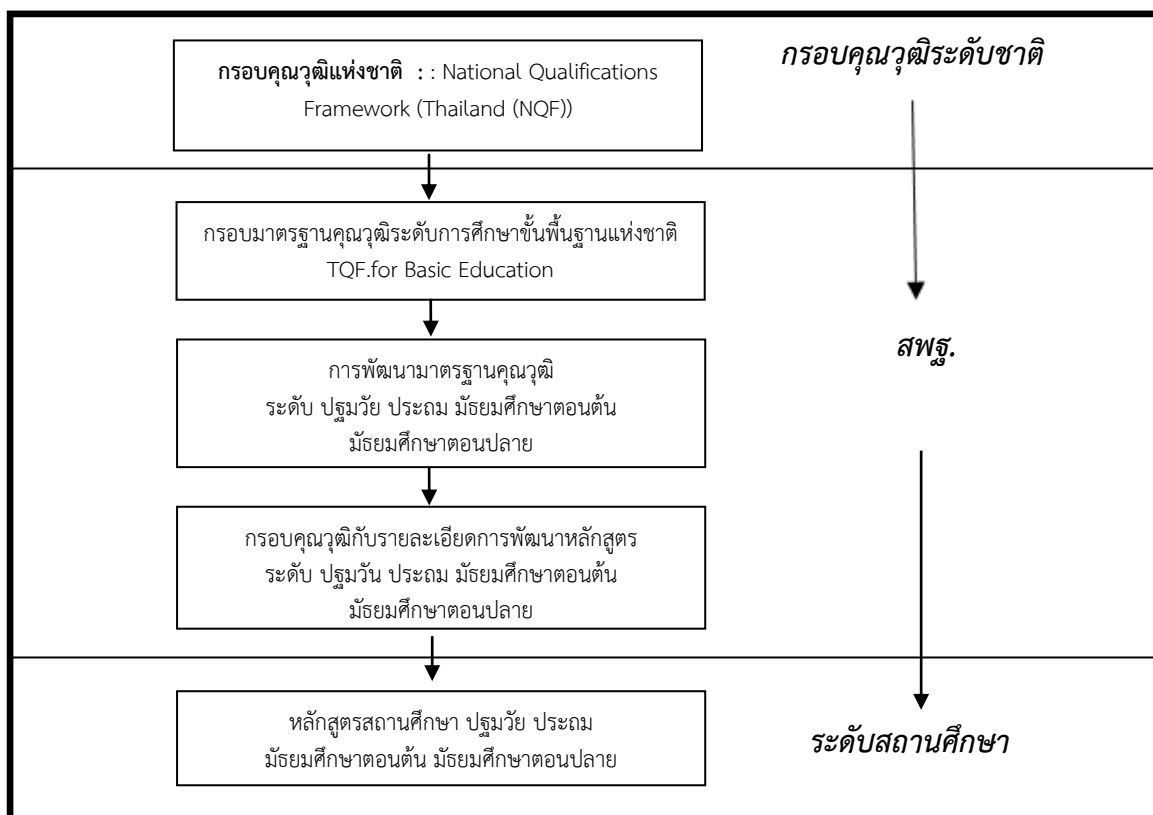
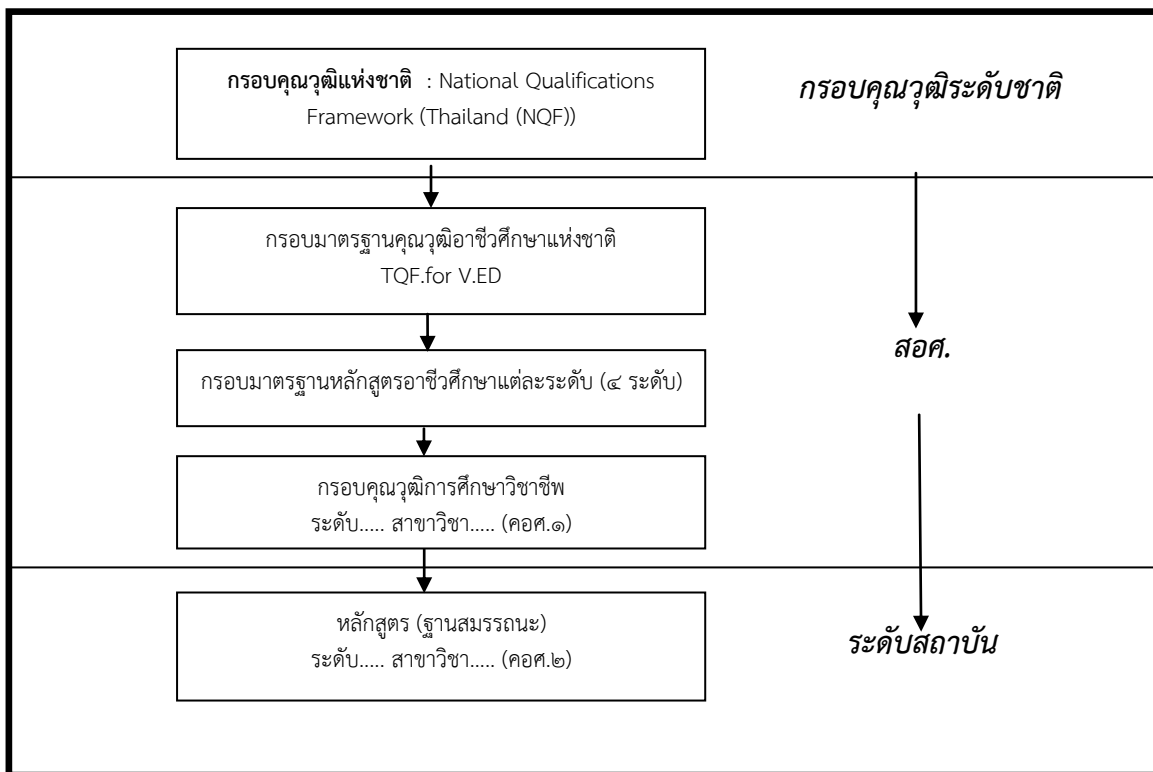
ด้านที่ ๓ พลเมืองที่เข้มแข็ง เป็นผู้มีความรักชาติ รักท้องถิ่น รู้ถูกผิด มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มีจิตอาสา มีอุดมการณ์และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ บนหลักการประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความเท่าเทียม เสมอภาค เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและประชาคมโลกอย่างสันติ

โดยผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ๓ ด้าน ที่เหมาะสมตามช่วงวัย ที่มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยงและสะสม ตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา

๒.๑.๑๓ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ : National Qualifications Framework (Thailand (NQF))

กลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนากำลังคนสู่มาตรฐานสากล คือ การพัฒนากรอบคุณวุฒิแห่งชาติ National Qualifications Framework (Thailand (NQF)) โดยใช้ระบบคุณวุฒิเป็นองค์ประกอบสำคัญในการประเมินศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคลที่เชื่อมโยงคุณวุฒิการศึกษากับการเทียบโอนประสบการณ์ ซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญในการเชื่อมโยงและสร้างความร่วมมือระหว่างการศึกษาในระดับต่างๆ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้คนไทยที่อยู่ในวัยแรงงานมีความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ รวมทั้งมองเห็นถึงเส้นทางการเรียนรู้และความก้าวหน้าอย่างชัดเจนและยังเป็นการส่งเสริมการประกันคุณภาพของบุคคลตามระดับคุณวุฒิอีกด้วย จึงมีการกำหนดกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้น โดยมีสาระสำคัญ ดังภาพ

๒.๑.๑๔ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEEd)

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ หมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา ๔๗ กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก จึงเห็นสมควรให้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน ในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการโครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF: HEEd) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้น (Learning Outcomes) ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพเพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชนรวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้ด้วยสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ

๒.๑.๑๔.๑ หลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๑) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการวัดการศึกษาตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

๒) มุ่งเน้นที่ Learning Outcomes ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพเพื่อประกันคุณภาพบัณฑิต

๓) มุ่งประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเข้าไว้ด้วยกันและเชื่อมโยงให้เป็นเรื่องเดียวกัน

๔) เป็นเครื่องมือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง/มีส่วนได้ส่วนเสีย อาทิ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่คาดว่าจะพึงมี

๕) มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันใดๆ ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้ ในสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย โดยมั่นใจถึงคุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจเป็นที่พึงพอใจของนายจ้าง

๖) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๑.๑๔.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๑) เพื่อเป็นกลไกหรือเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

ด้วยการนำไปเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๒) เพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้ชัดเจน โดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิ/ปริญญาของสาขา/สาขาวิชาต่างๆ และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในสาขา/สาขาวิชาได้ใช้เป็นหลักและเป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการศึกษา อาทิ การพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนวิธีการเรียนรู้ ตลอดจนกระบวนการวัดและการประเมินผลนักศึกษา

๓) เพื่อเชื่อมโยงระดับต่างๆ ของคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้เป็นระบบ เพื่อบุคคลจะได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและหลากหลายตามหลักการศึกษาตลอดชีวิต มีความชัดเจนและโปร่งใสสามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานคุณวุฒิในระดับต่างๆ กับนานาชาติได้

๔) เพื่อช่วยให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาและเป็นกลไกในการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และใช้เป็นกรอบอ้างอิงสำหรับผู้ประเมินของการประกันคุณภาพภายนอกเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอน

๕) เพื่อเป็นกรอบของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับความหมายของคุณวุฒิ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการทำงาน รวมทั้งคุณลักษณะอื่นๆ ที่คาดว่าบัณฑิตจะพึงมี

๖) เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงมาตรฐานคุณวุฒิระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศในการย้ายโอนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา การลงทะเบียนข้ามสถาบันและการรับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

๗) เพื่อให้มีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเองของแต่ละสาขา/สาขาวิชา

๘) เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอน/ระเบียบ (Deregulation) การดำเนินการให้กับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็ง

๒.๑.๑๔.๓ โครงสร้างและองค์ประกอบของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๑) ระดับคุณวุฒิ (Levels of Qualifications) ระดับของคุณวุฒิแสดงถึงการเพิ่มขึ้นของระดับสติปัญญาที่ต้องการและความซับซ้อนของการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากนี้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ยังกำหนดคุณลักษณะของนักศึกษาระดับแรกเข้าหลังจากสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย เพราะเป็นพื้นฐานความรู้ ความสามารถที่สำคัญในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาเริ่มต้นที่ระดับที่ ๑ อนุปริญญา (๓ ปี) และสิ้นสุดที่ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก ดังนี้

๑.๑) ระดับที่ ๑ อนุปริญญา (๓ ปี)

๑.๒) ระดับที่ ๒ ปริญญาตรี

๑.๓) ระดับที่ ๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

๑.๔) ระดับที่ ๔ ปริญญาโท

๑.๕) ระดับที่ ๕ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

๑.๖) ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก

๒) การเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย ๕ ด้าน ดังนี้

๒.๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตนและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตามศีลธรรมทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

๒.๒) ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

๒.๓) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

๒.๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

๒.๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียนและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นอกจากผลการเรียนรู้ทั้ง ๕ ด้านนี้บางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง อาทิ การเดินร่า ดนตรี การวาดภาพ การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill)

มาตรฐานผลการเรียนรู้ คือ ข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ทั้ง ๕ ด้าน ที่ได้รับการพัฒนาระหว่างการศึกษา จากการเรียนรู้และการเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้ทั้งในและนอกหลักสูตรและแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจ และความสามารถจากการเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างเป็นที่เชื่อถือเมื่อเรียนจบในรายวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้ว มาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งมีอย่างน้อย ๕ ด้าน ดังกล่าวข้างต้น เป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตทุกคนในทุกระดับคุณวุฒิ โดยแต่ละด้านจะมีระดับความซับซ้อนเพิ่มขึ้น เมื่อระดับคุณวุฒิสูงขึ้นทักษะและความรู้จะเป็นการสะสมจากระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าสู่ระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของระดับคุณวุฒิใดคุณวุฒิหนึ่งจะรวมมาตรฐานผลการเรียนรู้ในสาขา/สาขาวิชาเดียวกันของระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าด้วย

๑) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ใช้กับนักศึกษาทุกคนแม้ว่าบางสาขา/สาขาวิชา นักศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาเป็นการเฉพาะ เช่น จรรยาบรรณของแพทย์ นักบัญชีและนักกฎหมาย เป็นต้น

๒) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญา จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับสาขา/สาขาวิชาที่เรียน ซึ่งต้องระบุรายละเอียดของความรู้และทักษะของสาขา/สาขาวิชาที่เหมาะสมกับระดับคุณวุฒิไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร และรายละเอียดของรายวิชา

๓) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคน ไม่ว่าจะป็นระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านเหล่านี้

๔) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคน ไม่ว่าจะป็นระดับคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านนี้ แต่สำหรับนักศึกษาที่เรียนในสาขา/สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมาตรฐานผลการเรียนรู้

จะต้องเน้นให้มีความชำนาญมากกว่านักศึกษาสาขา/สาขาวิชาอื่นๆ อาทิ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จะต้องมีความชำนาญและทักษะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๑.๑๔.๔ มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิ มาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับแรกเข้า (สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย)

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ มีแนวคิดพื้นฐานว่านักเรียนที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าที่มีพื้นฐานความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ พื้นฐานในที่นี้รวมถึงความรู้ความสามารถในสาระการเรียนรู้ทั้ง ๘ กลุ่มตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์และประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะทางปัญญาเหล่านั้นเข้ากับสาขา/สาขาวิชาที่จะเรียนในสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ ซึ่งนักเรียนบางคนอาจมีพื้นฐานความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับสาขาวิชาที่เข้าเรียนไม่เพียงพอ ต้องเสริมความรู้พื้นฐานเพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนมีทักษะที่จำเป็นทางภาษา ทักษะทางการเรียนและพื้นฐานทางวิชาการเพียงพอที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้สำเร็จ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจะต้องมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีระดับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิ ดังนี้

๑) ระดับที่ ๒ ปริญญาตรี มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับที่ ๒ ปริญญาตรีอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑.๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรมและวิชาชีพ โดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น ค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม อาทิ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจโลก เป็นต้น

๑.๒) ด้านความรู้ มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ ตระหนักรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับหลักสูตรวิชาชีพมีความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชา และตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ ส่วนหลักสูตรวิชาชีพที่เน้นการปฏิบัติ จะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์

๑.๓) ด้านทักษะทางปัญญา สามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูลแนวคิดและหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่ง ข้อมูลที่หลากหลายและใช้ข้อมูลที่ได้ในการแก้ไขปัญหา และงานอื่นๆ ด้วยตนเอง สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อน และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ทางภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจสามารถใช้ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้ในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพสำหรับหลักสูตรวิชาชีพ นักศึกษาสามารถใช้วิธีการปฏิบัติงานประจำ และหาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๑.๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออก ซึ่งภาวะผู้นำในสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจนและต้องใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม รับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาตนเองและอาชีพ

๑.๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถศึกษาและทำความเข้าใจประเด็นปัญหา สามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้าและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผล แปลความหมายและนำเสนอข้อมูลสารสนเทศอย่างสม่าเสมอ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูด การเขียน สามารถเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกันได้

๒) ระดับที่ ๔ ปริญญาโท มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับที่ ๓ ปริญญาโท อย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๒.๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรมที่ซับซ้อนเชิงวิชาการหรือวิชาชีพ โดยคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นและเมื่อไม่มีข้อมูลทางจรรยาบรรณวิชาชีพหรือไม่ระเบียบข้อบังคับเพียงพอที่จะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นก็สามารถวินิจฉัยอย่างผู้รู้ด้วยความยุติธรรมและชัดเจน มีหลักฐานและตอบสนองปัญหาเหล่านั้นตามหลักการ เหตุผล และค่านิยมอันดีงาม ให้ข้อสรุปของปัญหาด้วยความไวต่อความรู้สึกของผู้ที่ได้รับผลกระทบ ริเริ่มในการยกปัญหาทางจรรยาบรรณที่มีอยู่เพื่อการทบทวนและแก้ไข สนับสนุนอย่างจริงจังให้ผู้อื่นใช้การวินิจฉัยทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในการจัดการกับข้อโต้แย้งและปัญหาที่มีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น แสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการส่งเสริมให้มีการประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรม ในสภาพแวดล้อมของการทำงานและในชุมชนที่กว้างขวางขึ้น

๒.๒) ด้านความรู้ มีความรู้และความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาสาระหลักของสาขาวิชา ตลอดจนหลักการและทฤษฎีที่สำคัญและนำมาประยุกต์ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการหรือการปฏิบัติในวิชาชีพ มีความเข้าใจทฤษฎี การวิจัยและการปฏิบัติทางวิชาชีพนั้นอย่างลึกซึ้งในวิชาหรือกลุ่มวิชาเฉพาะในระดับแนวหน้า มีความเข้าใจในวิธีการพัฒนาความรู้ใหม่ๆ และการประยุกต์ ตลอดจนถึงผลกระทบของผลงานวิจัยในปัจจุบันที่มีต่อองค์ความรู้ในสาขาวิชาและการปฏิบัติในวิชาชีพตระหนักในระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในสภาพแวดล้อมของระดับชาติ และนานาชาติที่อาจมีผลกระทบต่อสาขาวิชาชีพ รวมทั้งเหตุผลและการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

๒.๓) ด้านทักษะทางปัญญา ใช้ความรู้ทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในการจัดการบริบทใหม่ที่ไม่คาดคิดทางวิชาการและวิชาชีพ และพัฒนาแนวคิดริเริ่มและสร้างสรรค์เพื่อตอบสนองประเด็นหรือปัญหาสามารถใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจในสถานการณ์ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอ สามารถสังเคราะห์และใช้ผลงานวิจัยสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการหรือรายงานทางวิชาชีพและพัฒนาความคิดใหม่ๆ โดยการบูรณาการให้เข้ากับองค์ความรู้เดิมหรือเสนอเป็นความรู้ใหม่ที่ท้าทายสามารถใช้เทคนิคทั่วไปหรือเฉพาะทาง การวิเคราะห์ประเด็นหรือปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างสร้างสรรค์ รวมถึงพัฒนาข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพสามารถวางแผนและดำเนินการโครงการสำคัญหรือโครงการวิจัยค้นคว้าทางวิชาการได้ด้วยตนเอง โดยการใช้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตลอดถึงการใช้นวัตกรรมวิจัย และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้หรือแนวทางการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ

๒.๔) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ สามารถแก้ไขปัญหาที่มีความซับซ้อน หรือความยุ่งยากระดับสูงทางวิชาชีพได้ด้วยตนเองสามารถตัดสินใจในการดำเนินงานด้วยตนเองและสามารถประเมินตนเองได้ รวมทั้งวางแผนในการปรับปรุงตนเองให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานระดับสูงได้ มีความรับผิดชอบในการดำเนินงานของตนเอง และร่วมมือกับผู้อื่นอย่างเต็มที่ในการจัดการข้อโต้แย้งและปัญหาต่างๆ แสดงออกทักษะการเป็นผู้นำได้อย่างเหมาะสมตามโอกาสและสถานการณ์ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่ม

๒.๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถคัดกรองข้อมูลทางคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าปัญหา สรุปปัญหาและเสนอแนะ แก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างเหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่างๆ ทั้งในวงการ วิชาการและวิชาชีพรวมถึงชุมชนทั่วไป โดยการนำเสนอรายงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพรวมทั้งวิทยานิพนธ์หรือโครงการค้นคว้าที่สำคัญ

๒.๑.๑๔.๕ ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ จะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ ซึ่งมีลักษณะวัตถุประสงค์แตกต่างกัน หลักสูตรของแต่ละคุณวุฒิควรมีลักษณะอย่างน้อย ดังนี้

๑) หลักสูตรคุณวุฒิระดับที่ ๒ ปริญญาตรี

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ต้องออกแบบมาเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความเข้าใจ ในสาขาวิชาอย่างกว้างๆ เน้นให้รู้จักในบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การพัฒนาและผลการวิจัยล่าสุด นักศึกษาควรตระหนักถึงความรู้และทฤษฎีในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ปริญญาตรีเป็นคุณวุฒิขั้นพื้นฐาน สำหรับการเข้าสู่อาชีพในสาขาต่างๆ ที่ใช้ทักษะความชำนาญสูงและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นหลักสูตร จะต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งคุณธรรมจริยธรรม ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติในวิชาชีพ และพื้นฐานความรู้ ภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีและการวิจัยที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อด้วย

๒) หลักสูตรคุณวุฒิระดับที่ ๔ ปริญญาโท

หลักสูตรปริญญาโทมีจุดมุ่งหมายที่จะให้มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้และทักษะทางด้านวิชาการ และวิชาชีพ ในระดับที่สูงมากแก่ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนดี โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความชำนาญทางด้านทฤษฎี หรือพัฒนาความชำนาญระดับสูงทางวิชาชีพ หลักสูตรจึงอาจเน้นการค้นคว้าวิจัยที่นำไปสู่ การทำวิทยานิพนธ์ หรืออาจผสมผสานระหว่างการศึกษารายวิชาที่บัณฑิตวิทยาลัย หรือการศึกษารายวิชาและการ ค้นคว้าอิสระ

๓) หลักสูตรคุณวุฒิระดับที่ ๖ ปริญญาเอก

หลักสูตรปริญญาเอกมีจุดมุ่งหมายที่จะให้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีการศึกษาค้นคว้า ที่ลุ่มลึกในระดับสูงอย่างมีอิสระ มีความเชี่ยวชาญในพัฒนาการล่าสุดขององค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษาค้นคว้า ตลอดจนการแปลความหมายและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาเนื้อหาสาระของรายวิชาของ สาขา/สาขาวิชาและวิชาชีพ หลักสูตรอาจจะเน้นการค้นคว้าวิจัยที่นำไปสู่การทำวิทยานิพนธ์เพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ ที่มีอยู่ หรืออาจผสมผสานระหว่างวิทยานิพนธ์กับการศึกษารายวิชาในระดับสูงในสาขาวิชาชีพหรือสาขาวิชาประยุกต์

๒.๑.๑๔.๖ จำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรและระยะเวลาในการศึกษา ระบบหน่วยกิตเป็นระบบที่ใช้เพื่อ อธิบายปริมาณการเรียนรู้ที่คาดหวังว่านักศึกษาจะได้รับในการศึกษาแต่ละระดับคุณวุฒิ ระยะเวลาการศึกษาและ จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่สาขา/สาขาวิชาต่างกันแม้ในระดับเดียวกันอาจแตกต่างกันได้ อาทิ ระยะเวลาศึกษาในระดับคุณวุฒิปริญญาตรีอาจจะเป็น ๔ ปี ๕ ปี หรือ ๖ ปี ขึ้นอยู่กับปริมาณการเรียนรู้ที่คาดหวัง และระดับความซับซ้อนของสาขาวิชานั้นๆ และระยะเวลาเรียนเท่ากันในหลักสูตรที่ต่างกัน อาจนำไปสู่คุณวุฒิระดับ ปริญญาตรีหรือปริญญาโทได้ เพียงแต่การเรียนในระดับปริญญาโทจะเข้มข้นกว่า ระดับคุณวุฒิจะขึ้นอยู่กับระดับของ การเรียนหรือความซับซ้อนของการเรียนมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เรียน แม้ว่าจะมีการกำหนดหน่วยกิตขั้นต่ำ ของหลักสูตรไว้ก็ตาม (จำนวนหน่วยกิตและระยะเวลาในการศึกษาของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ เป็นไปตาม ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร)

๒.๑.๑๔.๗ การกำหนดชื่อคุณวุฒิ ชื่อคุณวุฒิที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับแสดงถึง

๑) ระดับคุณวุฒิ ได้แก่ อนุปริญญา ปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท ประกาศนียบัตร บัณฑิตชั้นสูง และปริญญาเอก ซึ่งสัมพันธ์กับความซับซ้อนของการเรียนรู้

๒) สายวิชา (สายวิชาการ สายวิชาชีพ) อาทิ สายวิชาการของศาสตร์ด้านศิลปศาสตร์จะใช้ชื่อคุณวุฒิว่า “ศิลปศาสตรบัณฑิต” การแสดงชื่อในระดับนี้เป็นการแสดงชื่อทั่วไป

๓) สาขาวิชาหรือเนื้อหาหลักของการเรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นสาขาวิชาเดียวหรือสองสาขาวิชาในสัดส่วนที่เท่ากันสองสาขาวิชาในสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน (วิชาเอกและวิชาโท) หรือหลายสาขาวิชาพร้อมกันเป็นสหวิทยาการ อาทิ สาขาวิชาการจัดการ ซึ่งเป็นสาขาวิชาเดียว ใช้ชื่อคุณวุฒิว่า “ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการ)” การแสดงชื่อในระดับนี้ เป็นการแสดงชื่อเฉพาะสำหรับสาขาวิชาที่สำคัญ คือ การกำหนดชื่อคุณวุฒิหรือปริญญาในสาขาวิชาต่างๆ ต้องเป็นมาตรฐานสากล ถูกต้องแม่นยำ หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชาต่างๆ เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

๒.๑.๑๔.๘ การเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์

นักศึกษาที่สามารถแสดงได้ว่ามีความรู้ ทักษะเพียงพอและเทียบเคียงได้กับผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาของหลักสูตรที่นักศึกษาศึกษา หรือประสงค์จะศึกษาควรได้รับการประเมิน เพื่อการเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์ที่มีเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และไม่ต้องเสียเวลาเรียนสิ่งที่ตนรู้อยู่แล้ว การเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ และเรื่องข้อแนะนำเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ

๒.๑.๑๔.๙ คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละระดับคุณวุฒิ

ในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีระดับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละระดับคุณวุฒิ

๑) ระดับที่ ๒ ปริญญาตรี ผู้สำเร็จการศึกษาระดับที่ ๒ ปริญญาตรี โดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย ดังนี้

๑.๑) ความรู้ที่ครอบคลุม สอดคล้องและเป็นระบบในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษา ตลอดถึงความเข้าใจในทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง

๑.๒) ความสามารถที่จะตรวจสอบปัญหาที่ซับซ้อนและพัฒนาแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์จากความเข้าใจที่ลึกซึ้งของตนเองและความรู้จากสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยคำแนะนำแต่เพียงเล็กน้อย

๑.๓) ความสามารถในการค้นหา การใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ตลอดจนการเลือกใช้กลไกที่เหมาะสมในการสื่อสารผลการวิเคราะห์ต่อผู้รับข้อมูลข่าวสารกลุ่มต่างๆ

๑.๔) ในกรณีของหลักสูตรวิชาชีพ สิ่งสำคัญ คือ ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในวิชาชีพนั้นๆ

๑.๕) ในกรณีของหลักสูตรวิชาการที่ไม่มุ่งเน้นการปฏิบัติในวิชาชีพสิ่งสำคัญ คือ ความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในผลงานวิจัยต่างๆ ในสาขา/สาขาวิชานั้น ความสามารถในการแปลความหมาย การวิเคราะห์และประเมินความสำคัญของการวิจัยในการขยายองค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชา

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

(๑) มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งทั้งในสถานการณ์ส่วนบุคคลและของกลุ่ม โดยการแสดงออก ซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมไปปฏิบัติได้

(๒) สามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎี และระเบียบวิธีการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาของตนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและข้อโต้แย้งในสถานการณ์อื่นๆ

(๓) สามารถพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพ โดยยอมรับข้อจำกัดของธรรมชาติของความรู้ในสาขาวิชาของตน

(๔) มีส่วนร่วมในการติดตามพัฒนาการในศาสตร์ของตนให้ทันสมัย และเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของตนอยู่เสมอ

(๕) มีจริยธรรมและความรับผิดชอบสูงทั้งในบริบททางวิชาการ ในวิชาชีพและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

๒) ระดับที่ ๔ ปริญญาโท ผู้สำเร็จการศึกษาระดับที่ ๔ ปริญญาโท โดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย ดังนี้

๒.๑) ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในทฤษฎี ผลการวิจัยและพัฒนาการล่าสุดในระดับแนวหน้าทางวิชาการหรือการปฏิบัติในวิชาชีพและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการเหล่านี้ต่อองค์ความรู้ในสาขาวิชา

๒.๒) ความรอบรู้และความสามารถในการใช้เทคนิคการวิจัย เพื่อศึกษาค้นคว้าในระดับสูงเพื่อใช้ในวิชาการหรือการปฏิบัติทางวิชาชีพและจะใช้เทคนิคเหล่านี้ในการดำเนินการวิจัยที่สำคัญ หรือทำโครงการค้นคว้าในวิชาชีพ

๒.๓) ความสามารถในการสังเคราะห์และประยุกต์ใช้ผลของการวิจัย และพัฒนาการใหม่ๆ ในการปฏิบัติทางวิชาชีพ ในการวิเคราะห์ พัฒนาและทดสอบสมมติฐานตลอดถึงการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

๒.๔) ความสามารถในการสื่อถึงผลการศึกษาค้นคว้าและการวิจัย โดยการเผยแพร่ในรูปแบบของสื่อต่างๆ ต่อกลุ่มนักวิชาการ นักวิชาชีพและบุคคลอื่นๆ ในชุมชน

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

(๑) ศึกษา ค้นคว้า ปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อนอย่างสม่ำเสมอ สามารถแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ด้วยดุลยพินิจที่เหมาะสม และใช้ทักษะเหล่านี้ได้ในสถานการณ์ที่จำเป็นได้แม้ไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้น ๆ

(๒) สามารถแสดงออกอย่างเป็นอิสระในการจัดการและแก้ไขปัญหาทั้งที่คาดการณ์ได้ และคาดการณ์ไม่ได้ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

(๓) ติดตามและกระตือรือร้นในการสนับสนุนให้ผู้อื่น รู้จักประยุกต์ใช้ดุลยพินิจอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมอันเหมาะสมในการดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาที่ยุ่งยากซับซ้อนและละเอียดอ่อน ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางค่านิยม

(๔) มีความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และมีภาวะผู้นำในการให้โอกาสและสนับสนุนผู้อื่นให้มีการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

๓) ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก ผู้สำเร็จการศึกษาระดับที่ ๖ ปริญญาเอก โดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย ดังนี้

๓.๑) ความเข้าใจอันถ่องแท้ในองค์ความรู้ระดับสูงและการวิจัยในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพ

๓.๒) ความคุ้นเคยกับประเด็นปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นในระดับแนวหน้าของสาขาวิชาการหรือวิชาชีพ รวมทั้งความท้าทายของประเด็นปัญหาเหล่านั้นต่อการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบันและต่อข้อสรุปที่เป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้ว

๓.๓) การศึกษาค้นคว้าระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์ทฤษฎีและการวิจัยในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสร้างองค์ความรู้และแปลความหมายขององค์ความรู้ใหม่ทางการวิจัยที่มีลักษณะสร้างสรรค์โดยเฉพาะ หรือการใช้ทฤษฎีและการวิจัยที่ก่อให้เกิดคุณประโยชน์ที่สำคัญต่อการปฏิบัติในวิชาชีพ

๓.๔) ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเทคนิคการวิจัยที่สามารถประยุกต์ใช้ในสาขาวิชาที่ศึกษา

๓.๕) ความสามารถในการรวบรวมผลการวิจัยจากวิทยานิพนธ์ หรือจากรายงานผลของโครงการและจากสิ่งตีพิมพ์หรือสื่อต่างๆ ที่อ้างอิงได้ได้ในวงวิชาการหรือวิชาชีพ

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

(๑) สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ระดับสูงและ/หรือความเข้าใจในวิชาชีพ เพื่อพัฒนาความรู้และการปฏิบัติในสาขาวิชาชีพของตนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และให้การสนับสนุนอย่างเต็มกำลัง เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและกลยุทธ์ใหม่ๆ

(๒) สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสาขาวิชาของตนในการแก้ไขปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้น รวมทั้งแสดงความคิดเห็นผลข้อสรุปต่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) สามารถจัดการกับปัญหาทางจริยธรรมที่ซับซ้อนในบริบทของวิชาการหรือวิชาชีพ ได้มั่นคงและรวดเร็ว มีความคิดริเริ่มในการหาทางเลือกที่เหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อชุมชน

๒.๑.๑๔.๑๐ การทวนสอบมาตรฐาน กรอบมาตรฐานคุณวุฒิกำหนดกรอบแนวทางให้แก่คณาจารย์ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประเมินภายนอกรับรู้ถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบัณฑิตในด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับคุณวุฒิต่างๆ อย่างไรก็ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้เหล่านี้ จะมีลักษณะกว้างๆ และจะต้องแปลความหมาย โดยผู้มีประสบการณ์ที่คุ้นเคยกับสาขา/สาขาวิชานั้น ๆ ทั้งยังต้องมี ความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานผลการเรียนรู้ ของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งรวมถึงของสถาบันอุดมศึกษาในระดับนานาชาติที่ดีด้วยการทวนสอบ หมายถึง การดำเนินการหาหลักฐานด้วยวิธีการใดๆ อาทิ การสังเกต การตรวจสอบ การประเมิน การสัมภาษณ์ ฯลฯ เพื่อยืนยันพิสูจน์ว่า สิ่งที่กำหนดขึ้นนั้นได้มีการดำเนินการและบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ การทวนสอบมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบในระบบ การประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ซึ่งจะต้องดำเนินการที่ให้ความมั่นใจได้ว่ามาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นที่เข้าใจตรงกันทั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และมีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนจนบรรลุผลสำเร็จนั้น คือ ต้องมีการทวนสอบ ซึ่งผู้ประเมินภายนอกอาจต้องการตรวจสอบด้วยว่าได้มีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างเพียงพอและเชื่อถือได้

กลยุทธ์ที่ใช้โดยปกติทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาในการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้นักศึกษา ได้แก่ การตรวจสอบการให้คะแนนจากกระดาษคำตอบข้อสอบของนักศึกษาและงานที่รับมอบหมาย การประเมินหลักสูตร โดยนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา การประเมินภาควิชาและหลักสูตรโดยบุคลากรภายนอกและการรายงานเกี่ยวกับทักษะของบัณฑิต โดยผู้ใช้บัณฑิตการทวนสอบมาตรฐานบางส่วนอาจจะดำเนินการโดยสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่มีความร่วมมือทางการศึกษา แต่จะมีกระบวนการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับรายละเอียดของการจัดการ และความมีประสิทธิภาพของการดำเนินการร่วมกัน อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนจะต้องรับผิดชอบในการทวนสอบมาตรฐานเพื่อให้มั่นใจว่าจะรักษามาตรฐานไว้ได้อย่างสม่ำเสมอ

๒.๑.๑๔.๑๑ ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่จำเป็นต่อการพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

การเรียนรู้ของมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านเกิดขึ้นได้หลายวิธี ดังนั้น การบรรลุผลสำเร็จในมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านจะต่างกัน การสอนจะต้องใช้กลยุทธ์การสอนที่เหมาะสมกับรูปแบบต่างๆ ของการเรียนรู้

รวมทั้งมีการประเมินประสิทธิผลของกลยุทธ์การสอนนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ปัจจัยดังกล่าวจะเป็นสัดส่วนสำคัญของการประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้มั่นใจว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จเหล่านี้เป็นที่เข้าใจของคณาจารย์ผู้เกี่ยวข้องและนำไปใช้ในการเรียนการสอน ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่จำเป็นต่อการพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน มีดังนี้

- ๑) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
- ๒) การแสวงหาความรู้
- ๓) การพัฒนาทักษะทางปัญญา
- ๔) การพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- ๕) การพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๑.๑๔.๑๒ สถาบันที่จัดการเรียนการสอนและให้คณาจารย์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สถาบันที่จะจัดการเรียนการสอนและให้คณาจารย์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่ ในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตามที่กฎหมายกำหนด

๒.๑.๑๔.๑๓ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในกรณีการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในกรณีการประกันคุณภาพภายนอก โดยคณะผู้เชี่ยวชาญของสาขา/สาขาวิชานั้นๆ หรือสถาบันสามารถกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก

๒.๑.๑๔.๑๔ ประโยชน์ของการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

๑) เป็นกรอบที่กำหนดมาตรฐานแต่มีความยืดหยุ่นที่จะช่วยกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลายและมีคุณภาพภายใต้กรอบมาตรฐานเดียวกัน สามารถนำตัวบ่งชี้ในรายละเอียดของหลักสูตรที่พัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิไปใช้ในการตรวจประเมินการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

๒) ส่งเสริมให้บุคคลสามารถศึกษาต่อได้ตลอดชีวิต ผู้ที่ทำงานแล้วมีช่องทางเข้าศึกษาต่อและเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เพิ่มความโปร่งใสและความสะดวกในการการเคลื่อนย้ายของนักศึกษาให้สามารถสะสมหน่วยกิตและเทียบโอนหน่วยกิตในการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐาน

๓) คุณวุฒิที่บัณฑิตได้รับมีความโปร่งใสและเข้าใจง่ายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและทักษะที่มุ่งหวังจากบัณฑิตที่ได้รับ คุณวุฒิต่างๆ เกิดความมั่นใจในมาตรฐานของระบบการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาที่บัณฑิตได้รับการอบรมสั่งสอน

๔) เพิ่มความเชื่อมั่นในคุณภาพและมาตรฐานของคุณวุฒิ ที่บัณฑิตได้รับเป็นประโยชน์ต่อการเทียบคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศและเป็นประโยชน์ต่อการเทียบเคียงคุณภาพของบัณฑิตในคุณวุฒิเดียวกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศเกิดความร่วมมือกันระหว่างองค์กรวิชาการ วิชาชีพ ผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพตามเป้าหมายที่ต้องการ

๕) ช่วยให้นานาชาติเข้าใจและยอมรับในควมมีคุณภาพและมีมาตรฐานของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

๒.๑.๑๕ กฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้จัดกลุ่มส่วนราชการหรือกลุ่มส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๖ กลุ่ม ดังนี้ ๑) กลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก ๒) กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม ๓) กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น ๔) กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา ๕) กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ และ ๖) กลุ่มอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดอยู่ในกลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ กล่าวคือ มีพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ที่มุ่งสู่การผลิตและพัฒนาบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความสามารถทางวิชาชีพระดับสูงหรือบัณฑิตสาขาจำเพาะ เน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ที่จรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยรัฐมนตรีได้กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้แก่กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

๒.๑.๑๕.๑ มาตรการทั่วไป

๑) พัฒนาระบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา กลไกการเงินและงบประมาณโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือนวัตกรรมอื่น เพื่อให้เป็นไปตามหลักการจัดการอุดมศึกษา และเพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลรวมทั้งพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

๒) พัฒนาระบบการผลิตบัณฑิต กำลังคน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเน้นการร่วมมือกับภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน ในการดำเนินการดังกล่าว

๓) ปรับปรุงและพัฒนาระบบวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง และส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการ

๔) สร้างเสริมบุคลากรศักยภาพสูงและส่งเสริมให้บุคลากรดังกล่าวไปทำการเรียนการสอน การวิจัย และการสร้างนวัตกรรมในหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัดและให้ได้รับค่าตอบแทน ตลอดจนสามารถนำผลงานมาใช้ในการยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการได้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการนำบุคลากรซึ่งมีประสบการณ์และมีศักยภาพสูงจากภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน มาร่วมในการจัดการศึกษา การวิจัย และนวัตกรรม

๕) ให้บุคลากรนำผลงานที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ไปหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้ โดยอาจมีหรือไม่มีการแบ่งผลประโยชน์กับสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัด ตามระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัดของตน

๒.๑.๑๕.๒ มาตรการเพิ่มเติม

๑) ให้ทุนหรือสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศหรือในหน่วยงานที่มีชื่อเสียงระดับโลกทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน โดยถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัดและให้ได้รับค่าตอบแทน ตลอดจนสามารถนำผลงานมาใช้ในการขอตำแหน่งทางวิชาการได้

๒) ส่งเสริมการดึงดูดบุคลากรซึ่งมีความสามารถสูงทั้งที่มีหรือไม่มีสัญชาติไทยให้เข้ามาดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมในประเทศ เป็นที่ปรึกษาโครงการวิจัยและนวัตกรรม โดยมีแรงจูงใจต่างๆ และการได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในอัตราที่แข่งขันกับต่างประเทศได้ รวมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรซึ่งมีหรือไม่มีสัญชาติไทยดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมในต่างประเทศ เพื่อให้ได้งานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ

๓) ส่งเสริมนักศึกษา และบุคลากรที่มีความสามารถพิเศษในด้านต่างๆ ให้ได้รับการพัฒนาความสามารถ โดยมีหน่วยหรือกลไกในการเพาะบ่มความสามารถพิเศษของนักศึกษา และบุคลากร รวมถึงให้มีทุนสำหรับบุคคลดังกล่าว เพื่อสนับสนุนอย่างเพียงพอและเหมาะสม

๔) มาตรการเฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอุดมศึกษา

ทั้งนี้ การปฏิรูประบบควบคุมและกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา การปฏิรูปเพื่อการส่งเสริมผู้ประกอบการ รายใหม่ ส่งเสริมให้มีการจัดทำระบบข้อมูลด้านวิจัยและนวัตกรรมเพื่อให้เอกชนนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ ประโยชน์ และเปิดโอกาสให้คณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษา เป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาและมีสิทธิใช้ ประโยชน์จากผลงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อประกอบกิจการเชิงพาณิชย์หรือสาธารณประโยชน์โดยมีหรือไม่มี ค่าตอบแทน รวมทั้งเป็นผู้จัดการของกิจการใหม่นั้น

๒.๑.๑๖ แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐

๒.๑.๑๖.๑ เป้าหมาย ๑ กำลังคนมีคุณภาพและปริมาณรองรับการพัฒนาประเทศ และการเปลี่ยนแปลง ตามกระแสโลก

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพคน (Capacity Building) อุดมศึกษาต้องปรับตัวและ พัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และยืดหยุ่นเหมาะสมกับผู้เรียน ประสานความร่วมมือ จากหน่วยงานต่างๆ เพื่อกำหนดและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน รวมถึงพัฒนา อาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ และเสริมสร้างองค์ความรู้ ทักษะของบุคลากร เพื่อให้สามารถ ปฏิบัติงานในอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ ดังนี้

๑.๑) แนวทางที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

(๑) กลยุทธ์ ๑ กำหนดแผนการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต (Provide Lifelong Learning Plan) สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิตให้สอดคล้องกับแผน โดยเปิดโอกาส ให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้และบริการทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาได้โดยไม่มีขีดจำกัด

(๒) กลยุทธ์ ๒ สร้างโอกาสการเข้าถึงอุดมศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยไม่ทิ้งใครไว้ ข้างหลัง (Access & Equity in Higher Education) สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ และเท่า เทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ โดยรองรับผู้เรียนที่มาจากระบบครอบครัวผู้มีรายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ความแตกต่าง เรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สถานะของบุคคล ศาสนา หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อ บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้มีโอกาส เรียนจนสำเร็จปริญญาตรี ทั้งนี้ รัฐควรจัดเงินอุดหนุนการดำเนินงานทั้งในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาและผู้เรียน โดยในส่วนของผู้เรียนอาจจัดเงินทุนการศึกษา เงินทุนให้กู้ยืม ทุนผูกพันเมื่อสำเร็จการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ หรือ การสนับสนุนให้ทำงานระหว่างเรียน

(๓) กลยุทธ์ ๓ การจัดการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ (Education For The Elderly) เป็นการพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้และทักษะเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถดูแลตนเองได้ ดังนั้น การจัดการ ศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ จึงต้องออกแบบและพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น ตลอดจนมีมาตรฐานการศึกษาที่แตกต่างจาก ระบบการศึกษาปกติ

(๔) กลยุทธ์ ๔ การเชื่อมโยง และสร้างความเข้มแข็งให้การศึกษาระดับอื่น โดยการมี ส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทั้งระดับพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพใน ฐานะที่เป็นปัจจัยส่งต่อไปยังระดับอุดมศึกษา รวมทั้งสามารถไปปฏิบัติงานในภาคการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย การนำองค์ความรู้ และบุคลากรไปสนับสนุนตามความเชี่ยวชาญ

(๕) กลยุทธ์ ๕ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตของผู้เรียนทุกกลุ่มใน สถาบันอุดมศึกษา (Campus Life & Universal Design) จัดให้มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนการสอน และการ ดำเนินชีวิตของผู้เรียนไม่ควรอยู่ในอาคารเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีชีวิตอยู่นอกอาคาร มีสังคม มีการกีฬา มีกิจกรรม มีสถานที่พักผ่อนสำหรับผู้เรียนที่เพียงพอ ซึ่งการออกแบบสถาปัตยกรรมในสถาบันอุดมศึกษาควรเป็น

การออกแบบเพื่อคนทุกกลุ่ม (Universal Design) โดยเป็นการออกแบบที่คำนึงถึงการใช้ประโยชน์อย่างเท่าเทียม และเสมอภาคกัน

๑.๒) แนวทางที่ ๒ ยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคน

(๑) กลยุทธ์ ๖ ปรับปรุงระบบการกำกับคุณภาพ และมาตรฐานหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลหลักสูตรต้องกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตในลักษณะผลการเรียนรู้อย่างชัดเจนตามอัตลักษณ์ของแต่ละกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และตอบสนองความต้องการของสังคมและการพัฒนาประเทศ การจัดการเรียนการสอนต้องปรับให้สอดคล้องกับการใช้ชีวิตของผู้เรียนยุคใหม่ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่ก้าวหน้า และการวัดและประเมินผลต้องเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ สามารถแสดงผลการเรียนรู้ และพัฒนาการของผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

(๒) กลยุทธ์ ๗ วางแผนการผลิตบัณฑิตกำลังคน ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพให้สอดคล้องตามศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา และตอบสนองความต้องการเพื่อการพัฒนาประเทศ รัฐกำหนดกรอบนโยบายการผลิตและพัฒนาากำลังคนที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศในกลุ่มตามอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อรองรับการพัฒนาเขตระเบียงเศรษฐกิจพิเศษต่างๆ โดยมีกลไกการติดตาม และตรวจสอบความต้องการกำลังคน สมรรถนะที่จำเป็นต่อการทำงาน การเปลี่ยนแปลงของอาชีพ ตลอดจนการประเมินศักยภาพของบัณฑิตในการประกอบการอาชีพ รวมถึงพัฒนานวัตกรรมจัดการศึกษารูปแบบใหม่ ในลักษณะ Sandbox นำไปสู่การพัฒนาการจัดการศึกษาและพัฒนาากำลังคนรูปแบบใหม่ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องผลิตและพัฒนาากำลังคนตามกรอบนโยบายของรัฐ โดยผู้เรียนต้องมีคุณภาพ มีความเป็นเลิศทางวิชาชีพเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี มีทักษะรองรับศตวรรษที่ ๒๑

(๓) กลยุทธ์ ๘ การจัดสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperation and Work Integrated Education: CWIE) อุดมศึกษาสนับสนุนการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงานให้เป็นกลไกหลักในการพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิต ทั้งสมรรถนะเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพและการเป็นพลโลกที่ไม่สามารถบรรลุผลได้จากการจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ซึ่งการทำงานในอนาคตมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงสูง ประกอบกับความรู้และทักษะใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีพจะเกิดขึ้นในโลกของการทำงานเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้ออกแบบและวางแผนการจัดการศึกษา และอาศัยความร่วมมือจากสถานประกอบการทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ฉะนั้น การจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน จึงต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวัง โดยการบูรณาการการเรียนรู้ในชั้นเรียนและในสถานประกอบการให้เหมาะสม

(๔) กลยุทธ์ ๙ การปรับระบบการศึกษาเพื่อรองรับผู้เรียนนอกวัยเรียน (Re Skills & Up Skills New Skills) สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับความรู้ และเพิ่มพูนทักษะแบบจำเพาะเป็นหลัก โดยการจัดระบบการศึกษาอย่างยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับทักษะความต้องการของผู้เรียน เช่น การศึกษาในหลักสูตรระยะสั้น (Non Degree) ทั้งนี้ รัฐต้องจัดให้มีระบบการเทียบโอนประสบการณ์ทำงานกับการเรียนรู้และมีระบบการสะสมหน่วยกิต เพื่อให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจัดทำระบบ Clearing House เพื่อจับคู่ให้ได้กำลังคนที่มีทักษะสอดคล้องหรือตรงกับความต้องการภาคการผลิต

(๕) กลยุทธ์ ๑๐ เสริมสร้างการเป็นพลเมืองของผู้เรียน สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองคุณภาพ สามารถแสดงศักยภาพที่แท้จริง โดยมุ่งส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนให้มีความพร้อมในทุกด้าน

๑.๓) แนวทางที่ ๓ การสร้างเสริมบุคลากรคุณภาพสูง

(๑) กลยุทธ์ ๑๑ ยกระดับคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษากำหนดแนวทาง และการสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับยกระดับคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการ

ของอาจารย์ และบุคลากรสายวิชาการให้มีความเป็นมืออาชีพ ทั้งในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวิจัยสร้าง องค์ความรู้ให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ ผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์ในวารสารชั้นนำ เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ การพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการ การเปิดโอกาสให้อาจารย์ที่ทำการสอนมาระยะหนึ่งออกไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการจากหน่วยงานนอกสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำองค์ความรู้ใหม่ๆ มาพัฒนาตนเอง กระบวนการเรียนการสอน และการวิจัย

(๒) กลยุทธ์ ๑๒ สนับสนุนกรอบการบริหารงานบุคลากรสายวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ส่งเสริมกรอบการบริหารงานบุคลากรสายวิชาการ โดยสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์และบุคลากรคุณภาพสูงทั้งในและต่างประเทศเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในชุมชนวิชาการ รวมทั้งชักจูงผู้ประสบความสำเร็จในภาคเอกชน ภาครัฐมีโอกาสมหาช่วยงานวิชาการ และงานวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับจุดเน้นของสถาบันแต่ละแห่ง

(๓) กลยุทธ์ ๑๓ สังคมวิชาการระดับโลกยอมรับบทบาทของนักวิชาการ และชุมชนวิชาการให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้ให้นักวิชาการและสถาบันอุดมศึกษาเป็นที่รู้จัก เป็นที่ยอมรับ และยกย่องให้เป็นสถาบันระดับโลก

๒.๑.๑๖.๒ เป้าหมาย ๒ งานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา (Research Ecosystem Building)

๑.๑) แนวทางที่ ๑ การวิจัย นวัตกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยี

(๑) กลยุทธ์ ๑ กำหนดจุดเน้นและเป้าหมายของเทคโนโลยี ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของสถาบัน รวมทั้งถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ให้เกิดความสอดคล้องกับนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ที่ต้องตอบสนอง ความต้องการของประเทศ ชุมชน ประชาชน และคำนึงถึงการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ โดยประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดสัดส่วนเป้าหมายของการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลองค์ความรู้ผลงานวิจัยต่างๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาผลงาน และประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาที่มีจุดแข็งและศักยภาพในด้านต่างๆ ที่หลากหลาย เพื่อกำหนดความรับผิดชอบร่วมกัน

(๒) กลยุทธ์ ๒ สร้างรูปแบบความร่วมมือเพื่อการวิจัย นวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพสูงเป็นแกนนำในเชิงบริหาร และมีสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มต่างๆ เข้าร่วมเป็นเครือข่ายรับผิดชอบการพัฒนา นวัตกรรมในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญ ส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นทางการของสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ และความสนใจในประเด็นการวิจัยร่วมกัน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาอาจจัดตั้งนิติบุคคลหรือร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัย และนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ประโยชน์ การพัฒนาวิชาการสู่สังคม และกิจการที่มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อแก้ปัญหาสังคม และสิ่งแวดล้อม

(๓) กลยุทธ์ ๓ ระดมทรัพยากรและความเชี่ยวชาญต่างประเทศ รัฐกำหนดเงื่อนไขการสนับสนุน และผ่อนคลายนโยบายระเบียบให้สถาบันอุดมศึกษาระดับโลก และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาที่สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องเร่งพัฒนาเพื่ออนาคต เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาสร้างความร่วมมือกับนักวิจัยที่มีสมรรถนะสูง ในระดับนานาชาติ ทั้งภาครัฐและเอกชนในต่างประเทศ เพื่อกำหนดวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายประเทศไทย ๔.๐

(๔) กลยุทธ์ ๔ พัฒนาระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนด้านการวิจัย นวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยี สถาบันอุดมศึกษาสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์นักวิจัย นักศึกษา โดยพัฒนาหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนการวิจัย นวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยี บนพื้นฐานของการดำเนินงาน และศักยภาพ และให้อิสระในการบริหารงบประมาณด้วยความคล่องตัว แต่ยังคงมีระบบประเมินและตรวจสอบความคุ้มค่าในทางเศรษฐศาสตร์

(๕) กลยุทธ์ ๕ ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการทำวิจัยระดับหลังปริญญาโท สถาบันอุดมศึกษาเอื้อประโยชน์ในการพัฒนานักวิชาการ นักวิจัย ระดับปริญญาโท ระดับหลังปริญญาปริญญาเอก และระดับหลังปริญญาเอก รวมทั้งสาขาขาดแคลน และเป็นที่ต้องการตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาควรดำเนินการจัดตั้งศูนย์บริการ Talent Mobility เพื่อให้บุคลากรด้านการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติงาน แก้ปัญหา และเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตให้กับภาคอุตสาหกรรม

(๖) กลยุทธ์ ๖ ภาครัฐลดอุปสรรคต่อการสร้างงานวิจัย เพื่อตอบสนองความต้องการในปัจจุบันและอนาคต อาทิ ปัญหาความไม่สมดุลของภาระงานด้านการเรียนการสอนกับงานวิจัยที่ทำให้นักวิจัยไม่มีเวลาพัฒนาผลงาน รวมถึงส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการทำวิจัย พัฒนาค้นคว้าข้อมูลองค์ความรู้ และงานวิจัยของประเทศให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงข้อมูลกับสากล และพัฒนาระบบประเมินผลงานด้านการวิจัยและนวัตกรรม รวมถึงถ่ายทอดเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพ

๑.๒) แนวทางที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือปัจจัยเอื้อ ภายในสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการนวัตกรรม

(๑) กลยุทธ์ ๗ พัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ สถาบันอุดมศึกษาจัดทำหลักสูตรสำหรับพัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการให้กับผู้ที่มีความสนใจ เพื่อสนับสนุนผู้ที่อยู่ระหว่างการศึกษาระดับบัณฑิต ผู้ว่างงาน และพนักงาน/ลูกจ้างที่มีความสนใจ มีศักยภาพและขีดความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และสร้างธุรกิจของตนเอง รวมทั้งเพิ่มความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจในช่วงเริ่มกิจการให้สามารถอยู่รอด และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม ทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

(๒) กลยุทธ์ ๘ จัดสรรผลประโยชน์จากงานวิจัยและทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาแนวทางแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา นักวิจัย และผู้ประกอบการที่เกิดจากการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่คิดค้นโดยบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือเชิงสังคม รวมถึงจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการ และถ่ายทอดเทคโนโลยี

๒.๑.๑๖.๓ เป้าหมาย ๓ สถาบันอุดมศึกษามีสมรรถนะตรงตามอัตลักษณ์/จุดแข็ง เพื่อให้เกิดคุณภาพในระบบอุดมศึกษา

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ (Higher Education Transformation)

๑.๑) แนวทางที่ ๑ การบริหารจัดการและธรรมาภิบาล

(๑) กลยุทธ์ ๑ การศึกษาวิจัยระบบธรรมาภิบาลในระบบอุดมศึกษา รัฐต้องสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดนโยบาย แนวทางกระบวนการสรรหา ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ในทุกๆระดับ ทั้งนี้ ให้มีการปรับโครงสร้างการตรวจสอบควบคุมคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา และสร้างเสริมคุณภาพในการปฏิบัติหน้าที่ควบคู่กับสภานิติบัญญัติและสภาอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิรูประบบการบริหารจัดการในสถาบันอุดมศึกษา และปรับปรุงพันธกิจดังกล่าวให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศเป็นระยะ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๒) กลยุทธ์ ๒ การเข้าถึงข้อมูลเพื่อส่งเสริมธรรมาภิบาลในระบบอุดมศึกษา รัฐและสถาบันอุดมศึกษาพึงจัดให้มีระบบการสื่อสารให้เกิดความรู้ ความเข้าใจทั้งด้านข้อกฎหมาย และความรับผิดชอบต่อสังคมให้ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงข้อมูล ข้อเท็จจริง มีความโปร่งใส เพื่อการตัดสินใจเชิงบริหาร การสรรหาสภา/ผู้บริหาร/บุคลากร การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวิจัย เพื่อประโยชน์ของสังคมและประเทศ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

(๓) กลยุทธ์ ๓ การประเมินสถาบันอุดมศึกษาเชิงธรรมาภิบาล รัฐยกระดับธรรมาภิบาล และปรับกลไกการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา การประมวลจริยธรรม โดยยึดหลักความเหมาะสม

ความเป็นอิสระและความแตกต่างของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละประเภท ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาต้องมีกลไกในการส่งเสริม ตรวจสอบ และบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงจัดให้มีระบบควบคุมภายใน และการตรวจสอบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ

๑.๒) แนวทางที่ ๒ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามอัตลักษณ์ที่หลากหลาย

(๑) กลยุทธ์ ๔ กำหนดจุดเน้นเพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่หลากหลายให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ และการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาในระดับโลก โดยมีแนวทางดำเนินการ ได้แก่ ๑) กำหนดกลุ่มยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อชี้นำทิศทางการพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษา ๒) สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งวิเคราะห์ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม ๓) สนับสนุนและกำกับดูแลการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบและเกื้อหนุนทิศทางการพัฒนาตามตำแหน่งยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้

(๒) กลยุทธ์ที่ ๕ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติในการเสริมสร้างความร่วมมือระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ โดยการแบ่งปันองค์ความรู้ด้านสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ตามเงื่อนไขข้อตกลงร่วมกัน รวมถึงประสานและบูรณาการกลไกขับเคลื่อนที่มีอยู่ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนกลไกการอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี

๑.๓) แนวทางที่ ๓ ความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา

(๑) กลยุทธ์ที่ ๖ การปฏิรูประบบการเงิน เพื่อการอุดมศึกษา

- รัฐสนับสนุนงบประมาณโดยมุ่งเน้นการตอบสนองผ่านอุปสงค์ อีกทั้งจัดสรรเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนการเงินเพื่อการศึกษา และเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนสามารถกู้ยืมเงินกองทุน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพและการประกอบอาชีพของตนเอง

- รัฐผลักดันการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา และส่งเสริมการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศ ในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปและผูกพันหลายปี เพื่อใช้เป็นเครื่องมือทางการเงินที่มีความคล่องตัวในการสนับสนุน และกำกับดูแลในสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถขับเคลื่อนตามพันธกิจ และยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา

- สถาบันอุดมศึกษาต้องกำหนดแผนงานและโครงการยุทธศาสตร์หรือโครงการมุ่งเป้า ควบคุมแผนปฏิบัติการประจำปี แผนปฏิบัติการด้านการอุดมศึกษา การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และการจัดทำข้อตกลงการพัฒนาการอุดมศึกษา เพื่อสร้างความรับผิดชอบของสถาบันอุดมศึกษาต่อเป้าหมายการผลิตและการพัฒนาคน

๑.๔) แนวทางที่ ๔ อุดมศึกษาดิจิทัล

(๑) กลยุทธ์ ๗ โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล เพื่อการอุดมศึกษาและการวิจัย

- รัฐจัดทำข้อมูลกลางที่มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงระบบข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานรัฐกับฐานข้อมูลการอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดการบูรณาการทั้งระบบ ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องจัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษา การวิจัย และนวัตกรรม การให้บริการทางวิชาการ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องให้แก่กระทรวง ซึ่งจะทำให้รัฐสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ จัดทำสถิติเผยแพร่ต่อประชาชน ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำข้อมูลจากฐานข้อมูลดังกล่าว ไปใช้ในการประเมิน และปรับปรุงตนเอง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และการเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำ

- รัฐกำหนดมาตรฐานการให้บริการเทคโนโลยีดิจิทัลระดับสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันอุดมศึกษาสามารถใช้ประโยชน์จากระบบดิจิทัลในการจัดการศึกษา และการวิจัยได้อย่างเสมอภาค ตลอดจนการถึงอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมโยงแหล่งความรู้ได้จากทั่วโลก

โดยจัดให้สถาบันอุดมศึกษาให้บริการเทคโนโลยีดิจิทัลในอัตราเพื่อการศึกษา หรืออัตราที่ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า

- รัฐกำหนดมาตรฐานการถึงแหล่งข้อมูลดิจิทัล เพื่อการเรียนรู้และการวิจัยจากทั่วโลก ส่งเสริมการพัฒนา Online Course, Digital Content, Digital Collections, Virtual Mobility ส่งเสริมการพัฒนาห้องสมุดดิจิทัลให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การสืบค้นข้อมูล และแหล่งกระตุ้นส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่หลากหลาย เพื่อการศึกษามีความเหมาะสมสอดคล้องกับยุคดิจิทัล

๒.๑.๑๗ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills)

เนื่องจากปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้านทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำเนินชีวิต ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระตามหลักสูตร ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ สาระวิชาที่มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑ ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

สาระวิชาหลัก (Core Subjects) ประกอบด้วย

- ๑) ภาษาแม่และภาษาสำคัญของโลก
- ๒) ศิลปะ
- ๓) คณิตศาสตร์
- ๔) การปกครองและหน้าที่พลเมือง
- ๕) เศรษฐศาสตร์
- ๖) วิทยาศาสตร์
- ๗) ภูมิศาสตร์
- ๘) ประวัติศาสตร์

โดยวิชาแกนหลักนี้จะนำมาสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หรือหัวข้อสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลักและสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ เข้าไปในทุกวิชาแกนหลัก ดังนี้

๒.๑.๑๗.๑ ทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑

- ๑) ความรู้เกี่ยวกับโลก (Global Awareness)
- ๒) ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy)
- ๓) ความรู้ด้านการเป็นพลเมือง (Civic Literacy)
- ๔) ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)
- ๕) ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy)

๒.๑.๑๗.๒ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม จะเป็นตัวกำหนดความพร้อมของนักเรียนเข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่

- ๑) ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม
 - ๑.๑) การคิดอย่างสร้างสรรค์
 - ๑.๒) ทำงานกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์
 - ๑.๓) การสร้างนวัตกรรม

๒) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา

๒.๑) การให้เหตุผลอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒) การใช้การคิดอย่างเป็นระบบ

๒.๓) การพิจารณาและการตัดสินใจ

๓) การสื่อสารและการร่วมมือ

๓.๑) สื่อสารอย่างชัดเจน

๓.๒) การร่วมมือกับผู้อื่น

๒.๑.๑๗.๓ ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีมากมาย ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการแสดงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลาย โดยอาศัยความรู้ในหลายด้าน ดังนี้

๑) ความรู้ด้านสารสนเทศ

๑.๑) การเข้าถึงและการประเมินข้อมูลสารสนเทศ

๑.๒) การใช้และการจัดการสารสนเทศ

๒) ความรู้เกี่ยวกับสื่อ

๒.๑) การวิเคราะห์สื่อ

๒.๒) การผลิตสื่อ

๒.๓) การพิจารณาและตัดสินใจ

๒.๔) การแก้ปัญหา

๓) ความรู้ด้านเทคโนโลยี

๓.๑) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๑๗.๔ ทักษะด้านชีวิตและการทำงาน ในการดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญ ดังนี้

๑) ความยืดหยุ่นและการปรับตัว

๑.๑) ความยืดหยุ่น

๑.๒) การปรับตัวเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

๒) การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง

๒.๑) การวิเคราะห์สื่อ

๒.๒) การผลิตสื่อ

๒.๓) การพิจารณาและตัดสินใจ

๓) ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม

๓.๑) มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพกับผู้อื่น

๓.๒) ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในทีมที่มีความหลากหลาย

๔) การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต (Productivity) และความรับผิดชอบเชื่อถือได้ (Accountability)

๔.๑) การวิเคราะห์สื่อ

๔.๒) การผลิตสื่อ

๕) ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Responsibility)

๕.๑) แนะนำผู้อื่นได้

๕.๒) รับผิดชอบต่อผู้อื่น

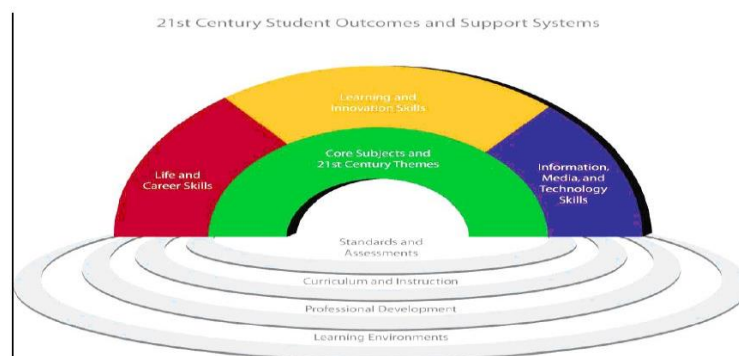
ทักษะของคนในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3R x 8C

3R ประกอบด้วย

- Reading การอ่านออก
- Writing การเขียนได้
- Arithmetics การคิดเลข

8C ประกอบด้วย

- Critical Thinking and Problem Solving คิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา
- Creativity and Innovation มีทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม
- Collaboration, Teamwork and Leadership ทักษะการทำงานเป็นทีม
- Computing and ICT Literacy มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- Cross-cultural Understanding มีทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม
- Communication, Information, and Media Literacy มีทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ
- Career and Learning Skills มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้
- Compassion ความมีเมตตา วินัยคุณธรรมและจริยธรรม

ภาพ กรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Learning Framework)

ที่มา: <http://www.qlf.or.th/>

การพัฒนากรอบความคิดที่ครอบคลุมเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ นั้นจำเป็นต้องสร้างระบบส่งเสริมเพิ่มขึ้นจากทักษะเฉพาะด้านองค์ความรู้ความชำนาญและความสามารถในการเรียนรู้ด้านต่างๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนรอบรู้ มีความสามารถที่จำเป็นและหลากหลาย ระบบส่งเสริมให้นักเรียนได้รอบรู้ทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ ไว้ด้วยกัน ๕ ระบบ ดังนี้

๑) ระบบส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเน้นทักษะ ความรู้และความเชี่ยวชาญที่เกิดกับผู้เรียน สร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนในเชิงสหวิทยาการระหว่างวิชาหลักที่เป็นจุดเน้น มุ่งเน้นการสร้างความรู้และเข้าใจในเชิงลึกมากกว่าการสร้างความรู้แบบผิวเผิน ยกกระดับความสามารถผู้เรียนด้วยการให้ข้อมูลที่เป็นจริง การใช้สื่อหรือเครื่องมือที่มีคุณภาพจากการเรียนรู้ในสถานศึกษา การทำงานและในการดำรงชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมายและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้และใช้หลักการวัดประเมินผลที่มีคุณภาพระดับสูง

๒) การประเมินผล โดยสร้างความสมดุลในการประเมินผลเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบทดสอบมาตรฐาน สำหรับการทดสอบย่อยและทดสอบรวมสำหรับการประเมินผลในชั้นเรียน เน้นการนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไขงาน ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการทดสอบวัดและประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สร้างและพัฒนาระบบแฟ้มสะสมงาน (Portfolios) ของผู้เรียนให้เป็นมาตรฐานและมีคุณภาพ

๓) หลักสูตรและการสอน โดยการสอนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการ ของวิชาแกนหลัก สร้างโอกาสที่จะประยุกต์ทักษะเชิงบูรณาการข้ามสาระเนื้อหาและสร้างระบบการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะเป็นฐาน (Competency based) และสร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุนการเรียนรู้แบบสืบค้นและวิธีการเรียนจากการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) เพื่อการสร้างทักษะขั้นสูงทางการคิด

๔) การพัฒนาทางวิชาชีพ โดยเน้นจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อการสร้างครูให้เป็นผู้ที่มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงบูรณาการ การใช้เครื่องมือและกำหนดยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในชั้นเรียนและสร้างให้ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม สร้างความสมบูรณ์แบบในมิติของการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย สร้างให้ครูเป็นผู้มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงลึก เกี่ยวกับการแก้ปัญหา การคิดแบบวิจารณ์ญาณและทักษะด้านอื่นๆ ที่สำคัญต่อวิชาชีพ การสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นกับครูเพื่อเป็นต้นแบบ (Model) แห่งการเรียนรู้ของชั้นเรียนที่จะนำไปสู่การสร้างทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ สร้างให้ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนได้ทั้งรูปแบบการเรียนรู้ สติปัญญา จุดอ่อน จุดแข็งในตัวผู้เรียน เหล่านี้ เป็นต้น ช่วยให้ครูได้เกิดการพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้น เพื่อนำไปใช้สำหรับการกำหนดกลยุทธ์ทางการสอนและจัดประสบการณ์ทางการเรียนได้เหมาะสมกับบริบททางการเรียนรู้ สนับสนุนให้เกิดการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างทักษะและเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ แบ่งปันความรู้ระหว่างชุมชนทางการเรียนรู้โดยใช้ช่องทางหลากหลายในการสื่อสารให้เกิดขึ้น และสร้างให้เกิดต้นแบบที่มีการพัฒนาทางวิชาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

๕) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ โดยการสร้างสรรค์แนวปฏิบัติทางการเรียน การรับการสนับสนุนจากบุคลากรและสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เกื้อหนุน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผล สนับสนุนทางวิชาชีพแก่ชุมชนทั้งในด้านการให้การศึกษาการมีส่วนร่วม การแบ่งปันสิ่งปฏิบัติที่เป็นเลิศระหว่างกันรวมทั้งการบูรณาการหลอมรวมทักษะหลากหลายสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน สร้างผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติจริงตามบริบท โดยเฉพาะการเรียนแบบโครงงาน สร้างโอกาสในการเข้าถึงสื่อเทคโนโลยี เครื่องมือหรือแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ออกแบบระบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทั้งการเรียนเป็นกลุ่มหรือการเรียนรายบุคคลและนำไปสู่การพัฒนาและขยายผลสู่ชุมชน ทั้งในรูปแบบการเผชิญหน้าหรือระบบออนไลน์

๒.๑.๑๘ รูปแบบการศึกษาตามวิถีใหม่ (New Normal)

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-19) เป็นสถานการณ์ที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากวิถีแบบเดิม โดยนำมาตรการความปลอดภัยของกระทรวงสาธารณสุขมาปรับใช้ในหน่วยงาน เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อมากที่สุด กล่าวคือ การคัดกรองวัดไข้และอาการเสี่ยงก่อนเข้าเรียน สวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลา จัดให้มีจุดล้างมือด้วยสบู่หรือแอลกอฮอล์อย่างเพียงพอ จัดให้มีการเว้นระยะห่าง ทำให้ต้องลดจำนวนนักเรียน/นักศึกษาเหลือประมาณ ๒๐ - ๒๕ คนต่อห้องเรียน ทำความสะอาดพื้นผิวสัมผัสที่มีการใช้ร่วมกันบ่อย เช่น ลิฟต์ มือจับประตู ห้องน้ำ ไม่มีการจัดกิจกรรมที่มีการสัมผัสร่วมกัน เป็นต้น โดยการเรียนในยุค New Normal มีรูปแบบการเรียนการสอน ๔ รูปแบบ ประกอบด้วย

๒.๑.๑๘.๑ การเรียนผ่านระบบออนไลน์ ๑๐๐%

เหมาะสำหรับโรงเรียนและนักเรียนที่มีความพร้อมในการเรียนผ่านระบบออนไลน์ รวมทั้งผู้ปกครองพร้อมที่จะช่วยเหลือและสนับสนุน มีเครื่องมือสนับสนุนการเรียน คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต สมาร์ทโฟน และอินเทอร์เน็ต โดยรูปแบบการสอนจำเป็นต้องพัฒนาให้มีความน่าสนใจ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๑.๑๘.๒ การเรียนในห้องเรียน

เหมาะสำหรับโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อย และมีพื้นที่มากพอที่จะรักษาระยะห่าง (Social Distancing) และสามารถดูแลสุขอนามัยของนักเรียนได้อย่างเคร่งครัด โดยให้นักเรียนทุกคนใส่หน้ากากอนามัย และทำความสะอาดมือด้วยแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ทางโรงเรียนต้องหมั่นฆ่าเชื้อโรคในเรียนอย่างสม่ำเสมอ

๒.๑.๑๘.๓ การเรียนแบบผสมผสานแบบออนไลน์และออฟไลน์

เหมาะสำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียนมาก และไม่มีประสบการณ์จัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยการแบ่งนักเรียนออกเป็น ๒ กลุ่ม เพื่อสลับวันให้มาเรียนที่โรงเรียน กลุ่มละ ๒ วันต่อสัปดาห์ โดยเลือกวิชาที่มีการปฏิบัติงานร่วมกันมาจัดการเรียนในห้องเรียน และอีก ๓ วัน จัดการเรียนผ่านระบบออนไลน์

๒.๑.๑๘.๔ การเรียน Home School

เหมาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และเด็กที่มีปัญหาโรคประจำตัวที่มีความเสี่ยงหากต้องไปเรียนที่โรงเรียน การเรียนการสอนรูปแบบนี้คาดว่าจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้ปกครองอาจกังวลเรื่องความปลอดภัยของบุตรหลาน ทั้งนี้ผู้ปกครองจะมีบทบาทเป็นผู้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยประยุกต์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษา อาจเป็นการเรียนออนไลน์ควบคู่กับการจัดครู เฉพาะวิชาสอนที่บ้าน

๒.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis)

สภาพแวดล้อมในปัจจุบันทั้งภายในและภายนอก ล้วนส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์บริบทต่างๆ ที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ซึ่งผลการวิเคราะห์สถานการณ์ จะเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อทบทวนแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ดังต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strength)

๑. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
๒. มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่แสดงจุดยืนการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
๓. แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเชื่อมโยงกับนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรม
๔. ครู อาจารย์ที่มีทักษะ ความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับนักเรียน นักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. มีกลยุทธ์การพัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับชาติและนานาชาติ
๖. ครู อาจารย์มีทักษะ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพในการจัดเก็บองค์ความรู้ตลอดจนสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรม

๗. สถาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีนายกสภา และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในหลายสาขา และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ

๘. มีระบบการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ทันสมัยมีองค์ความรู้ครบถ้วนทุกสาขาทั้งด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๙. มีหน่วยงานในสังกัดครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

๑๐. ครู อาจารย์ มีความรัก ความศรัทธาในองค์กร

๑๑. บุคลากรในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีค่านิยมองค์กรร่วมกัน รวมทั้งมีความตระหนักรู้ในการขับเคลื่อนค่านิยมองค์กรเพื่อผลักดันให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

๑๒. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการบริหารจัดการ การเรียนการสอนตั้งแต่รับสมัครจนถึงสำเร็จการศึกษา

๑๓. มีการกระจายอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดและมีการกำกับ ติดตาม ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการหน่วยงาน

๑๔. มีระบบการสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านบริหารจัดการ เช่น ระบบงานสารบรรณ ระบบห้องประชุม ระบบบริหารงานบุคคล

จุดอ่อน (Weakness)

๑. หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีอัตรากำลังอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาไม่เพียงพอทำให้การมอบหมายงานเกินกรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน

๒. แผนพัฒนาบุคลากรยังไม่มี ความชัดเจนทั้งสายอาจารย์และสายสนับสนุน

๓. อัตรากำลังบุคลากรสายสนับสนุนไม่เพียงพอทำให้การมอบหมายงานเกินกรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน

๔. ขาดมืออาชีพในการนำต้นทุนวัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๕. ขาดกระบวนการ การกำกับ ติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้าการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ให้บรรลุความก้าวหน้าตามที่กำหนดไว้

๖. การรายงานผลการดำเนินงานล่าช้า ไม่สมบูรณ์ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถนำข้อมูลไปบริหารจัดการตามสถานการณ์ได้

๗. ครู อาจารย์ขาดทักษะในการสอน และสื่อสารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษ

๘. การวิเคราะห์อัตรากำลังที่ไม่สอดคล้องกับโครงสร้าง

๙. การจัดทำแผนพัฒนาของหน่วยงานไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๐. การจัดทำแผนยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกันทั้ง ๙ แผน ตามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา

๑๑. ขาดระบบการสร้างขวัญกำลังใจที่ส่งเสริม สนับสนุน หรือเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

๑๒. ครู อาจารย์ ขาดทักษะในการเขียนแบบเสนอหัวข้อโครงการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกและการเขียนบทความวิชาการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

๑๓. ขาดกลไกที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการส่งเสริมให้บุคลากรมีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

๑๔. ขาดระบบกลไกในการสื่อสาร และประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร

๑๕. ระบบกลไกการจัดหาเงินรายได้และการบริหารเงินรายได้ยังไม่ครอบคลุม

๑๖. บุคลากรยังขาดการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสำหรับการสื่อสารการบริการและการปฏิบัติงาน

๑๗. ขาดความตระหนักในการปฏิบัติตามนโยบายของการนำระบบสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงาน
๑๘. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการศึกษาด้านการจัดการศึกษาและการให้บริการนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
๑๙. การบริหารงานและการใช้อำนาจหน้าที่ไม่เป็นไปตามโครงสร้างองค์กร
๒๐. การมีนโยบายที่ให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งเปิดหลักสูตรปริญญาตรีส่งผลกระทบต่อจำนวนนักศึกษา และความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน เช่น พื้นที่ศาลายา
๒๑. การปฏิบัติงานบางสายงานไม่เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา

โอกาส (Opportunity)

๑. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนด้านการอุดมศึกษา มีแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคนในการปรับปรุงระบบการกำกับคุณภาพ และมาตรฐานหลักสูตร ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ มีความหลากหลายสำหรับประชากรทุกช่วงวัย และตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการ
๒. ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทเฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางการพัฒนาผลงานการบริการทางวิชาการ การพัฒนาทักษะที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมได้กว้างขวางและสามารถหารายได้เพิ่มขึ้น
๓. กระทรวงวัฒนธรรมมีกรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี มียุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษาด้านศิลปะ รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านศิลปะให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สามารถจัดทำแผนงาน โครงการที่จะขอรับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการจัดการศึกษาและเผยแพร่การแสดง
๔. นโยบายการสร้างความรู้ให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของอาเซียนผ่านการสร้างค่านิยมร่วมของอาเซียน และส่งเสริมให้เป็นที่ยอมรับ ส่งผลให้เกิดความร่วมมือทางด้านศิลปวัฒนธรรม
๕. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี มีการกำหนดให้มีการวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มโดยเน้นทักษะดิจิทัลทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาระบบและผู้ใช้งานเพิ่มขึ้น
๖. ข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ให้ทุกส่วนราชการดำเนินการลดการใช้พลังงาน ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางในการลดใช้พลังงานและลดค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค
๗. เครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมมีทั้งในประเทศและต่างประเทศส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เผยแพร่ศิลปะ การแสดง และสร้างเครือข่ายทางการศึกษาทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ
๘. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐต้อง อนุรักษ์ฟื้นฟู ส่งเสริม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรม ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีเครือข่าย/แนวร่วม ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย
๙. กฎกระทรวงการอุดมศึกษาฯ (อว) มีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนที่รัฐมนตรีจะกำหนดให้แก่กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสในการพัฒนา ปรับปรุง ระบบบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา ระบบการผลิตบัณฑิต ระบบวิจัยและนวัตกรรม
๑๐. เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีความก้าวหน้า ทันสมัย เอื้อต่อการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ ที่หลากหลายรูปแบบ ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานและการส่งเสริมการเรียนรู้

๑๑. นโยบายของรัฐบาลในการจัดตั้งกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท

๑๒. แผนปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางในการป้องกันและปราบปรามภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

๑๓. วัฒนธรรม ประเพณี ของสังคมไทยทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดง ผลงานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรมให้มี ความหลากหลายมากขึ้น

๑๔. ภาคประชาชนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายของวัฒนธรรมมากขึ้น

๑๕. การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นการเพิ่มโอกาสให้สถาบันมีการพัฒนาการสร้างสรรค์หลักสูตรระดับนานาชาติ หลักสูตรพัฒนาอาจารย์และพัฒนาครูเพื่อรองรับการแข่งขันมากขึ้น

๑๖. มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ รวมถึงมาตรการช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการทั้งการลดหย่อนภาษี โครงการคนละครึ่ง โครงการเราชนะ โครงการเรารักกัน เพิ่มประสิทธิภาพสินเชื่อ ลดค่าสาธารณูปโภค ทำให้ผู้ประกอบการลดภาระค่าใช้จ่าย

๑๗. หน่วยงานภายนอกเปิดโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ขอรับเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำงานวิจัยได้

อุปสรรค (Threat)

๑. ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และอัตราการเกิดของประชากรไทยลดลง ส่งผลกระทบต่อจำนวนเยาวชนที่จะเข้ารับการศึกษา

๒. สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้สถาบันได้รับการจัดสรรงบประมาณลดลง

๓. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๔. สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการเข้ารับการศึกษาต่อด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ข่างศิลป์ และทัศนศิลป์ส่งผลต่อการรับนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๕. ค่านิยมในการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ และมีชื่อเสียง ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๖. อิทธิพลจากต่างประเทศ และรูปแบบศิลปวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีอิทธิพลต่อประชากร generation Z ซึ่งส่งผลต่อการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และการรับนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๗. ตลาดแรงงานด้านศิลปวัฒนธรรมมีจำนวนไม่เพียงพอต่อผู้สำเร็จการศึกษา

๘. ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งวาตภัย และอุทกภัย ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องปิดการเรียนการสอน และทำให้ทรัพย์สินทางราชการเสียหาย รวมถึงต้องจัดหางบประมาณในการป้องกัน

๙. สภาวะภัยแล้งทำให้เกิดผลกระทบต่อรายได้ของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกร ส่งผลต่อการดำเนินงาน การจัดการเรียน การสอน และการจัดเก็บค่าบำรุงการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑๐. การเกิดฝุ่นละออง PM๒.๕ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพนักเรียน นักศึกษา และบุคลากร

๑๑. ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันส่งผลต่อการละเมิดลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาในงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

๒.๒.๑ ตารางแสดงการให้คะแนนสถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ปัจจัยภายใน / จุดแข็ง	ค่าถ่วง น้ำหนัก(%)	คะแนน ที่ใช้	คะแนน ที่ได้	ลำดับ
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๐.๑๑	๕	๐.๕๕	๑
มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่แสดงจุดยืนการเป็นสถาบันต้นแบบด้าน นาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๐.๑๐	๕	๐.๕๘	๒
แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเชื่อมโยงกับนโยบายภาครัฐ ที่ให้ความสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรม	๐.๐๙	๕	๐.๔๗	๓
ครู อาจารย์ที่มีทักษะ ความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดความรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรมให้กับนักเรียนนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ	๐.๐๙	๕	๐.๔๖	๔
มีกลยุทธ์การพัฒนากการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ระดับชาติและนานาชาติ	๐.๐๙	๕	๐.๔๕	๕
ครู อาจารย์มีทักษะ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพในการจัดเก็บ องค์ความรู้ตลอดจนสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรม	๐.๐๙	๕	๐.๔๔	๖
สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีนายกสภา และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ มีความเชี่ยวชาญในหลายสาขา และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	๐.๐๗	๕	๐.๓๕	๗
มีระบบการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ทันสมัยมีองค์ ความรู้ครบถ้วนทุกสาขาทั้งด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๐.๐๕	๕	๐.๒๗	๘
มีหน่วยงานในสังกัดครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ในการให้บริการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม และเผยแพร่ องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม	๐.๐๕	๕	๐.๒๕	๙
ครู อาจารย์ มีความรัก ความศรัทธาในองค์กร	๐.๐๕	๕	๐.๒๔	๑๐
บุคลากรในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีค่านิยมองค์กรร่วมกัน รวมทั้งมีความ ตระหนักในการขับเคลื่อนค่านิยมองค์กรเพื่อผลักดันให้เป็นสถาบันต้นแบบ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	๐.๐๕	๕	๐.๒๓	๑๑
มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการบริหารจัดการ การเรียนการสอน ตั้งแต่รับสมัคร จนถึงสำเร็จการศึกษา	๐.๐๕	๓	๐.๑๖	๑๒
มีการกระจายอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดและมีการกำกับ ติดตาม ทำ ให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการหน่วยงาน	๐.๐๖	๒	๐.๑๒	๑๓
มีระบบการสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านบริหารจัดการ เช่น ระบบงานสาร บรรณ ระบบห้องประชุม ระบบบริหารงานบุคคลแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม	๐.๐๕	๒	๐.๑๐	๑๔
รวม	๑.๐๐		๔.๕๖	

ปัจจัยภายใน / จุดอ่อน	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีอัตรากำลังอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาไม่เพียงพอ ทำให้การมอบหมายงานเกินกรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน	๐.๐๗	๕	๐.๓๓	๑
แผนพัฒนาบุคลากรยังไม่มี ความชัดเจนทั้งสายอาจารย์และสายสนับสนุน	๐.๐๖	๕	๐.๓๒	๒
อัตรากำลังบุคลากรสายสนับสนุนไม่เพียงพอ ทำให้การมอบหมายงานเกินกรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน	๐.๐๖	๕	๐.๓๑	๓
ขาดมืออาชีพในการนำต้นทุนวัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์	๐.๐๖	๕	๐.๒๙	๔
ขาดกระบวนการ การกำกับ ติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้า การขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ให้บรรลุความก้าวหน้าตามที่กำหนดไว้	๐.๐๕	๕	๐.๒๗	๕
การรายงานผลการดำเนินงานล่าช้า ไม่สมบูรณ์ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถนำข้อมูลไปบริหารจัดการตามสถานการณ์ได้	๐.๐๕	๕	๐.๒๗	๖
ครู อาจารย์ขาดทักษะในการสอน และสื่อสารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษ	๐.๐๕	๕	๐.๒๕	๗
การวิเคราะห์อัตรากำลังที่ไม่สอดคล้องกับโครงสร้าง	๐.๐๕	๕	๐.๒๔	๘
การจัดทำแผนพัฒนาของหน่วยงานไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๐.๐๖	๔	๐.๒๒	๙
การจัดทำแผนยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกัน ทั้ง ๙ แผน ตามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา	๐.๐๖	๔	๐.๒๒	๑๐
ขาดระบบการสร้างขวัญกำลังใจที่ส่งเสริม สนับสนุน หรือเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	๐.๐๔	๕	๐.๒๐	๑๑
ครู อาจารย์ ขาดทักษะในการเขียนแบบเสนอหัวข้อโครงการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกและการเขียนบทความวิชาการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ	๐.๐๕	๔	๐.๑๙	๑๒
ขาดกลไกที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการส่งเสริมให้บุคลากรมีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น	๐.๐๔	๕	๐.๑๘	๑๓
ขาดระบบกลไกในการสื่อสาร และประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร	๐.๐๔	๔	๐.๑๘	๑๔
ระบบกลไกการจัดหาเงินรายได้และการบริหารเงินรายได้ยังไม่ครอบคลุม	๐.๐๔	๕	๐.๑๘	๑๕
บุคลากรยังขาดการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสำหรับการสื่อสารการบริการและการปฏิบัติงาน	๐.๐๔	๔	๐.๑๗	๑๖
ขาดความตระหนักในการปฏิบัติตามนโยบายของการนำระบบสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงาน	๐.๐๓	๕	๐.๑๗	๑๗

ปัจจัยภายใน / จุดอ่อน	ค่าถ่วง น้ำหนัก (%)	คะแนน ที่ใช้	คะแนน ที่ได้	ลำดับ
ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการศึกษาทั้งการจัดการศึกษาและการให้บริการนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ	๐.๐๓	๔	๐.๑๓	๑๘
การบริหารงานและการใช้อำนาจหน้าที่ไม่เป็นไปตามโครงสร้างองค์กร	๐.๐๔	๓	๐.๑๓	๑๙
การมีนโยบายที่ให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งเปิดหลักสูตรปริญญาตรีส่งผลกระทบต่อจำนวนนักศึกษา และความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน เช่น พื้นที่ศาลายา	๐.๐๕	๒	๐.๐๙	๒๐
การปฏิบัติงานบางสายงานไม่เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา	๐.๐๔	๒	๐.๐๘	๒๑
รวม	๑.๐๐		๔.๓๘	

ปัจจัยภายนอก / โอกาส	ค่าถ่วง น้ำหนัก (%)	คะแนน ที่ใช้	คะแนน ที่ได้	ลำดับ
แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนด้านการอุดมศึกษา มีแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคนในการปรับปรุงระบบการกำกับคุณภาพ และมาตรฐานหลักสูตร ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ มีความหลากหลายสำหรับประชากรทุกช่วงวัย และตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการ	๐.๐๗	๕	๐.๓๖	๑
ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทเฉพาะกิจภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางการพัฒนาผลงานการบริการทางวิชาการ การพัฒนาทักษะที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมได้กว้างขวางและสามารถหารายได้เพิ่มขึ้น	๐.๐๗	๕	๐.๓๖	๒
กระทรวงวัฒนธรรมมีกรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรมระยะ ๒๐ ปี มียุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษาด้านศิลปะ รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านศิลปะให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สามารถจัดทำแผนงานโครงการที่จะขอรับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการจัด	๐.๐๗	๕	๐.๓๔	๓

ปัจจัยภายนอก / โอกาส	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
การศึกษาและเผยแพร่การแสดง				
นโยบายการสร้างความรู้ให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของอาเซียนผ่านการสร้างค่านิยมร่วมของอาเซียน และส่งเสริมให้เป็นที่ยอมรับ ส่งผลให้เกิดความร่วมมือทางด้านศิลปวัฒนธรรม	๐.๐๗	๕	๐.๓๓	๔
ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี มีการกำหนดให้มีการวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มโดยเน้นทักษะดิจิทัลทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาระบบและผู้ใช้งานเพิ่มขึ้น	๐.๐๗	๕	๐.๓๓	๕
ข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ให้ทุกส่วนราชการดำเนินการลดการใช้พลังงาน ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางในการลดใช้พลังงานและลดค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค	๐.๐๖	๕	๐.๓๒	๖
เครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมมีทั้งในประเทศและต่างประเทศส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เผยแพร่ศิลปะ การแสดง และสร้างเครือข่ายทางการศึกษาทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ	๐.๐๖	๕	๐.๓๐	๗
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐต้อง อนุรักษ์ฟื้นฟู ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรม ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีเครือข่าย/ แนวร่วม ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย	๐.๐๔	๕	๐.๒๒	๘
กฎกระทรวงการอุดมศึกษาฯ (อว.) มีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนที่รัฐมนตรีจะกำหนดให้แก่กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสในการพัฒนา ปรับปรุง ระบบบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา ระบบการผลิตบัณฑิต ระบบวิจัยและนวัตกรรม	๐.๐๔	๕	๐.๒๑	๙
เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีความก้าวหน้า ทันสมัย เอื้อต่อการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ ที่หลากหลายรูปแบบ ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานและการส่งเสริมการเรียนรู้	๐.๐๔	๕	๐.๑๙	๑๐
นโยบายของรัฐบาลในการจัดตั้งกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาทุกระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท	๐.๐๖	๓	๐.๑๙	๑๑

ปัจจัยภายนอก / โอกาส	ค่าถ่วง น้ำหนัก (%)	คะแนน ที่ใช้	คะแนน ที่ได้	ลำดับ
แผนปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางในการป้องกัน และปราบปรามภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการดำเนินงาน	๐.๐๖	๓	๐.๑๘	๑๒
วัฒนธรรม ประเพณี ของสังคมไทยทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดง ผลงานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีความหลากหลายมากขึ้น	๐.๐๖	๓	๐.๑๗	๑๓
ภาคประชาชนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายของวัฒนธรรมมากขึ้น	๐.๐๖	๓	๐.๑๗	๑๔
การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นการเพิ่มโอกาสให้สถาบันมีการพัฒนาการสร้างสรรค์หลักสูตรระดับนานาชาติ หลักสูตรพัฒนาอาจารย์และพัฒนาครูเพื่อรองรับการแข่งขันมากขึ้น	๐.๐๖	๒	๐.๑๒	๑๕
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ รวมถึงมาตรการช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการทั้งการลดหย่อนภาษี โครงการคนละครึ่ง โครงการเราชนะ โครงการเรารักกัน เพิ่มประเภทสินเชื่อ ลดค่าสาธารณูปโภค ทำให้ผู้ประกอบการลดภาระค่าใช้จ่าย	๐.๐๖	๒	๐.๑๒	๑๖
หน่วยงานภายนอกเปิดโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ขอรับเงินอุดหนุนเพื่อจัดทำงานวิจัยได้	๐.๐๕	๒	๐.๑๑	๑๗
รวม	๑.๐๐		๔.๐๐	

ปัจจัยภายนอก / ภัยคุกคาม	ค่าถ่วง น้ำหนัก (%)	คะแนน ที่ใช้	คะแนน ที่ได้	ลำดับ
ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และอัตราการเกิดของประชากรไทยลดลง ส่งผลกระทบต่อจำนวนเยาวชนที่จะเข้ารับการศึกษา	๐.๑๑	๕	๐.๕๕	๑
สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้สถาบันได้รับการจัดสรรงบประมาณลดลง	๐.๑๐	๕	๐.๕๑	๒
สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบัน	๐.๐๙	๕	๐.๔๕	๓

ปัจจัยภายนอก / ภัยคุกคาม	ค่าถ่วง น้ำหนัก (%)	คะแนน ที่ใช้	คะแนน ที่ได้	ลำดับ
สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการเข้ารับการศึกษาต่อด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ส่งผลต่อการรับนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๐.๑๒	๓	๐.๓๕	๔
ค่านิยมในการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ และมีชื่อเสียง ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๐.๑๑	๓	๐.๓๔	๕
อิทธิพลจากต่างประเทศ และรูปแบบศิลปวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมีอิทธิพลต่อประชากร generation Z ซึ่งส่งผลต่อการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และการรับนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๐.๑๑	๓	๐.๓๔	๖
ตลาดแรงงานด้านศิลปวัฒนธรรมมีจำนวนไม่เพียงพอต่อผู้สำเร็จการศึกษา	๐.๑๐	๓	๐.๓๐	๗
ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งวาตภัย และอุทกภัย ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องปิดการเรียนการสอน และทำให้ทรัพย์สินทางราชการเสียหาย รวมถึงต้องจัดหางบประมาณในการป้องกัน	๐.๐๘	๓	๐.๒๔	๘
สภาวะภัยแล้งทำให้เกิดผลกระทบต่อรายได้ของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกร ส่งผลต่อการดำเนินงาน การจัดการเรียน การสอน และการจัดเก็บค่าบำรุงการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๐.๐๗	๓	๐.๒๑	๙
การเกิดฝุ่นละออง PM 2.5 ส่งผลกระทบต่อสุขภาพนักเรียน นักศึกษา และบุคลากร	๐.๐๖	๒	๐.๑๒	๑๐
ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันส่งผลต่อการละเมิดลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาในงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	๐.๐๕	๒	๐.๑๐	๑๑
รวม	๑.๐๐		๓.๔๙	

๒.๒.๒ สถานการณ์หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ได้ตามตารางต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strengths)	๔.๕๖
จุดอ่อน (Weakness)	๔.๓๘
โอกาส (Opportunities)	๔.๐๐
อุปสรรค (Threats)	๓.๔๙

เมื่อนำผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกมากำหนดตำแหน่งยุทธศาสตร์ พบว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีตำแหน่งยุทธศาสตร์อยู่ในพื้นที่ SO (จุดแข็ง - โอกาส) ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีจุดแข็งและโอกาสที่เอื้ออำนวย โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๕๖ และ ๔.๐๐ ตามลำดับ ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องใช้ยุทธศาสตร์เชิงรุก เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มากมาฉกฉวยโอกาสต่างๆ ที่เปิดอยู่มาหาประโยชน์อย่างเต็มที่

๒.๒.๓ การวิเคราะห์ TOWS Matrix สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

	STRENGTHS – S	WEKNESSSES – W
Internal Factors	<p>S๑ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีศิลปินแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p>S๒ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่แสดงจุดยืน การเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p>S๓ แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความเชื่อมโยงกับนโยบายภาครัฐที่ให้ความสำคัญด้านศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>W๑ หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีอัตรากำลังอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาไม่เพียงพอทำให้การมอบหมายงานเกินกรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน</p> <p>W๒ แผนพัฒนาบุคลากรยังไม่มี ความชัดเจนทั้งสายอาจารย์และสายสนับสนุน</p> <p>W๓ อัตรากำลังบุคลากรสายสนับสนุนไม่เพียงพอทำให้การมอบหมายงานเกินกรอบภาระงานที่กำหนดตามตำแหน่งงาน</p> <p>W๔ ขาดมีอาชีพในการนำต้นทุนวัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์</p>
External Factors	<p>S๔ ครู อาจารย์ที่มีทักษะ ความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับนักเรียนนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>S๕ มีกลยุทธ์การพัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ระดับชาติและนานาชาติ</p> <p>S๖ ครู อาจารย์มีทักษะ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพในการจัดเก็บองค์ความรู้ตลอดจนสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>W๕ ขาดกระบวนการ การกำกับ ติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้าการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ให้บรรลุความก้าวหน้าตามที่กำหนดไว้</p> <p>W๖ การรายงานผลการดำเนินงานล่าช้า ไม่สมบูรณ์ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถนำข้อมูลไปบริหารจัดการตามสถานการณ์ได้</p> <p>W๗ ครู อาจารย์ขาดทักษะในการสอน และสื่อสารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษ</p> <p>W๘ การวิเคราะห์อัตรากำลังที่ไม่สอดคล้องกับโครงสร้าง</p> <p>W๙ การจัดทำแผนพัฒนาของหน่วยงานไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p>

	STRENGTHS – S	WEKNESSSES – W
Internal Factors	<p>S๗ สถานสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีนายกสภาและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในหลายสาขา และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ</p> <p>S๘ มีระบบการให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ทันสมัยมีองค์ความรู้ครบถ้วนทุกสาขาทั้งด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p>S๙ มีหน่วยงานในสังกัดครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในการให้บริการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม และเผยแพร่องค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>W๑๐ การจัดทำแผนยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ เชื่อมโยง และสอดคล้องกันทั้ง ๙ แผน ตามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>W๑๑ ขาดระบบการสร้างขวัญกำลังใจที่ส่งเสริม สนับสนุน หรือเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน</p> <p>W๑๒ ครู อาจารย์ ขาดทักษะในการเขียนแบบเสนอหัวข้อโครงการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกและการเขียนบทความวิชาการ/บทความวิจัยที่ดีพิมพ์ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ</p>
External Factors	<p>S๑๐ ครู อาจารย์ มีความรัก ความศรัทธาในองค์กร</p> <p>S๑๑ บุคลากรในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีค่านิยมองค์กรร่วมกัน รวมทั้งมีความตระหนักในการขับเคลื่อนค่านิยมองค์กรเพื่อผลักดันให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p>S๑๒ มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการบริหารจัดการ การเรียนการสอนตั้งแต่รับสมัครจนถึงสำเร็จการศึกษา</p> <p>S๑๓ มีการกระจายอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดและมีการกำกับ ติดตาม ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการหน่วยงาน</p> <p>S๑๔ มีระบบการสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านบริหารจัดการ เช่น ระบบงานสารบรรณ ระบบห้องประชุม ระบบบริหารงานบุคคล</p>	<p>W๑๓ ขาดกลไกที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการส่งเสริมให้บุคลากรมีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น</p> <p>W๑๔ ขาดระบบกลไกในการสื่อสาร และประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร</p> <p>W๑๕ ระบบกลไกการจัดการเงินรายได้และการบริหารเงินรายได้ยังไม่ครอบคลุม</p> <p>W๑๖ บุคลากรยังขาดการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสำหรับการสื่อสารการบริการและการปฏิบัติงาน</p> <p>W๑๗ ขาดความตระหนักในการปฏิบัติตามนโยบายของการนำระบบสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงาน</p> <p>W๑๘ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการศึกษาทั้งการจัดการศึกษาและการให้บริการนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยังไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ</p> <p>W๑๙ การบริหารงานและการใช้อำนาจหน้าที่ไม่เป็นไปตามโครงสร้างองค์กร</p> <p>W๒๐ การมีนโยบายที่ให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งเปิดหลักสูตรปริญญาตรี ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักศึกษา และความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน เช่น พื้นที่ศาลายา</p> <p>W๒๑ การปฏิบัติงานบางสายงานไม่ปฏิบัติตามสายการบังคับบัญชา</p>

OPPORTUNITIES – O	SO (เชิงรุก)	WO (เชิงยุทธศาสตร์แก้ไข)
<p>O๑ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนด้านการอุดมศึกษา มีแนวทางการยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคนในการปรับปรุงระบบการกำกับคุณภาพ และมาตรฐานหลักสูตร ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีความหลากหลายสำหรับประชากรทุกช่วงวัย และตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการ</p> <p>O๒ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทเฉพาะกิจ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติฯ นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางการพัฒนาผลงานการบริการทางวิชาการ การพัฒนาทักษะที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมได้กว้างขวาง และสามารถหารายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>O๓ กระทรวงวัฒนธรรมมีกรอบทิศทาง การพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี มียุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษาด้านศิลปะ รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริม การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้านศิลปะให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สามารถจัดทำแผนงานโครงการที่จะขอรับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการจัดการศึกษาและเผยแพร่การแสดง</p>	<p>๑) พัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากร ในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับการเปิดหลักสูตรนานาชาติ การจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรมและ การปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ (S๑ S๒ S๔ S๑๒ O๑ O๒ O๕ O๗ O๙ O๑๐ O๑๓ O๑๔ O๑๕)</p> <p>๒) พัฒนาหลักสูตรด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ให้มีความเชื่อมโยงกับชุมชน ท้องถิ่น สอดคล้องกับบริบทของแต่ละระดับการศึกษา และสร้างเครือข่ายทางการศึกษาที่เข้มแข็ง (S๑ S๒ S๔ S๕ O๑ O๒ O๗ O๙ O๑๐ O๑๓ O๑๔ O๑๕)</p> <p>๓) พัฒนาระบบการกำกับ ติดตาม รายงาน และประเมินผล รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล (S๓ O๓ O๙ O๑๒)</p> <p>๔) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการทางวิชาการ บริการองค์ความรู้ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของแต่ละท้องถิ่น (S๕ S๙ S๑๓ O๒ O๓ O๔ O๗ O๘ O๑๕)</p> <p>๕) นำต้นทุนทางวัฒนธรรม ประเพณีของสังคมไทย มาพัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษา ในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>๑) ผลักดันให้ครู อาจารย์ บุคลากร นักเรียน และนักศึกษาใช้ระบบสารสนเทศด้านการศึกษา ทั้งการจัด การศึกษาและการให้บริการ นักเรียน นักศึกษาของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้มี ประสิทธิภาพ (W๑๘ O๕ O๙ O๑๐)</p> <p>๒) บริหารอัตรากำลังให้เป็นไปตามโครงสร้างองค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ (W๑ W๒ W๓ W๘ W๒๑ O๓ O๙ O๑๐ O๑๕)</p>

OPPORTUNITIES – O	SO (เชิงรุก)	WO (เชิงยุทธศาสตร์แก้ไข)
<p>O๔ นโยบายการสร้างควมตระหนักรู้ให้แก่ประชาชนเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของอาเซียนผ่านการสร้างค่านิยมร่วมของอาเซียน และส่งเสริมให้เป็นที่นิยม ส่งผลให้เกิดความร่วมมือทางด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>O๕ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี มีการกำหนดให้มีการวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มโดยเน้นทักษะดิจิทัลทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาและปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น</p> <p>O๖ ข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ให้ทุกส่วนราชการดำเนินการลดการใช้พลังงาน ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางในการลดใช้พลังงานและลดค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค</p> <p>O๗ เครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมมีทั้งในประเทศและต่างประเทศส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เผยแพร่ศิลปะ การแสดง และสร้างเครือข่ายทางการศึกษา ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ</p> <p>O๘ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐต้องอนุรักษ์ฟื้นฟู ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรม ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีเครือข่าย/แนวร่วม ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย</p>	<p>(S๖ S๘ O๒ O๗ O๑๐ O๑๓ O๑๗)</p> <p>๖) พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนทั้งด้านการศึกษาและการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (S๑๒ S๑๔ O๕ O๖ O๑๐)</p> <p>๗) ส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และบุคลากรปฏิบัติงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล (S๑๐ S๑๑ O๖ O๑๒)</p> <p>๘) พัฒนาศักยภาพนักวิจัย ส่งเสริมความร่วมมือ และสร้างเครือข่าย เพื่อขอรับการจัดสรรทุนจากหน่วยงานภายนอก (S๖ O๗ O๘ O๑๓)</p> <p>๙) ส่งเสริมให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมและสร้างเครือข่ายระดับชาติ ระดับนานาชาติ และสร้างตลาดแรงงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ (S๑ S๙ O๒ O๗ O๑๓ O๑๔)</p>	

OPPORTUNITIES – O	SO (เชิงรุก)	WO (เชิงยุทธศาสตร์แก้ไข)
<p>0๙ กฎกระทรวงการอุดมศึกษาฯ (อว.) มีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนที่รัฐมนตรีจะกำหนดให้แก่กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสในการพัฒนา ปรับปรุง ระบบบริหารจัดการ สถาบันอุดมศึกษา ระบบการผลิตบัณฑิต ระบบวิจัยและนวัตกรรม</p> <p>0๑๐ เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันมีความก้าวหน้า ทันสมัย เอื้อต่อการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ ที่หลากหลายรูปแบบ ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานและการส่งเสริมการเรียนรู้</p> <p>0๑๑ นโยบายของรัฐบาลในการจัดตั้งกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาทุกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาโท</p> <p>0๑๒ แผนปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีแนวทางในการป้องกันและปราบปรามภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการดำเนินงาน</p> <p>0๑๓ วัฒนธรรม ประเพณี ของสังคมไทย ทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีโอกาสสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ การแสดงผลงานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีความหลากหลายมากขึ้น</p> <p>0๑๔ ภาค ประชาชน รุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายของวัฒนธรรมมากขึ้น</p>		

OPPORTUNITIES – O	SO (เชิงรุก)	WO (เชิงยุทธศาสตร์แก้ไข)
<p>๐๑๕ การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นการเพิ่มโอกาสให้สถาบันมีการพัฒนาการ สร้างหลักสูตรระดับนานาชาติ หลักสูตร พัฒนาอาจารย์และพัฒนาครูเพื่อรองรับ การแข่งขันมากขึ้น</p> <p>๐๑๖ มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ รวมถึงมาตรการช่วยเหลือประชาชนและ ผู้ประกอบการทั้งการลดหย่อนภาษี, โครงการคนละครึ่ง, โครงการเราชนะ, โครงการเรารักกัน, เพิ่มประเภทสินเชื่อ, ลดค่าสาธารณูปโภค ทำให้ผู้ประกอบการลด ภาระค่าใช้จ่าย</p> <p>๐๑๗ หน่วยงานภายนอกเปิดโอกาสให้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ขอรับเงิน อุดหนุนเพื่อจัดทำงานวิจัยได้</p>		

THREATS – T	ST (เชิงป้องกัน)	WT (ยุทธศาสตร์เชิงรับ)
<p>T๑ ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และอัตราการเกิดของประชากรไทยลดลง ส่งผลกระทบต่อจำนวนเยาวชนที่จะเข้ารับการศึกษา</p> <p>T๒ สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้สถาบันได้รับการจัดสรรงบประมาณลดลง</p> <p>T๓ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>T๔ สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการเข้ารับการศึกษาต่อต้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ส่งผลต่อการรับนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>T๕ ค่านิยมในการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ และมีชื่อเสียง ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>T๖ อิทธิพลจากต่างประเทศ และรูปแบบศิลปวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมีอิทธิพลต่อประชากร generation Z ซึ่งส่งผลต่อการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และการรับนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>T๗ ตลาดแรงงานด้านศิลปวัฒนธรรมมีจำนวนไม่เพียงพอต่อผู้สำเร็จการศึกษา</p> <p>T๘ ภัยพิบัติทางธรรมชาติทั้งวาตภัย และอุทกภัย ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องปิดการเรียนการสอน และทำให้ทรัพย์สินทางราชการเสียหาย รวมถึงต้องจัดหางบประมาณในการป้องกัน</p>	<p>๑) ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดนำต้นทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางในการหารายได้ (S๑ S๓ S๘ T๒)</p> <p>๒) ส่งเสริมการสื่อสารองค์กรและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาขับเคลื่อนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์หน่วยงานให้ทันสมัย (S๒ S๓ S๕ S๗ T๑ T๔ T๕)</p>	

THREATS – T	ST (เชิงป้องกัน)	WT (ยุทธศาสตร์เชิงรับ)
<p>T๙ สภาวะภัยแล้งทำให้เกิดผลกระทบต่อรายได้ของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกร ส่งผลต่อการดำเนินงานการจัดการเรียน การสอน และการจัดเก็บค่าบำรุงการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>T๑๐ การเกิดฝุ่นละออง PM 2.5 ส่งผลกระทบต่อสุขภาพนักเรียน นักศึกษา และบุคลากร</p> <p>T๑๑ ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันส่งผลต่อการละเมิดลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาในงานวิจัยและงานสร้างสรรค์</p>		

๒.๒.๔ สรุปการวิเคราะห์สู่แนวทางการจัดทำกลยุทธ์

กลยุทธ์ SO

- ๑) พัฒนาคูครู อาจารย์ และบุคลากรในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับการเปิดหลักสูตรนานาชาติ การจัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม และการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ
- ๒) พัฒนาหลักสูตรด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความเชื่อมโยงกับชุมชน ท้องถิ่น สอดคล้องกับบริบทของแต่ละระดับการศึกษา และสร้างเครือข่ายทางการศึกษาที่เข้มแข็ง
- ๓) พัฒนาระบบการติดตาม รายงาน และประเมินผล รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
- ๔) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการทางวิชาการ บริการองค์ความรู้ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ของแต่ละท้องถิ่น
- ๕) นำต้นทุนทางวัฒนธรรมประเพณีของสังคมไทย มาพัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษา ในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม
- ๖) พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนทั้งด้านการศึกษาและการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- ๗) ส่งเสริมให้คณาจารย์ และบุคลากรปฏิบัติงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- ๘) พัฒนาศักยภาพนักวิจัย ส่งเสริมความร่วมมือ และสร้างเครือข่าย เพื่อขอรับการจัดสรรทุนจากหน่วยงานภายนอก
- ๙) ส่งเสริมให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมและสร้างเครือข่ายระดับชาติ ระดับนานาชาติ และสร้างตลาดแรงงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

กลยุทธ์ WO

- ๑) ผลักดันให้คณาจารย์ บุคลากร นักเรียน และนักศึกษาใช้ระบบสารสนเทศด้านการศึกษา ทั้งการจัดการศึกษาและการให้บริการนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้มีประสิทธิภาพ
- ๒) บริหารอัตรากำลังให้เป็นไปตามโครงสร้าง เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์

กลยุทธ์ ST

- ๑) ส่งเสริมให้หน่วยงานในสังกัดนำต้นทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางในการหารายได้
- ๒) ส่งเสริมการสื่อสารองค์กรและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก โยนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาขับเคลื่อนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์หน่วยงานให้ทันสมัย

กลยุทธ์ WT

-

จากการทบทวนบริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายและนโยบายระดับชาติและการวิเคราะห์สถานการณ์สิ่งแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามเนื้อหาสาระทั้ง ๒ ส่วนที่ได้นำเสนอมานี้ ได้ถูกนำมาเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดยมีรายละเอียดปรากฏในบทต่อไป

ส่วนที่ ๓

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ ค่านิยมหลัก และยุทธศาสตร์ไว้ดังต่อไปนี้

๓.๑ วิสัยทัศน์ (vision)

“เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีความเป็นเลิศ ด้านวิชาการ วิชาชีพ ในระดับชาติ และนานาชาติ”

๓.๒ พันธกิจ (mission)

๑. จัดการศึกษาในระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์และทัศนศิลป์ ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ
๒. การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ
๓. ให้บริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรมแก่สถานศึกษา ชุมชน สังคม และท้องถิ่น
๔. อนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์และทัศนศิลป์ ในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อสร้างความตระหนักรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และส่งเสริมความเป็นไทย
๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล

๓.๓ เป้าหมาย (Goals)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความมุ่งมั่นดำเนินการตามพันธกิจให้บรรลุเป้าหมายสู่ความสำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ ดังนี้

๑. หลักสูตรการศึกษาทุกระดับมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ
๒. ผู้สอน มีทักษะในการสอน การจัดการเรียนรู้ การใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม
๓. นักเรียน นักศึกษามีสมรรถนะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑
๔. มีผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
๕. เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
๖. มีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างป็นมืออาชีพ
๗. มีระบบบริหารจัดการที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และขับเคลื่อนด้วยหลักธรรมาภิบาล

๓.๔ วัตถุประสงค์ (Objective)

เพื่อพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยการจัดการศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอนการแสดง การวิจัยและให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ ส่งเสริม ทะนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น และยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

๓.๕ ปณิธาน

“มุ่งมั่นศึกษา ส่งเสริม อนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม”

๓.๖ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์

๓.๖.๑ เอกลักษณ์ (Uniqueness)

เป็นผู้นำด้านงานศิลป์

๓.๓.๒ อัตลักษณ์ (Identity)

๓.๓.๒.๑ อัตลักษณ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์

๓.๓.๒.๒ อัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มืออาชีพงานศิลป์

๓.๗ ค่านิยมหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มุ่งมั่นพัฒนา *Strive for Development*

ก้าวหน้าวิชาการ *Progress towards Academic*

สืบสานงานศิลป์ *Inherit the Artistry*

๓.๘ ยุทธศาสตร์ (Strategies) ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ ประกอบด้วย ๓ เป้าประสงค์ ๓ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. หลักสูตรได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ

๒. ครู อาจารย์ ผู้สอน ได้รับการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

๓. นักเรียน นักศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ

๒. พัฒนาทักษะครู อาจารย์ผู้สอนในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

๓. พัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่าย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. สถาบันมีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาผู้วิจัยให้มีคุณภาพในการจัดทำข้อเสนอโครงการและเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

๒. ส่งเสริมความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่าย ด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๒ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

- กลยุทธ์ : ๑. สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติให้มีความเข้มแข็ง
๒. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นเอกภาพในการบริการทางวิชาการ บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดง ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๓ กลยุทธ์

เป้าประสงค์ : ๑. สถาบันมีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

- กลยุทธ์ : ๑. พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติ และระดับนานาชาติ
๒. พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อรองรับตลาดแรงงานด้านศิลปวัฒนธรรม
๓. ส่งเสริมการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางการหารายได้เพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย ๑ เป้าประสงค์ ๖ กลยุทธ์

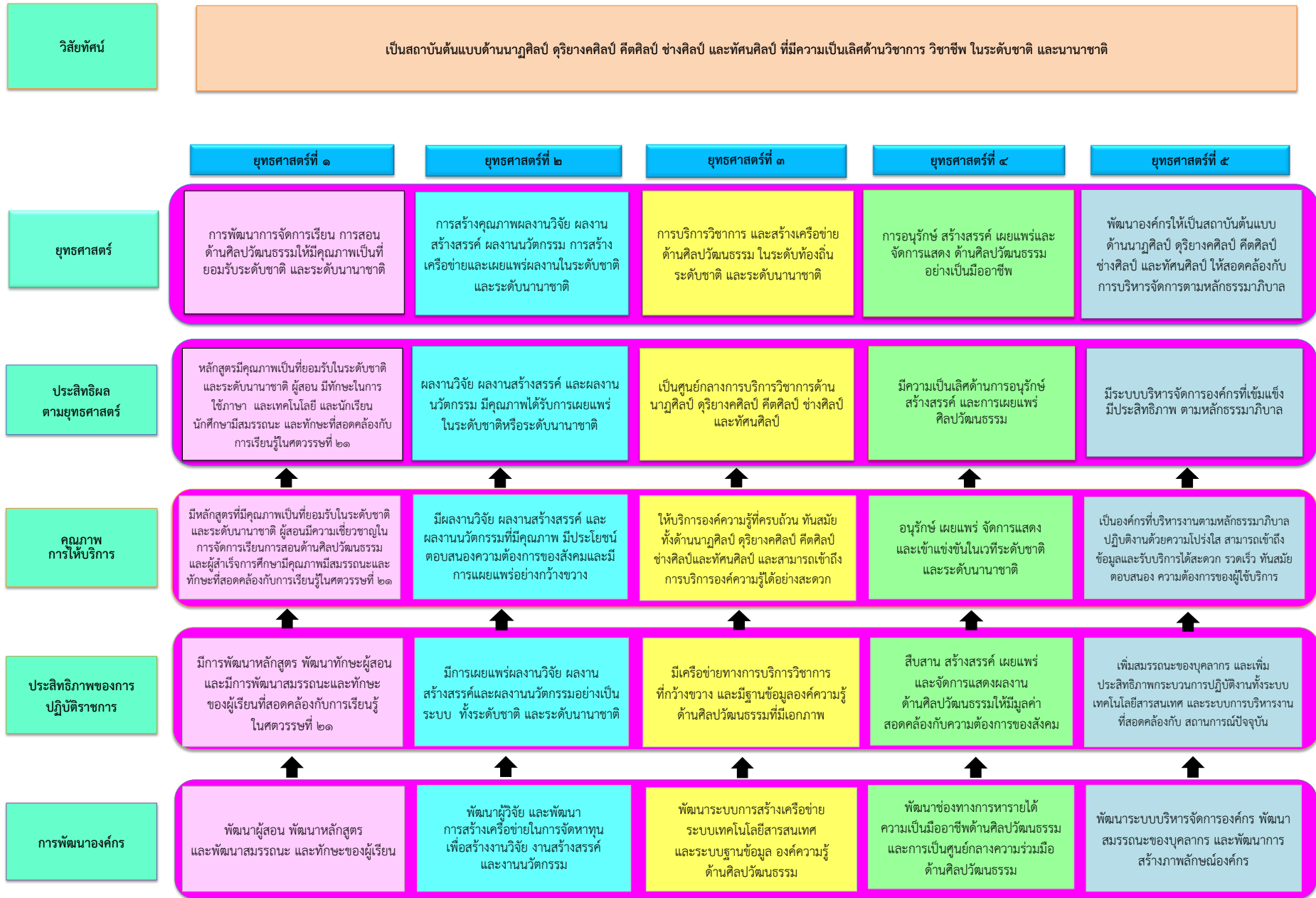
เป้าประสงค์ : ๑. ระบบบริหารจัดการของสถาบัน มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนด้วยหลักธรรมาภิบาลให้สถาบันบรรลุเป้าหมายการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

- กลยุทธ์ : ๑. ส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน
๓. พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงาน
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารอัตรากำลังให้เป็นไปตามโครงสร้างองค์กร
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสร้างภาพลักษณ์องค์กร
๖. พัฒนาระบบ และกลไก การกำกับ ติดตาม รายงาน และประเมินผล ให้มีประสิทธิภาพ

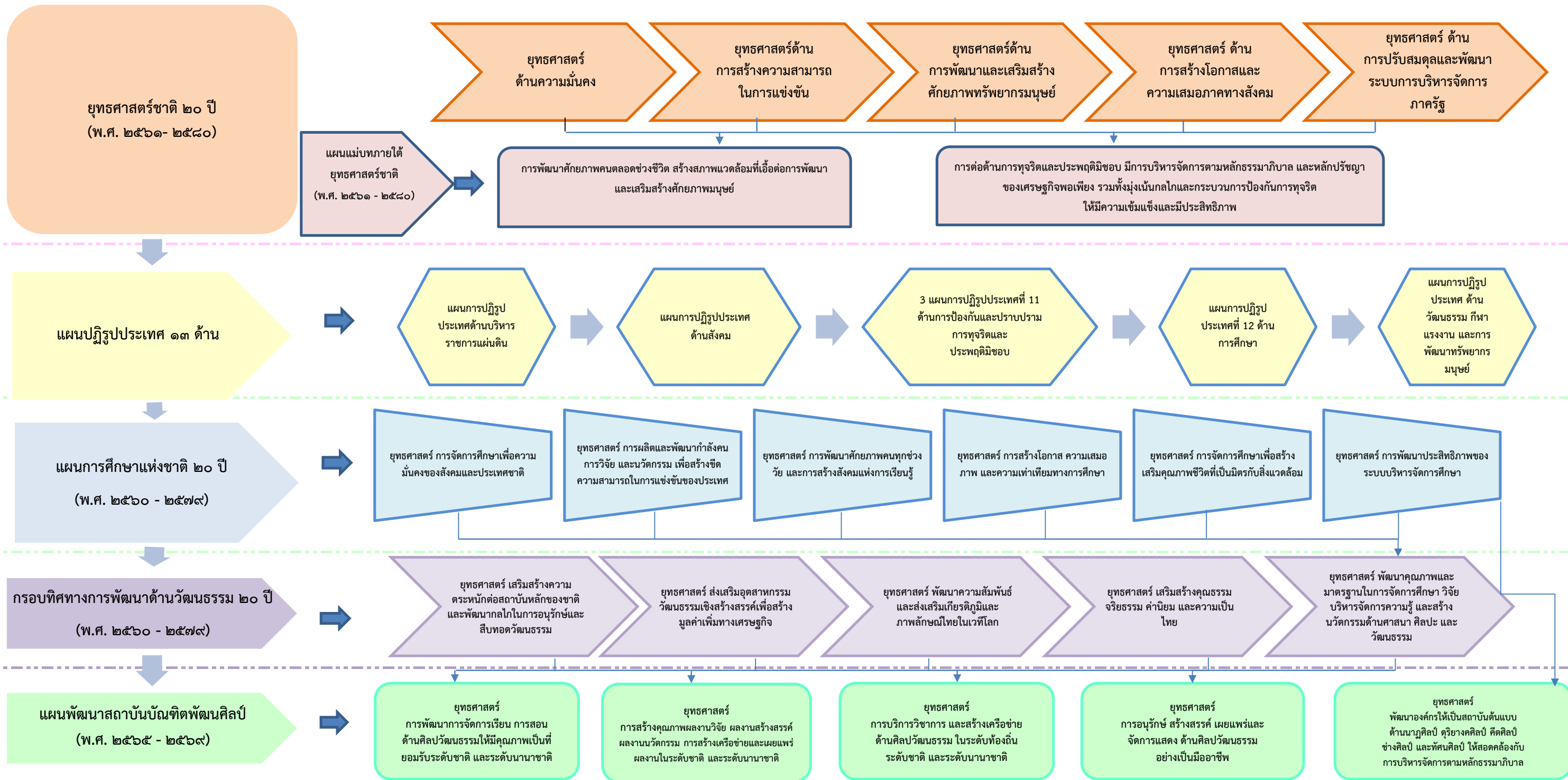
ในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้กำหนดตัวชี้วัดเป้าประสงค์ จำนวน ๑๑ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดกลยุทธ์ จำนวน ๒๐ ตัวชี้วัด

รายละเอียดของแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดกลยุทธ์ ดังนี้

๓.๑.๙ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

๓.๑.๑๐ ความเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ กับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ ๑๓ ด้าน แผนการศึกษาแห่งชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

๓.๑.๑๑ รายละเอียดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด ภายใต้แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ

เป้าประสงค์ : ๑. หลักสูตรได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ

๒. ครู อาจารย์ ผู้สอน ได้รับการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

๓. นักเรียน นักศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์						ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ	หลักสูตร	๓	๑	๓๐	๑	๑	รองอธิการบดีที่กำกับดูแล งานด้านวิชาการ
๒. ร้อยละของครู อาจารย์ ผู้สอน ที่ได้รับการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาและเทคโนโลยี ในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมที่ผ่านการทดสอบตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด	ร้อยละ	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๙๕	
๓. ร้อยละของนักเรียน นักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ผ่านเกณฑ์ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด	ร้อยละ	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐	
๔. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐	ระดับ	๕	-	-	-	-	รองอธิการบดีที่กำกับดูแลงาน ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
๑. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ	<p>๑. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ</p> <p>ระดับความสำเร็จ</p> <p>ระดับ ๑ สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลหลักสูตร</p> <p>ระดับ ๒ วิเคราะห์จัดทำแผนการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>ระดับ ๓ พัฒนาหลักสูตร</p> <p>ระดับ ๔ สภาวิชาการเห็นชอบหลักสูตรและสภาสถาบันฯ เห็นชอบหลักสูตร</p> <p>ระดับ ๕ เปิดดำเนินการเรียนการสอน</p>	ระดับ	๕	๕	๕	๕	๕	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ
๒. พัฒนาทักษะครู อาจารย์ ผู้สอนในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	<p>๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาทักษะครู อาจารย์ ผู้สอน ในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>* ดำเนินการทั้ง ๑๙ หน่วยงานในสังกัดฯ หน่วยงานละ ๓ โครงการ/กิจกรรม</p>	โครงการ/ กิจกรรม	๕๗	๕๗	๕๗	๕๗	๕๗	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
๓. พัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑	<p>๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามสมรรถนะและ ทักษะตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์กำหนด</p> <p>ระดับความสำเร็จ</p> <p>ระดับ ๑ กำหนดเกณฑ์สมรรถนะและ ทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ ๒๑</p> <p>ระดับ ๒ สสำรวจสมรรถนะและทักษะใน สภาพความเป็นจริงของนักเรียน นักศึกษาในปัจจุบัน</p> <p>ระดับ ๓ กำหนดแผนการพัฒนา สมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา</p> <p>ระดับ ๔ ดำเนินการตามแผนการพัฒนา สมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา</p> <p>ระดับ ๕ นักเรียน นักศึกษา มีผลการ ประเมินสมรรถนะและทักษะผ่านเกณฑ์ ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p>	ระดับ	๕	๕	๕	๕	๕	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ ร่วมกับ รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านกิจการ นักเรียนนักศึกษา

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์						ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
	๔. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๘๐	-	-	-	-	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ ร่วมกับ รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ
และระดับนานาชาติ

เป้าประสงค์ : ๑. สถาบันมีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
	หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
๑. จำนวนผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	ชิ้น	๓๐	๓๕	๔๐	๔๕	๕๐	รองอธิการบดีกำกับดูแล งานด้านวิชาการ
๒. ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือต่อยอดในการหารายได้	ร้อยละ	๔๕	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์						ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. พัฒนาผู้วิจัยให้มีคุณภาพในการจัดทำข้อเสนอโครงการและเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ	๑. ร้อยละของผู้วิจัยที่ได้รับการพัฒนาและจัดทำข้อเสนอโครงการงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม เพื่อขอรับทุนจากแหล่งทุนภายนอก	ร้อยละ	๔๐	๔๕	๕๐	๕๕	๖๐	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ
	๒. ร้อยละของผู้วิจัยที่ได้รับการพัฒนามีผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในการเผยแพร่ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ	ร้อยละ	๒๐	๒๕	๓๐	๓๕	๔๐	
	๓. จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่ได้รับการอ้างอิงในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ	ชิ้น	๕	๑๐	๑๐	๑๕	๑๕	
	๔. จำนวนนักวิจัยรุ่นใหม่ที่ได้รับการพัฒนา	คน	๒๐	-	-	-	-	
๒. ส่งเสริมความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	๕. จำนวนเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	เครือข่าย	๒	๒	๓	๔	๕	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ
	๖. จำนวนแหล่งทุนภายนอกในการสนับสนุน งานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม	แหล่งทุน	๓	-	-	-	-	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
	๗. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	เครือข่าย	๔๐	-	-	-	-	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ

เป้าประสงค์ : ๑. เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์						ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. จำนวนชุมชน และองค์กรที่ได้รับบริการทางวิชาการ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์	ชุมชน/ องค์กร	๑๕๐	๑๖๘	๑๘๖	๒๐๔	๒๒๒	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
๑. สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติให้มีความเข้มแข็ง	<p>๑. ระดับความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความเข้มแข็ง</p> <p>ระดับความสำเร็จ</p> <p>ระดับ ๑ จัดทำแผนบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความเข้มแข็ง</p> <p>ระดับ ๒ มีการถ่ายทอดแผนไปสู่หน่วยงานในสังกัดเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม</p> <p>ระดับ ๓ มีการดำเนินการตามแผนบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความเข้มแข็งอย่างน้อยร้อยละ ๘๐</p> <p>ระดับ ๔ มีการประเมินและนำผลการประเมินมาปรับปรุงกิจกรรมให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามแผน</p> <p>ระดับ ๕ มีแนวทางปฏิบัติที่ดีและได้รับการเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดี</p>	ระดับ	๕	๕	๕	๕	๕	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
	๒. จำนวนครั้งของการบริการวิชาการในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	ครั้ง	๒๗๐	-	-	-	-	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ
	๓. จำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการส่งเสริมให้เล่นดนตรีคนละ ๑ ชิ้น	คน	๑,๔๐๐	-	-	-	-	
๒. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นเอกภาพในการบริการทางวิชาการ บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม	๔. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นเอกภาพในการบริการทางวิชาการ บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม * ฐานข้อมูลกลาง Big Data ระดับความสำเร็จ ระดับ ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ระดับ ๒ มีการวางระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ระดับ ๓ ให้บริการองค์ความรู้ในระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม	ระดับ	๔	๕	๕	๕	๕	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ ร่วมกับ รองอธิการบดีกำกับดูแลงาน CIO

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	
	<p>ระดับ ๔ มีการประเมินระบบการให้บริการองค์ความรู้ในระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม (ประเมินระบบและประเมินผู้ใช้บริการ)</p> <p>ระดับ ๕ นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p>						

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดง ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างป็นมืออาชีพ

เป้าประสงค์ : ๑. สถาบันมีความเป็นเลิศในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างป็นมืออาชีพ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์						ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
	หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	
๑. จำนวนการจัดการแสดงและการแข่งขันในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ	ครั้ง	๑๐	๑๕	๒๐	๓๐	๔๐	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม
๒. จำนวนรางวัลที่ได้รับจากการแข่งขันในเวทีระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	รางวัล	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	๕๐	
๓. จำนวนองค์ความรู้ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่เพิ่มขึ้น	เรื่อง	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดง ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
๑. พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติ และระดับนานาชาติ	๑. จำนวนโครงการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นเจ้าภาพหลัก	โครงการ	๒	๓	๔	๕	๖	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม
	๒. จำนวนเวทีการแข่งขันความสามารถที่เข้าร่วมต่อปี	เวที	๔๐	-	-	-	-	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม
๒. พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อรองรับตลาดแรงงานด้านศิลปวัฒนธรรม	๓. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม ระดับความสำเร็จ ระดับ ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการฯ และกำหนดขอบเขตการพัฒนาความเป็นมืออาชีพ ระดับ ๒ จัดทำแผนพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม ระดับ ๓ วางระบบและกลไกในการขับเคลื่อนแผนให้บรรลุเป้าหมาย ระดับ ๔ มีการกำกับ ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือนต่อคณะกรรมการฯ ระดับ ๕ มีการนำข้อสังเกตจากคณะกรรมการฯ มาปรับปรุง/พัฒนา	ระดับ	๕	๕	๕	๕	๕	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
๓. ส่งเสริมการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางหารายได้เพิ่มขึ้น	<p>๔. ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมการนำทุนทางวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางหารายได้</p> <p>ระดับความสำเร็จ</p> <p>ระดับ ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการฯ และกำหนดขอบเขตของการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางหารายได้</p> <p>ระดับ ๒ จัดทำแผนการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางหารายได้</p> <p>ระดับ ๓ มีการดำเนินการตามแผนฯ และติดตามผลการดำเนินการตามแผนฯ</p> <p>ระดับ ๔ มีรายได้เกิดขึ้นจากการพัฒนาช่องทางหารายได้</p> <p>ระดับ ๕ มีการนำผลการดำเนินงานมาวิเคราะห์และจัดทำแผนปรับปรุง/พัฒนาหาช่องทางหารายได้ต่อไป</p>	ระดับ	๓	๔	๔	๕	๕	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนางค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ : ๑. ระบบบริหารจัดการของสถาบัน มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนด้วยหลักธรรมาภิบาลให้บรรลุเป้าหมายการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมายของเป้าประสงค์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
	หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
๑. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนางค์กรตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๙๕	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านนโยบายและแผน
๒. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารจัดการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ร้อยละ	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๙๕	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนางค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
๑. ส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล	๑. ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านนโยบายและแผน
๒. ส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน	๒. ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน ระดับความสำเร็จ ระดับ ๑ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดขอบเขตและจัดทำแผนการส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน ระดับ ๒ มีแผนการส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน	ระดับ	๕	๕	๕	๕	๕	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน CIO

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
	<p>ระดับ ๓ มีการถ่ายทอดแผนให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน</p> <p>ระดับ ๔ มีการประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการที่บรรลุตามที่กำหนดไว้ตามแผน</p> <p>ระดับ ๕ นำผลการประเมินมาปรับปรุงกิจกรรมให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามแผน</p>							
๓. พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงาน	๓. ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA)	ร้อยละ	๙๐	๙๐	๙๕	๙๕	๙๕	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านกิจการนักเรียน นักศึกษา
	๔. จำนวนหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับผลการประเมินองค์กรคุณธรรม (ระดับ ๒)	หน่วยงาน	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านบริหาร

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร อัตรากำลังให้เป็นไปตามโครงสร้าง องค์กร	๕. ระดับความสำเร็จของการพัฒนา สมรรถนะของอัตรากำลังให้เหมาะสม กับตำแหน่ง ระดับความสำเร็จ ระดับ ๑ กำหนดสมรรถนะแต่ละสาย งานตามที่ตั้งสถาบันกำหนด ระดับ ๒ สํารวจสมรรถนะของบุคลากร ตามสายงานในปัจจุบัน ระดับ ๓ กำหนดแผนพัฒนาสมรรถนะ ของบุคลากร ระดับ ๔ ดำเนินการตามแผนพัฒนา บุคลากรและประเมินผล ระดับ ๕ นำผลการประเมินมาปรับปรุง ในปีต่อไป	ระดับ	๕	๕	๕	๕	๕	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านบริหาร
	๖. ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนา บุคลากรตามแผนพัฒนาบุคลากรของ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ร้อยละ	๘๕	-	-	-	-	
	๗. ระดับความสำเร็จของการบริหาร อัตรากำลังที่เป็นไปตามโครงสร้าง องค์กร ระดับความสำเร็จ ระดับ ๑ สํารวจและวิเคราะห์เพื่อวาง	ระดับ	๕	๕	๕	๕	๕	

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
	<p>กรอบอัตรากำลัง</p> <p>ระดับ ๒ วางแผนกำหนดกรอบอัตรากำลังตามโครงสร้างองค์กร</p> <p>ระดับ ๓ ดำเนินการตามแผนกรอบอัตรากำลัง</p> <p>ระดับ ๔ ติดตามการดำเนินการและประเมินผล</p> <p>ระดับ ๕ นำผลการประเมินไปปรับปรุง</p>							
๕. เพิ่มประสิทธิภาพการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสร้างภาพลักษณ์องค์กร	<p>๘. ระดับความสำเร็จของการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>ระดับความสำเร็จ</p> <p>ระดับ ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการและกำหนดขอบเขตการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>ระดับ ๒ จัดทำแผนการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>ระดับ ๓ มีการดำเนินการตามแผนการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>ระดับ ๔ มีการติดตามและรายงานผล</p>	ระดับ	๕	๕	๕	๕	๕	ผู้ช่วยอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ	
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘		๒๕๖๙
	การดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือนต่อคณะกรรมการฯ ระดับ ๕ มีการนำข้อสังเกตจากคณะกรรมการฯ มาปรับปรุง/พัฒนา							
๖. พัฒนาระบบ และกลไก การกำกับ ติดตาม รายงาน และ ประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ	๘. จำนวนระบบ และกลไก การกำกับ ติดตาม รายงาน และประเมินผล ที่มี ประสิทธิภาพ * จำนวนระบบการกำกับติดตามและ ประเมินผลที่ได้รับการพัฒนา ในแต่ละ ระบบต้องมีการดำเนินการครบถ้วนตาม เกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด ทั้ง ๕ ระดับ <u>เกณฑ์การประเมิน</u> ระดับ ๑ มีการทบทวนสภาพปัจจุบัน ของระบบการกำกับติดตาม รายงาน และประเมินผล ระดับ ๒ มีการจัดทำแผนการพัฒนา ประสิทธิภาพระบบการกำกับติดตาม รายงานและประเมินผล ระดับ ๓ มีการจัดทำคู่มือ และเครื่องมือ ในการกำกับติดตาม รายงานและ	ระบบ	๕	๖	๗	๘	๑๐	รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านนโยบายและแผน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดกลยุทธ์	ค่าเป้าหมายของกลยุทธ์					ผู้กำกับดูแล / ผู้รับผิดชอบ
		หน่วยนับ	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	
	<p>ประเมินผล</p> <p>ระดับ ๔ มีการถ่ายทอดแผนการพัฒนาคู่มือ และเครื่องมือในการ กำกับติดตาม และประเมินผล ให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ และดำเนินการ</p> <p>ระดับ ๕ มีการประเมินผล การดำเนินงานและนำผลการประเมิน มาปรับปรุงและพัฒนา</p>						

ส่วนที่ ๔

บทสรุป

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม และมีการเชื่อมโยงกับกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยมีบทบาทและหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๔ กลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ ที่มุ่งสู่การผลิตและพัฒนาบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีความสามารถทางวิชาชีพระดับสูง หรือบัณฑิตสาขาจากเฉพาะตามความต้องการของประเทศในแต่ละขณะ พัฒนาความรู้และนวัตกรรมรวมทั้งถ่ายทอดความรู้เชิงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ โดยต้องเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะและทัศนคติที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ หรือจรรยาบรรณศิลปะและวัฒนธรรมมีความสามารถในการเรียนรู้และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานภายใต้การบริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและมีคุณภาพตามมาตรฐานระดับชาติ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์กรไปสู่เป้าหมายเพื่อการตอบสนองความต้องการของสังคมภายใต้ภาพลักษณ์ต่างๆ ดังนี้

๑. ผลิตหลักสูตรมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ
๒. พัฒนาผู้สอน มีทักษะในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม
๓. พัฒนานักเรียน นักศึกษามีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑
๔. สร้างผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
๕. เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
๖. มีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ
๗. มีระบบบริหารจัดการที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และขับเคลื่อนด้วยหลักธรรมาภิบาล

๔.๑ เงื่อนไขความสำเร็จ

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ จะบรรลุเป้าหมายที่กำหนด โดยผู้บริหารและบุคลากรในองค์กรทุกระดับจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไข ดังนี้

- ๔.๑.๑ ผู้บริหารที่รับผิดชอบภาระงานในแต่ละฝ่ายควรมีการกำหนดกรอบแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน
- ๔.๑.๒ มีการประกาศกรอบแนวทางการปฏิบัติโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามที่สภาสถาบันมีมติอนุมัติแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- ๔.๑.๓ ให้ความสำคัญและความร่วมมือในการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามบทบาทและพันธกิจหลักทั้ง ๕ ด้าน
- ๔.๑.๔ มีการวางแผนและการบริหารในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลภายใต้การบริหารจัดการที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

๔.๑.๕ มีการวางแผนในการพัฒนาบุคลากรให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนางานของสถาบันสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๔.๑.๖ จัดสรรและจัดหางบประมาณภายใต้การบริหารจัดการที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า

๔.๑.๗ มีการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำและมีแนวทางนำนโยบายสู่การปฏิบัติสู่หน่วยงานอย่างเป็นระบบ ชัดเจน และทั่วถึง

๔.๑.๘ มีการนำนโยบายและสร้างแนวทางการปฏิบัติสู่ระดับบุคคลได้อย่างชัดเจน

๔.๑.๙ มีการตรวจสอบ ประเมินผล และติดตามการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง

๔.๒ เป้าหมายแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙

๔.๒.๑. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีความเป็นเลิศด้านวิชาการ วิชาชีพ ในระดับชาติ และนานาชาติ

๔.๒.๑.๑. มีหลักสูตรด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ

๔.๒.๑.๒. ครู อาจารย์ ผู้สอน มีทักษะในการสอน การจัดการเรียนรู้ การใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม

๔.๒.๑.๓. นักเรียน นักศึกษามีสมรรถนะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๔.๒.๑.๔. มีผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมที่มีคุณภาพได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือ ระดับนานาชาติ

๔.๒.๑.๕ เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

๔.๒.๑.๖. มีความเป็นเลิศด้านการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างมีมืออาชีพ

๔.๒.๒. การบริหารจัดการ

๔.๒.๒.๑. การบริหารจัดการคน

(๑) ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบโดยยึดถือระเบียบกฎหมายเป็นหลัก ยึดหลักความประหยัด คุ้มค่า และมีคุณธรรม จริยธรรม

(๒) บุคลากรได้รับการพัฒนาเพื่อให้เกิดทักษะ และมีความรู้ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๓) มีการพัฒนาสมรรถนะของอัตรากำลังให้เหมาะสมกับตำแหน่ง และมีการบริหารอัตรากำลังที่เข้าไปตามโครงสร้างองค์กร

๔.๒.๒.๒. การบริหารระบบงานและทรัพยากร

(๑) ระบบการบริหารงานเกิดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงาน มีกระบวนการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ

(๒) ระบบบริหารจัดการของสถาบัน มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนให้สถาบันบรรลุเป้าหมายการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

(๓) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ

๔.๒.๓. การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ

๔.๒.๓.๑ มีเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น

๔.๒.๓.๒ เครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ มีความเข้มแข็ง

๔.๓. การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

๔.๓.๑ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

๔.๓.๑.๑ ดำเนินการถ่ายทอดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ ไปยังหน่วยงานระดับคณะและวิทยาลัย และจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้หน่วยงานในสังกัดนำไปใช้ประโยชน์

๔.๓.๑.๒ กำหนดบทบาทสถานศึกษาในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละตัวชี้วัด

๔.๓.๑.๓ สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนาหน่วยงาน แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปี โดยกำหนดโครงการ / กิจกรรมให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๔.๓.๒ การติดตามประเมินผล

มิติที่ ๑ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้รับทราบถึงการใช้จ่ายทรัพยากรในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาองค์กรต้นทุนที่ใช้ดำเนินการ ความคุ้มค่า ความเหมาะสม

มิติที่ ๒ ติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน

มิติที่ ๓ ติดตามปัญหา อุปสรรค และผลสะท้อนกลับจากการดำเนินการ ประโยชน์ที่ได้

มิติที่ ๔ ติดตามผลการดำเนินงาน และประเมินผลเมื่อสิ้นสุดแผน

ภาคผนวก ก

คู่มือการดำเนินการตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

คู่มือการดำเนินการตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p><u>เป้าประสงค์ที่ ๑</u> หลักสูตรได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ</p> <p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑</u> จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ จำนวนหลักสูตร ๓ ปี ๖๖ จำนวนหลักสูตร ๑ ปี ๖๗ จำนวนหลักสูตร ๓๐ ปี ๖๘ จำนวนหลักสูตร ๑ ปี ๖๙ จำนวนหลักสูตร ๑</p> <p><u>เป้าประสงค์ที่ ๒</u> ครู อาจารย์ ผู้สอน ได้รับการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>๑. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ</p>	<p><u>แนวทาง</u> ๑.ปรับปรุงหลักสูตรศิลปกรรม ระดับ ปวช. ของวิทยาลัยช่างศิลป์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานอาชีวศึกษา ๒.ปรับปรุงหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ทั้งระดับปริญญาตรี โท เอก ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ๓.พัฒนาหลักสูตรนานาชาติ</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑</u> ระดับความสำเร็จของการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ระดับ ๕ ปี ๖๖ ระดับ ๕ ปี ๖๗ ระดับ ๕ ปี ๖๘ ระดับ ๕ ปี ๖๙ ระดับ ๕</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สถาบันสำรวจหลักสูตรที่ต้องปรับปรุงตามกรอบระยะเวลา และจัดทำโครงการปรับปรุงหลักสูตร ๑.๒) ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรตามโครงการที่กำหนด ๑.๓) สถาบันสำรวจความต้องการความเหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ จัดทำโครงการเพื่อพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ ๑.๔) ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ ตามโครงการที่กำหนด</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> <u>ระดับ ๑</u> สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลหลักสูตร <u>ระดับ ๒</u> วิเคราะห์จัดทำแผนการพัฒนหลักสูตร <u>ระดับ ๓</u> พัฒนาหลักสูตร <u>ระดับ ๔</u> สภาวิชาการเห็นชอบหลักสูตรและสภาสถาบันฯ อนุมัติหลักสูตร <u>ระดับ ๕</u> เปิดรับนักศึกษา</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u> ๓.๑) จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการ</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๒</u> ร้อยละของครู อาจารย์ ผู้สอน ที่ได้รับการพัฒนาทักษะใน การใช้ภาษาและเทคโนโลยี ในการจัดการศึกษาด้าน ศิลปวัฒนธรรมที่ผ่านการ ทดสอบตามเกณฑ์ที่สถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕</p>				<p>ปรับปรุง และสามารถเปิดรับนักศึกษาได้ ๓.๒) จำนวนหลักสูตรนานาชาติที่ ได้รับการพัฒนา และสามารถเปิดรับ นักศึกษาได้</p> <p><u>๔) การติดตาม</u> ๔.๑) ติดตามการดำเนินงานทุก ไตรมาส โดยติดตามการดำเนินงาน ตามโครงการปรับปรุงหลักสูตร ๔.๒) ติดตามการดำเนินงานทุก ไตรมาส โดยติดตามการดำเนินงาน ตามโครงการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ</p>	
<p><u>เป้าประสงค์ที่ ๓</u> นักเรียน นักศึกษาได้รับการ พัฒนาให้มีสมรรถนะและ ทักษะที่สอดคล้องกับ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑</p> <p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๓</u> ร้อยละของนักเรียน นักศึกษา ที่ได้รับการพัฒนาให้มี</p>	<p>๒. พัฒนาทักษะครู อาจารย์ ผู้สอนในการใช้ภาษาและ เทคโนโลยีในการจัดการศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรม</p>	<p><u>แนวทาง</u> ๑. พัฒนาศักยภาพผู้สอน ให้มีทักษะในการใช้ภาษา และเทคโนโลยีในการจัด การศึกษา ๒. พัฒนาระบบ เกณฑ์ใน การทดสอบผู้เข้าร่วม โครงการพัฒนาศักยภาพผู้สอน ๓. พัฒนาระบบ กลไก กำกับติดตาม รายงาน และประเมินผล ๔. ดำเนินการติดตาม และ</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒</u> จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ ตอบสนองความต้องการในการ พัฒนาทักษะครู อาจารย์ ผู้สอน ในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีใน การจัดการศึกษา</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ จำนวน ๕๗ โครงการ/กิจกรรม ปี ๖๖ จำนวน ๕๗ โครงการ/กิจกรรม ปี ๖๗ จำนวน ๕๗ โครงการ/กิจกรรม ปี ๖๘ จำนวน ๕๗ โครงการ/กิจกรรม ปี ๖๙ จำนวน ๕๗ โครงการ/กิจกรรม * ดำเนินการทั้ง ๑๙ หน่วยงานใน</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) คณะ วิทยาลัย จัดโครงการ/ กิจกรรม เพื่อพัฒนาครู อาจารย์ ผู้สอน ในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีในการ จัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ๑.๒) ครู อาจารย์ที่เข้าร่วม โครงการ ได้รับการทดสอบทักษะการ ใช้ภาษาและเทคโนโลยี</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> ๒.๑) จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ ตอบสนองความต้องการในการพัฒนา</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p>สมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ผ่านเกณฑ์ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๕ ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๔</u> ระดับความสำเร็จของการพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ระดับ ๕</p> <p><u>มาตรการ</u> ๑. สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษา เข้าร่วม</p>		ประเมินผล	สังกัดฯ หน่วยงานและ ๓ โครงการ/กิจกรรม	<p>ทักษะครู อาจารย์ ผู้สอนในการใช้ภาษาและเทคโนโลยี</p> <p>๒.๒) ผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐ ผ่านเกณฑ์การทดสอบตามเกณฑ์ที่กำหนด</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>๓.๑) นับจากจำนวนโครงการ/กิจกรรม</p> <p>๓.๒) นับจากจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่ผ่านการทดสอบตามเกณฑ์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐</p> <p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>๔.๑) ติดตามการรายงานโครงการ/กิจกรรม ทุกไตรมาส</p>	
	๓. พัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑	<p><u>แนวทาง</u></p> <p>๑. กำหนดสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๒. กำหนดแผนการพัฒนาสมรรถนะและทักษะที่</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓</u></p> <p>ระดับความสำเร็จของการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามสมรรถนะและทักษะตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ระดับ ๕</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u></p> <p>๑.๑) สถาบันกำหนดสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๑.๒) กำหนดแผนการพัฒนาสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของ</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการร่วมกับ รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p>กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพในการเรียนรู้ศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p><u>แนวทาง</u></p> <p>๑. คณะและวิทยาลัยจัดโครงการ/กิจกรรมชมรมนักเรียนนักศึกษาทุกกิจกรรมให้สอดแทรกทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p>๒. งานกิจการนักเรียนนักศึกษา จัดกิจกรรมพัฒนา นักเรียนนักศึกษาทุกกิจกรรมโดยสอดแทรกทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p><u>วิธีดำเนินการ</u></p> <p>๑. วางแผนการจัดทุกโครงการ/กิจกรรมชมรม ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p>๒. ดำเนินการจัดโครงการ/กิจกรรมชมรม ให้สอดคล้อง</p>		<p>สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา</p>	<p>ปี ๖๖ ระดับ ๕</p> <p>ปี ๖๗ ระดับ ๕</p> <p>ปี ๖๘ ระดับ ๕</p> <p>ปี ๖๙ ระดับ ๕</p>	<p>นักเรียน นักศึกษา</p> <p>๑.๓) กำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนการพัฒนาสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u></p> <p><u>ระดับ ๑</u> กำหนดเกณฑ์สมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑</p> <p><u>ระดับ ๒</u> สสำรวจสมรรถนะและทักษะในสภาพความเป็นจริงของนักเรียน นักศึกษาในปัจจุบัน</p> <p><u>ระดับ ๓</u> กำหนดแผนการพัฒนาสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา</p> <p><u>ระดับ ๔</u> ดำเนินการตามแผนการพัฒนาสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ของนักเรียน นักศึกษา</p> <p><u>ระดับ ๕</u> นักเรียน นักศึกษามีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p>กับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p>๓. ให้ครู อาจารย์และงาน กิจการนักเรียนนักศึกษาดูแล ให้คำปรึกษา กำกับติดตาม การดำเนินการจัดกิจกรรมให้ มีคุณภาพ</p> <p>๔. วิเคราะห์การประเมินผล การจัดโครงการ เพื่อพิจารณา คุณภาพผู้เรียนในการเรียนรู้ ศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบาย ไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p>๕. ส่งเสริมให้นำกระบวนการ ประกันคุณภาพ PDCA มาใช้ ในการดำเนินกิจกรรม เพื่อนำ จุดบกพร่องไปปรับปรุงและ พัฒนาต่อไป</p> <p><u>เกณฑ์การประเมินผล</u></p> <p>ระดับ ๕</p> <p><u>วิธีการวัด</u></p> <p>๑. แบบบันทึกการเข้าร่วม กิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา</p> <p>๒. แบบประเมินโครงการ/</p>				<p>กำหนด</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>ร้อยละของนักเรียน นักศึกษาที่ ได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะและ ทักษะที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ผ่านเกณฑ์ตามที่ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด ดังนี้</p> <p>๓.๑) วัดผลการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษและรายวิชาด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียน นักศึกษาทุกระดับชั้น ค่าระดับคะแนน ๒.๐๐ ขึ้นไป ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐</p> <p>๓.๒) วัดผลการเข้าร่วมกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนหรือกิจกรรมเสริม หลักสูตรของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐</p> <p>๓.๓) วัดผลการเข้าร่วมกิจกรรม เสริมหลักสูตรของนักศึกษา ด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ ด้านความรู้ ด้านการคิดวิเคราะห์การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p>กิจกรรม ชมรมพัฒนานักเรียน นักศึกษา วัตถุประสงค์การเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบาย ไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p><u>การติดตาม</u></p> <p>๑. คณะและวิทยาลัย จัดระบบดูแลให้คำปรึกษา ติดตามช่วยเหลือการ ดำเนินการจัดกิจกรรมให้มี คุณภาพตามที่กำหนด</p> <p>๒. งานกิจการนักเรียน นักศึกษา จัดทำแบบประเมิน โครงการ/กิจกรรมพัฒนา นักเรียนนักศึกษา วัตถุประสงค์การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และ นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ให้ คณะและวิทยาลัยรายงาน</p> <p><u>มาตรการ</u></p> <p>๒. สนับสนุนและส่งเสริมให้ สโมสรนักศึกษาเข้ามามีส่วน ร่วมในการขับเคลื่อนและ พัฒนาการจัดกิจกรรม นักเรียนนักศึกษาให้ผู้เรียนมี คุณภาพสอดคล้องกับการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และ</p>		<p><u>แนวทาง</u></p> <p>กำหนดแผนการ ดำเนินงานเพื่อพัฒนาให้ นักเรียน นักศึกษามี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้น</p>	<p>๔. ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเพิ่มขึ้น</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u></p> <p>ปี ๖๕ ร้อยละ ๘๐</p>	<p>ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้าน ปัญญา ที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จากการนำความรู้ไปใช้ตาม วัตถุประสงค์ของกิจกรรม ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑ ขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐</p> <p><u>๔ การติดตาม</u></p> <p>๔.๑) ติดตามการรายงานโครงการ/ กิจกรรม ทุกไตรมาส</p> <p><u>๑) วิธีดำเนินงาน</u></p> <p>๑.๑) สถาบันจัดทำสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้คณะ และวิทยาลัยใช้ ประกอบในการจัดการเรียนการสอน ทั้งในรูปแบบออนไลน์ และออนไซต์ ทั้งรายวิชาสามัญและวิชาชีพ</p> <p>๑.๒) สถาบันสนับสนุนอุปกรณ์ให้ คณะ และวิทยาลัยให้จัดการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพทั้งในรูปแบบ ออนไลน์ และออนไลน์</p> <p>๑.๓) สถาบันดำเนินโครงการ พัฒนาศักยภาพผู้สอนในยุคไทยแลนด์ ๔.๐ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้ครู อาจารย์มีทักษะในการจัดการเรียนการสอน</p>	<p>รองอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแลงาน ด้านวิชาการ</p> <p>ร่วมกับ</p> <p>รองอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแลงาน ด้านกิจการ นักเรียนนักศึกษา</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p>นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p><u>แนวทาง</u></p> <p>๑. กำหนดให้สโมสรนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนากิจกรรมนักเรียนนักศึกษา รวมถึงติดตามและประเมินผลโครงการ โดยใช้กระบวนการประกันคุณภาพ PDCA</p> <p>๒. ให้สโมสรนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการนำเสนอความคิดเห็นในการพัฒนากิจกรรมนักเรียนนักศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p><u>วิธีดำเนินการ</u></p> <p>๑. งานกิจการนักเรียน นักศึกษาจัดทำแผนพัฒนา กิจกรรมนักเรียนนักศึกษา โดยให้อาจารย์จากคณะ วิทยาลัยและสโมสรนักศึกษา</p>				<p>สอน มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี เพื่อสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา และจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมินผล</u></p> <p>นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ เพิ่มขึ้น</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ของนักเรียน ภาคเรียนที่ ๒ ปี การศึกษา ๒๕๖๔ เปรียบเทียบผลการเรียนภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ที่มีผลการเรียนเพิ่มขึ้น</p> <p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>วิทยาลัย รายงานผลการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เปรียบเทียบผลการเรียนภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p>มีส่วนร่วมนำเสนอความคิดเห็นในการจัดทำแผน รวมถึงติดตามและประเมินผลโครงการ</p> <p>๒. ถ่ายทอดแผนพัฒนา กิจกรรมนักเรียนนักศึกษาให้ คณะและวิทยาลัยทุกแห่ง รับทราบ และสร้างความรู้ ความเข้าใจเพื่อให้นำไปสู่การ ปฏิบัติงานแนวทางเดียวกัน</p> <p>๓. คณะและวิทยาลัยนำ แผนพัฒนากิจกรรมนักเรียน นักศึกษาของงานกิจการไป ดำเนินการจัดทำแผนของ ตนเอง</p> <p>๔. ดำเนินการจัดกิจกรรม ตามที่กำหนดไว้ในแผน</p> <p>๕. ดำเนินการกำกับติดตาม และประเมินผลการจัด กิจกรรม</p> <p><u>เกณฑ์การประเมินผล</u></p> <p>ระดับ ๕</p> <p><u>วิธีการวัด</u></p> <p>แบบประเมินโครงการ/</p>					

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p>กิจกรรมพัฒนานักเรียน นักศึกษา วัดการเรีรูใน ศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบาย ไทยแลนด์ ๔.๐ การติดตาม งานกิจการนักเรียนนักศึกษา จัดทำแบบประเมินโครงการ/ กิจกรรมพัฒนานักเรียน นักศึกษา วัดการเรีรูใน ศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบาย ไทยแลนด์ ๔.๐ ให้คณะและ วิทยาลัยรายงาน</p>					

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p><u>เป้าประสงค์ที่ ๑</u> สถาบันวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ</p> <p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑</u> จำนวนผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๓๐ ชิ้น ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่า ๓๕ ชิ้น ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่า ๔๐ ชิ้น ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชิ้น ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่า ๕๐ ชิ้น</p> <p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๒</u> ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่นำไปบูรณาการกับการเรียน การสอนหรือต่อยอดในการหารายได้</p>	<p>๑. พัฒนาผู้วิจัยให้มีคุณภาพ ในการจัดทำข้อเสนอโครงการ และเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ</p>	<p><u>มาตรการ</u> ๑. พัฒนาผู้วิจัยของสถาบัน ให้มีศักยภาพในการจัดทำ ข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับทุนจากแหล่งทุนภายนอก ๒. ส่งเสริมการเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ๓. ส่งเสริมการบูรณาการ งานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือ งานนวัตกรรมกับการเรียน การสอน การนำไปใช้ประโยชน์ หรือการต่อยอดในการหารายได้</p> <p><u>แนวทาง</u> ๑. สถาบันดำเนินการจัด โครงการพัฒนาศักยภาพในการจัดทำข้อเสนอโครงการ เพื่อขอรับทุนจากแหล่งทุน ภายนอกและการเผยแพร่ ผลงานในระดับชาติหรือระดับ นานาชาติ โดยสถานศึกษา และหน่วยงานในสังกัดส่ง คณาจารย์หรือบุคลากรเข้า ร่วมโครงการตามแผนการ</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑</u> ร้อยละของผู้วิจัยที่ได้รับ การพัฒนาและจัดทำข้อเสนอ โครงการงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม เพื่อขอรับทุนจาก แหล่งทุนภายนอก</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๕ ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สถาบันจัดทำแผนการดำเนินการ พัฒนาศักยภาพการจัดทำข้อเสนอ โครงการงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม เพื่อขอรับทุนจากแหล่ง ทุนภายนอก ให้แก่นักวิจัย ของสถาบัน ๑.๒) ดำเนินการจัดกิจกรรมหรือ โครงการที่กำหนดตามแผน ๑.๓) ติดตามและประเมินผลการ ดำเนินการกิจกรรมหรือโครงการตาม ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและตัวบ่งชี้เชิง คุณภาพที่กำหนด ๑.๔) นำผลการประเมินผลการ ดำเนินการไปกำหนดแนวทางในการ พัฒนา ปรับปรุง หรือส่งเสริมการ ดำเนินการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ๑.๕) เผยแพร่แนวทางการดำเนินการ ที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง หรือส่งเสริม ให้แก่สถานศึกษาของสถาบันถือปฏิบัติ</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> สถาบันมีนักวิจัยที่ผ่านการพัฒนาฯ และได้จัดทำข้อเสนอศักยภาพการจัดทำ ข้อเสนอโครงการงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม เพื่อขอรับทุนจากแหล่ง ทุนภายนอก ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐</p>	<p>รองอธิการบดีกำกับ ดูแลงาน ด้านวิชาการ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๕ ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๕		ดำเนินการที่กำหนด ๒. คณาจารย์และบุคลากร เข้าร่วมโครงการการจัดทำ ข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับ ทุนจากแหล่งทุนภายนอก หรือดำเนินการเผยแพร่ ผลงานในระดับชาติหรือระดับ นานาชาติ ๓. สถานศึกษาและ หน่วยงานรายงาน ความก้าวหน้าให้แก่สถาบันใน รอบ ๖ เดือน และ๑๒ เดือน ๔. สถาบันดำเนินการให้ การยกย่องและเชิดชูเกียรติ ให้แก่นักวิจัยของสถาบันที่ ได้รับรางวัลจากการเผยแพร่ ผลงาน หรือการได้รับการ อ้างอิงในงานที่ได้รับรางวัลใน ระดับชาติหรือนานาชาติ ๕. สถาบันดำเนินยกย่อง และเชิดชูเกียรติให้แก่นักวิจัย ของสถาบันที่ได้บูรณาการ งานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือ งานนวัตกรรมกับการเรียน การสอน การนำไปใช้ ประโยชน์ หรือการต่อยอดใน		<u>๓) วิธีการวัด</u> ร้อยละของนักวิจัยที่ผ่านการพัฒนา และได้จัดทำข้อเสนอศักยภาพการจัดทำ ข้อเสนอโครงการงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม เพื่อขอรับทุนจากแหล่ง ทุนภายนอก ร้อยละ ๔๐ <u>๔) การติดตาม</u> การส่งข้อเสนอโครงการงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม เพื่อขอรับทุนจากแหล่งทุนภายนอก ของนักวิจัยที่ผ่านการพัฒนา	
			<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒</u> ร้อยละของผู้วิจัยที่ได้รับ การพัฒนามีผลงานวิจัย ผลงาน สร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ในการเผยแพร่ในระดับชาติหรือ ระดับนานาชาติ <u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐	<u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สถาบันจัดทำแผนการดำเนินการ พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการ เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ให้แก่นักวิจัยของสถาบัน ๑.๒) ดำเนินการจัดกิจกรรมหรือ โครงการที่กำหนดตามแผน ๑.๓) ติดตามและประเมินผลการ ดำเนินการกิจกรรมหรือโครงการตาม ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและตัวบ่งชี้เชิง คุณภาพที่กำหนด ๑.๔) นำผลการประเมินผลการ ดำเนินการไปกำหนดแนวทางในการ พัฒนา ปรับปรุง หรือส่งเสริมการ	รองอธิการบดีกำกับ ดูแลงาน ด้านวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
		การหารายได้ ที่เป็นที่ ประจักษ์		<p>ดำเนินการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๑.๕) เผยแพร่แนวทางการดำเนินการที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุงหรือส่งเสริมให้แก่สถานศึกษาของสถาบันถือปฏิบัติ และดำเนินการส่งเสริมการบูรณาการงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรืองานนวัตกรรมกับการเรียนการสอน การนำไปใช้ประโยชน์ หรือการต่อยอดในการหารายได้</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> สถาบันมีนักวิจัยที่ผ่านการพัฒนามีผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u> ร้อยละของนักวิจัยที่ผ่านการพัฒนามีผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ร้อยละ ๒๐</p> <p><u>๔) การติดตาม</u> รายงานผลการติดตามผลดำเนินงานรอบ ๑๒ เดือน หรือเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการดำเนินการตามที่กำหนดในแผนการดำเนินงานในแต่ละปีงบประมาณ</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
			<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓</u> จำนวนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่ได้รับการอ้างอิงในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๕ ชิ้น ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ชิ้น ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ชิ้น ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่า ๑๕ ชิ้น ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่า ๑๕ ชิ้น</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการในการติดตามผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ของนักวิจัยในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา ที่ได้รับการอ้างอิงในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ๑.๒) คณะกรรมการจัดทำแผนงานในการติดตามงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ของนักวิจัยในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา ที่ได้รับการอ้างอิงในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ๑.๓) ดำเนินการตามแผนงานที่กำหนด และแจ้งแผนการดำเนินการที่กำหนดให้หน่วยงาน สถานศึกษา และผู้วิจัยที่มีผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ของนักวิจัยในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา รับทราบแนวทางการดำเนินการที่กำหนดตามแผน ๑.๔) ติดตามผลการดำเนินการอ้างอิงงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ของนักวิจัยในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา รอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน หรือเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการดำเนินการตามที่กำหนดในแผนการดำเนินงานในแต่ละปีงบประมาณ จากหน่วยงาน สถานศึกษา ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๑.๕) สรุปผลการติดตามการอ้างอิง</p>	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศให้แก่ผู้บริหาร</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> ผู้วิจัยของสถาบันที่มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา ได้รับการอ้างอิงในระดับชาติ หรือนานาชาติ ไม่น้อยกว่า ๕ ชิ้น</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u> ๓.๑) สถาบันมีแผนงานในการติดตามงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ของนักวิจัยในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา ที่ได้รับการอ้างอิงในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ๓.๒) ดำเนินการได้ครบถ้วนตามแผน ๓.๓) ผู้วิจัยของสถาบันที่มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา ได้รับการอ้างอิงในระดับชาติ หรือนานาชาติ ไม่น้อยกว่า ๕ ชิ้น</p> <p><u>๔) การติดตาม</u> รายงานผลการติดตามผลดำเนินงาน รอบ ๑๒ เดือน หรือเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการดำเนินการตามที่กำหนด ในแผนการดำเนินงานในแต่ละปีงบประมาณ</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
		<u>มาตรการ/แนวทาง</u> ๑. จัดโครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่โดยที่เลี้ยงนักวิจัย ๒. สร้างระบบพี่เลี้ยงนักวิจัยของสถาบัน ๓. จัดทำคู่มืองานวิจัย คู่มืองานสร้างสรรค์	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔</u> จำนวนนักวิจัยรุ่นใหม่ที่ได้รับการพัฒนา <u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๒๐ คน	<u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สถาบันจัดทำแผนการดำเนินการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่โดยที่เลี้ยงนักวิจัยเพื่อขอรับทุนจากแหล่งทุนภายนอกให้แก่คณาจารย์ ครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ๑.๒) ดำเนินการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่กำหนดตามแผน ๑.๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการกิจกรรมหรือโครงการตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่กำหนด ๑.๔) นำผลการประเมินผลการดำเนินการไปกำหนดแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง หรือส่งเสริมการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ๑.๕) เผยแพร่แนวทางการดำเนินการที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง หรือส่งเสริมให้แก่สถานศึกษาของสถาบันถือปฏิบัติ <u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> สถาบันมีคณาจารย์ ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านการพัฒนาให้มีคุณภาพในการจัดทำข้อเสนอโครงการ และได้จัดทำข้อเสนอโครงการงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม เพื่อขอรับทุนจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่า	รองอธิการบดีกำกับ ดูแลงาน ด้านวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>๒๐ คน</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u> จำนวนคณาจารย์ ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านการพัฒนาให้มีคุณภาพในการจัดทำข้อเสนอโครงการ และได้จัดทำข้อเสนอโครงการงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม เพื่อขอรับทุนจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่า ๒๐ คน</p> <p><u>๔) การติดตาม</u> ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมรวบรวมข้อเสนอโครงการวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่เสนอขอรับทุนจากแหล่งทุนภายนอก ของของคณาจารย์ ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านการพัฒนาให้มีคุณภาพในการจัดทำข้อเสนอโครงการ</p>	
	๒. ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ	<u>มาตรการ</u> ส่งเสริมการทำความร่วมมือและสร้างเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๕</u> จำนวนเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	<u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สถาบันจัดทำแผนเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ๑.๒) ดำเนินการแจ้งให้หน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดทราบและ	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
		<p><u>แนวทาง</u></p> <p>๑. จัดทำแผนเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ</p> <p>๒. การลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) กับเครือข่ายความร่วมมือทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ</p>	<p><u>ค่าเป้าหมาย</u></p> <p>ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๒ เครือข่าย</p> <p>ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่า ๒ เครือข่าย</p> <p>ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่า ๓ เครือข่าย</p> <p>ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่า ๔ เครือข่าย</p> <p>ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่า ๕ เครือข่าย</p>	<p>ดำเนินการตามแผนเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่กำหนด</p> <p>๑.๓) กำหนดให้ทุกสถานศึกษาและหน่วยงานในสังกัดรายงานความก้าวหน้าหรือผลการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไตรมาสละ ๑ ครั้ง</p> <p>๑.๔) ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม (ผู้รับผิดชอบหลัก) สรุปผลการดำเนินการและรายงานความก้าวหน้าในแต่ละไตรมาสให้แก่ผู้บริหารของสถาบันรับทราบ</p> <p>๑.๕) นำผลการประเมินผลการดำเนินการไปกำหนดแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง หรือส่งเสริมการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และเผยแพร่แนวทางการดำเนินการที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง หรือส่งเสริมให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u></p> <p>สถาบันมีเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมใน</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				ระดับชาติหรือระดับนานาชาติไม่น้อยกว่า ๒ เครือข่าย ๓) <u>วิธีการวัด</u> สถาบันมีการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) กับเครือข่ายความร่วมมือทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ ในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ของสถาบัน ๔) <u>การติดตาม</u> ดำเนินการติดตามผลการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) กับเครือข่ายความร่วมมือทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ ในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ของสถาบัน ไตรมาสละ ๑ ครั้ง	
		<u>มาตรการ/แนวทาง</u> ๑. จัดทำข้อมูลสารสนเทศหน่วยงานภายนอกที่สนับสนุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ๒. แจงประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรของสถาบันทุกช่องทางสื่อสาร เช่น เว็บไซต์ ของสถาบัน กลุ่มโซเชียลมีเดีย	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๖</u> จำนวนแหล่งทุนภายนอกในการสนับสนุน งานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม <u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๓ แหล่งทุน	<u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สถาบันจัดทำข้อมูลสารสนเทศ - หน่วยงานภายนอกที่ให้ทุนการวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ๑.๒) ดำเนินการแจ้งให้หน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดทราบและดำเนินการตามแผนเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้างหรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมใน	รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
		หนังสือราชการ		<p>ระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่กำหนด</p> <p>๑.๓) กำหนดให้ทุกสถานศึกษาและหน่วยงานในสังกัดรายงานความก้าวหน้าหรือผลการดำเนินการตามแผนที่กำหนดครบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p> <p>๑.๔) ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม (ผู้รับผิดชอบหลัก) สรุปผลการดำเนินการและรายงานความก้าวหน้าในรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน ให้แก่ผู้บริหารของสถาบันรับทราบ</p> <p>๑.๕) นำผลการประเมินผลการดำเนินการไปกำหนดแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง หรือส่งเสริมการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และเผยแพร่แนวทางการดำเนินการที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง หรือส่งเสริมให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ</p> <p><u>เกณฑ์การประเมิน</u></p> <p>สถาบันมีแหล่งทุนภายนอกในการสนับสนุน งานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ไม่น้อยกว่า ๓ แหล่งทุน</p> <p><u>วิธีการวัด</u></p> <p>จำนวนแหล่งทุนภายนอกที่ให้ทุนการวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<u>การติดตาม</u> หน่วยงานในสังกัดส่งรายงาน สรุปผลการสนับสนุนทุนการวิจัย งาน สร้างสรรค์ งานนวัตกรรมจากแหล่งทุน ภายนอกต่อสถาบัน รอบ ๖ เดือน และ รอบ ๑๒ เดือน	
		<u>มาตรการ/แนวทาง</u> ๑. จัดทำฐานข้อมูลการวิจัยที่ ถูกต้องและทันสมัย เช่น ความเชี่ยวชาญของนักวิจัย ผลงานที่ได้รับการเผยแพร่ ตีพิมพ์ แหล่งทุนวิจัยต่าง ๆ แหล่งของเครื่องมือและ อุปกรณ์วิจัย ๒. สนับสนุนการรวมกลุ่ม นักวิจัยให้เป็นกลุ่มวิจัยเฉพาะ ทางที่มีศักยภาพ ทั้งในกลุ่ม วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และ กลุ่มวิจัยเพื่อการวิจัยและ พัฒนา	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๗</u> จำนวนเครือข่ายความร่วมมือกับ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งใน ระดับชาติและนานาชาติ <u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๔๐ เครือข่าย	<u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สถาบันจัดทำแผนเครือข่าย ความร่วมมือ และเครือข่ายในการ จัดหาทุนสร้าง หรือเผยแพร่ ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงาน นวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับ นานาชาติ ๑.๒) ดำเนินการแจ้งให้หน่วยงาน และสถานศึกษาในสังกัดทราบและ ดำเนินการตามแผนเครือข่ายความ ร่วมมือ และเครือข่ายในการจัดหาทุน สร้าง หรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงาน สร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมใน ระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่ กำหนด ๑.๓) กำหนดให้ทุกสถานศึกษาและ หน่วยงานในสังกัดสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือ และเครือข่ายในการจัดหาทุน สร้าง หรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงาน สร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมใน	รองอธิการบดีกำกับ ดูแลงาน ด้านวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ไม่น้อยกว่า หน่วยงานละ ๓ เครือข่าย</p> <p>๑.๔ รายงานความก้าวหน้าหรือผล การดำเนินการตามแผนที่กำหนดรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p> <p>๑.๕ ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม (ผู้รับผิดชอบหลัก) สรุปผลการ ดำเนินการและรายงานความก้าวหน้า ในรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน ให้แก่ผู้บริหารของสถาบันรับทราบ</p> <p>๑.๖ นำผลการประเมินผลการ ดำเนินการไปกำหนดแนวทางในการ พัฒนา ปรับปรุง หรือส่งเสริมการ ดำเนินการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และเผยแพร่แนวทางการดำเนินการที่ ได้รับการพัฒนา ปรับปรุง หรือส่งเสริม ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ</p> <p>๒) เกณฑ์การประเมิน</p> <p>สถาบันมีเครือข่ายความร่วมมือ และเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้าง หรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงาน สร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมใน ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ไม่น้อย กว่า ๔๐ เครือข่าย</p> <p>๓) วิธีการวัด</p> <p>จำนวนเครือข่ายความร่วมมือ และ เครือข่ายในการจัดหาทุนสร้าง หรือ</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างคุณภาพผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม การสร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>เผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ</p> <p><u>๕) การติดตาม</u></p> <p>หน่วยงานในสังกัดส่งรายงาน จำนวนเครือข่ายความร่วมมือ และเครือข่ายในการจัดหาทุนสร้าง หรือเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ รอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p><u>เป้าประสงค์ที่ ๑</u> เป็นศูนย์กลางในการให้บริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ</p> <p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑</u> จำนวนชุมชน และองค์กรที่ได้รับบริการทางวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ชุมชน/องค์กร ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่า ๑๖๘ ชุมชน/องค์กร ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่า ๑๘๖ ชุมชน/องค์กร ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่า ๒๐๔ ชุมชน/องค์กร ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่า ๒๒๒ ชุมชน/องค์กร</p>	<p>๑. สร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติให้มีความเข้มแข็ง</p>	<p><u>มาตรการ</u> ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการบริการวิชาการ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ</p> <p><u>แนวทาง</u> ๑. จัดทำแผนการสร้างเครือข่ายบริการวิชาการ ๒. พัฒนาระบบ กลไก ในการติดตาม รายงานและประเมินผล ๓. ดำเนินการกำกับติดตามประเมินผล และนำผลการประเมินมาปรับปรุงเพื่อกำหนดแนวปฏิบัติที่ดี</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑</u> ระดับความสำเร็จของการสร้างเครือข่ายการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความเข้มแข็ง</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ระดับ ๕ ปี ๖๖ ระดับ ๕ ปี ๖๗ ระดับ ๕ ปี ๖๘ ระดับ ๕ ปี ๖๙ ระดับ ๕</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สถาบันจัดทำแผนบริการวิชาการ ๑.๒) ดำเนินการถ่ายทอดแผนบริการวิชาการ ไปยังหน่วยงานในสังกัด ๑.๓) หน่วยงานในสังกัดจัดทำแผนบริการวิชาการ ๑.๔) หน่วยงานในสังกัดดำเนินการตามแผนบริการวิชาการ ๑.๕) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน ๑.๖) เผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดี</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> <u>ระดับ ๑</u> จัดทำแผนบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความเข้มแข็ง <u>ระดับ ๒</u> มีการถ่ายทอดแผนไปสู่หน่วยงานในสังกัดเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม <u>ระดับ ๓</u> มีการดำเนินการตามแผนบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้มีความเข้มแข็งอย่างน้อย ร้อยละ ๘๐ <u>ระดับ ๔</u> มีการประเมินและนำผลการประเมินมาปรับปรุงกิจกรรมให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามแผน</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>ระดับ ๕ มีแนวทางปฏิบัติที่ดีและได้รับการเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดี</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>๓.๑) นับจากจำนวนชุมชน/องค์กรที่ได้รับการบริการวิชาการ</p> <p>๓.๒) นับจากจำนวนการสร้างเครือข่ายการบริการวิชาการทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ</p> <p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>๔.๑) ติดตามการดำเนินงานทุกไตรมาส</p>	
		<p><u>แนวทาง</u></p> <p>สถาบันจัดสรรงบประมาณให้คณะและวิทยาลัย ทั้ง ๑๘ แห่ง ดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคมด้านศิลปวัฒนธรรม</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒</u></p> <p>จำนวนครั้งของการบริการวิชาการในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u></p> <p>ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๒๗๐ ครั้ง</p>	<p><u>๑) วิธีดำเนินงาน</u></p> <p>๑.๑) สถาบันจัดประชุมคณะและวิทยาลัย เพื่อสร้างการรับรู้แนวทางการดำเนินงาน ทั้งในรูปแบบออนไลน์ และออนไซต์</p> <p>๑.๒) ให้คณะ และวิทยาลัยสร้างเครือข่ายการบริการวิชาการให้มีความเข้มแข็งร่วมกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น</p> <p>๑.๓) ให้คณะ และวิทยาลัยจัดทำแผนบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p>	<p>รองอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p><u>๒) เกณฑ์การประเมินผล</u></p> <p>- จำนวนชุมชน องค์กร เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๒๗๐ ครั้ง</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>คณะและวิทยาลัยทั้ง ๑๘ แห่ง ดำเนินโครงการบริการวิชาการด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ทั้งในรูปแบบออนไลน์ และออนไซต์</p> <p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>คณะและวิทยาลัยรายงานผลการดำเนินงาน ดังนี้</p> <p>๑. รายงานผลการดำเนินงาน ครั้งที่ ๑ ภายในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕ ๒. ครั้งที่ ๒ ภายในวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕</p> <p>๓. ครั้งที่ ๓ ภายในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๕</p>	
		<p><u>แนวทาง</u></p> <p>สถาบันจัดสรรงบประมาณให้คณะและวิทยาลัย จำนวน ๑๔ แห่ง ดำเนินโครงการส่งเสริมเด็กไทยเล่นดนตรี คนละ ๑ ชั้น</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓</u></p> <p>จำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการส่งเสริมให้เล่นดนตรีคนละ ๑ ชั้น</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u></p> <p>ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๑,๔๐๐ คน</p>	<p><u>๑) วิธีดำเนินงาน</u></p> <p>๑.๑) สถาบันจัดประชุมคณะและวิทยาลัย เพื่อสร้างการรับรู้แนวทางการดำเนินงาน</p> <p>๑.๒) สถาบันแจ้งให้คณะและวิทยาลัยขยายผลการดำเนินโครงการส่งเสริมเด็กไทยเล่นดนตรีคนละ ๑ ชั้น หรือการประกวดดนตรีไทยในท้องถิ่น โดยบูรณาการ</p>	<p>รองอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>การทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสถานศึกษาในสังกัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ</p> <p>๑.๓) ให้คณะ และวิทยาลัยบรรจุแผนการดำเนินงานเรื่องการส่งเสริมให้เด็กไทยเล่นดนตรีคนละ ๑ ชั้น ไว้ในแผนบริการวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมินผล</u> จำนวนเด็ก เยาวชน และผู้สนใจ เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๑,๔๐๐ คน</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u> คณะและวิทยาลัยทั้ง ๑๔ แห่ง ดำเนินโครงการส่งเสริมเด็กไทยเล่นดนตรี คนละ ๑ ชั้น</p> <p><u>๔) การติดตาม</u> คณะและวิทยาลัยรายงานผลการดำเนินงาน ดังนี้</p> <p>๔.๑) รายงานผลการดำเนินงาน ครั้งที่ ๑ ภายในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕</p> <p>๔.๒) ครั้งที่ ๒ ภายในวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕</p> <p>๔.๓) ครั้งที่ ๓ ภายในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๕</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
	<p>๒. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นเอกภาพในการบริการทางวิชาการ บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p>	<p><u>แนวทาง</u></p> <p>๑. จัดทำแผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>๒. พัฒนาระบบ กลไก ในการติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>๓. ให้บริการองค์ความรู้ในระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>๔. ติดตามประเมินผล</p> <p>๕. นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนา</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔</u></p> <p>ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นเอกภาพในการบริการทางวิชาการ บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>* ฐานข้อมูล Big Data</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u></p> <p>ปี ๖๕ ระดับ ๔</p> <p>ปี ๖๖ ระดับ ๕</p> <p>ปี ๖๗ ระดับ ๕</p> <p>ปี ๖๘ ระดับ ๕</p> <p>ปี ๖๙ ระดับ ๕</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u></p> <p>๑.๑) สถาบัน จัดทำแผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>๑.๒) ดำเนินการตามแผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>๑.๓) ติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u></p> <p>ระดับ ๑) แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ระดับ ๒) มีการวางระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ระดับ ๓) ให้บริการองค์ความรู้ในระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ระดับ ๔) มีการประเมินระบบการให้บริการองค์ความรู้ในระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม (ประเมินระบบและประเมินผู้ใช้บริการ)</p>	<p>รองอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแลงานด้านวิชาการ</p> <p>ร่วมกับ</p> <p>รองอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแลงาน CIO</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการ และสร้างเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p><u>ระดับ ๕</u> นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>๓.๑) สถาบันมีระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>๓.๒) สถาบันมีการให้บริการฐานข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>๔.๑) ติดตามการดำเนินงานทุกไตรมาส</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p><u>เป้าประสงค์ที่ ๑</u></p> <p>สถาบันมีความเป็นเลิศในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ</p> <p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑</u></p> <p>จำนวนการจัดการแสดงและการแข่งขันในการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติ และระดับนานาชาติ</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u></p> <p>ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ครั้ง</p> <p>ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่า ๑๕ ครั้ง</p> <p>ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่า ๒๐ ครั้ง</p> <p>ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่า ๓๐ ครั้ง</p> <p>ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่า ๔๐ ครั้ง</p> <p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๒</u></p> <p>จำนวนรางวัลที่ได้รับจากการแข่งขันในเวทีระดับชาติหรือระดับนานาชาติ</p>	<p>๑. พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์และทัศนศิลป์ ในระดับชาติและระดับนานาชาติ</p>	<p><u>มาตรการ</u></p> <p>ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้สถาบันเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์และทัศนศิลป์</p> <p><u>แนวทาง</u></p> <p>๑. จัดโครงการ/กิจกรรมเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นให้เกิดความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์และทัศนศิลป์</p> <p>๒. จัดโครงการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงด้านศิลปวัฒนธรรมระดับนานาชาติ</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑</u></p> <p>จำนวนโครงการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นเจ้าภาพหลัก</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u></p> <p>ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ</p> <p>ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ</p> <p>ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่า ๔ โครงการ</p> <p>ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ</p> <p>ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่า ๖ โครงการ</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u></p> <p>๑.๑) สถาบันดำเนินการวางแผนการจัดโครงการ/กิจกรรม เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์และทัศนศิลป์</p> <p>๑.๒) ดำเนินการจัดโครงการ/กิจกรรมตามแผนที่กำหนด โดยสถาบันเป็นเจ้าภาพหลัก หรือมอบหมายสถานศึกษาดำเนินการหรือสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการจัดโครงการ เพื่อให้มีเป้าหมายเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๑.๓) ติดตามและประเมินผลการทำงานโครงการ/กิจกรรม</p> <p>๑.๔) นำผลการประเมินผลการดำเนินการไปกำหนดแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงในปีต่อไป</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u></p> <p>สถาบันหรือสถานศึกษาในสังกัดจัดโครงการ/กิจกรรมความร่วมมือในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ</p> <p><u>คำนิยาม</u></p> <p>ระดับชาติ หมายถึง มีหน่วยงานภายนอกเข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า ๕ หน่วยงาน</p> <p>ระดับนานาชาติ หมายถึง มีหน่วยงานต่างประเทศเข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า</p>	<p><u>ผู้กำกับดูแล</u></p> <p>รองอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแลแผน</p> <p><u>ด้านศิลปวัฒนธรรม</u></p> <p><u>ผู้รับผิดชอบ</u></p> <p>กลุ่มศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์</p> <p>กองกลาง</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๑๐ รางวัล ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่า ๒๐ รางวัล ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่า ๓๐ รางวัล ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่า ๔๐ รางวัล ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่า ๕๐ รางวัล</p> <p>วิธีการนับ คือ นับทุกรางวัลที่ สถานศึกษาได้รับ</p> <p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๓</u> จำนวนองค์ความรู้ ด้าน นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และ ทัศนศิลป์ ที่เพิ่มขึ้น</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๕๐ เรื่อง ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่า ๖๐ เรื่อง ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่า ๗๐ เรื่อง ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่า ๘๐ เรื่อง ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่า ๙๐ เรื่อง</p>		<p><u>มาตรการ/แนวทาง</u> ๑. ถ่ายทอดตัวชี้วัดที่ต้อง ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง ให้กับคณะ วิทยาลัย เพื่อ สร้างความเข้าใจร่วมกันและ ขับเคลื่อนตัวชี้วัดให้บรรลุ เป้าหมาย ๒. ประชาสัมพันธ์เวทีการ แข่งขันต่างๆ เมื่อสถานการณ์ การแพร่ระบาด COVID – ๑๙ คลี่คลาย ผ่านช่องทาง โซเชียลมีเดียของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ครบทุก ช่องทาง ๓. สนับสนุนงบประมาณ ให้กับคณะ วิทยาลัยที่ ประสงค์เข้าร่วมประกวด</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒</u> จำนวนเวทีการแข่งขัน ความสามารถที่เข้าร่วมต่อปี</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๔๐ เวที</p>	<p>๓ ประเทศ</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u> นับจำนวนโครงการในระดับชาติหรือ ระดับนานาชาติที่สถาบันเป็นเจ้าภาพหลัก หรือสถานศึกษาในสังกัดดำเนินการ</p> <p><u>๔) การติดตาม</u> กำกับ ติดตามและรายงานผลการ ดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน</p> <p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สถาบันถ่ายทอดตัวชี้วัดที่ต้อง ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้กับคณะ วิทยาลัย ๑.๒) คณะ วิทยาลัย เข้าร่วมการ ประกวด/แข่งขันในระดับชาติหรือนานาชาติ ที่จัดโดยสถาบันฯ หน่วยงานภาครัฐและ เอกชน ตลอดจนสถานศึกษาอื่น แห่งละ ไม่น้อยกว่า ๓ เวที ๑.๓) สถาบัน ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ คณะ วิทยาลัย เข้าร่วมการประกวด/แข่งขัน ในระดับชาติหรือนานาชาติ ได้แก่ ๑.๓.๑) ประชาสัมพันธ์เวทีการแข่งขัน ต่าง ๆ ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดียของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ครบทุกช่องทาง ๑.๓.๒) สนับสนุนงบประมาณให้กับ คณะ วิทยาลัยที่ประสงค์เข้าร่วมประกวด/</p>	<p>รองอธิการบดี กำกับดูแล ด้านศิลปวัฒนธรรม</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
		<p>แข่งขันในเวทีระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p>๔. กำกับ ติดตามผลการดำเนินงานทุกเดือน</p>		<p>แข่งขันในเวทีระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p>๑.๔) สถาบัน กำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการดำเนินงาน และนำผลการประเมินไปกำหนดแนวทางการดำเนินงาน ให้บรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดต่อไป</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมินผล</u></p> <p>คณะ วิทยาลัยเข้าร่วมการประกวด/แข่งขันในเวทีระดับชาติหรือนานาชาติ ไม่น้อยกว่า ๔๐ เวที</p> <p>คำนิยาม</p> <p>ระดับชาติ หมายถึง เวทีการประกวด/แข่งขันที่มีหน่วยงานภายนอกเข้าร่วม โครงการไม่น้อยกว่า ๕ หน่วยงาน หรือการจัดประกวด/แข่งขันจากหน่วยงานภาครัฐ ระดับกระทรวง กรม ที่เปิดรับสมัครทั่วประเทศ</p> <p>ระดับนานาชาติ หมายถึง มีหน่วยงานต่างประเทศเข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า ๓ ประเทศ</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>นับจำนวนเวทีการประกวด/แข่งขันในระดับชาติหรือนานาชาติที่คณะ วิทยาลัย เข้าร่วม ทั้งที่ได้รับรางวัลและไม่ได้รับรางวัล</p> <p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>๑.๔) กำกับ ติดตามการดำเนินงาน ทุกเดือน (ผ่านช่องทางไลน์กลุ่ม</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				รองอธิการบดีที่กำกับดูแลงานด้านศิลปวัฒนธรรม) ๔.๒) รายงานผลการดำเนินงานทุกไตรมาส	
	๒. พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อรองรับตลาดแรงงานด้านศิลปวัฒนธรรม	<u>มาตรการ/แนวทาง</u> ๑. พัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม โดยกำหนดขอบเขตการพัฒนาความเป็นมืออาชีพ ดังนี้ ๑.๑ พัฒนาความเป็นมืออาชีพ ด้านนาฏศิลป์ไทย ดำเนินการในปี ๖๕ ๑.๒ พัฒนาความเป็นมืออาชีพ ด้านดุริยางคศิลป์ไทย ดำเนินการในปี ๖๖ ๑.๓ พัฒนาความเป็นมืออาชีพ ด้านช่างศิลป์และทัศนศิลป์ ดำเนินการในปี ๖๗ ๒. จัดทำแผนพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม ตามขอบเขตการพัฒนาที่กำหนด	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓</u> ระดับความสำเร็จของการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม <u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ระดับ ๕ ปี ๖๖ ระดับ ๕ ปี ๖๗ ระดับ ๕ ปี ๖๘ ระดับ ๕ ปี ๖๙ ระดับ ๕	<u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดขอบเขตการพัฒนาความเป็นมืออาชีพ ๑.๒) คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม ๑.๓) ดำเนินการตามแผนที่กำหนด ๑.๔) ติดตามและประเมินผลตามแผนรอบ ๖ เดือนและรอบ ๑๒ เดือน ๑.๕) นำผลการประเมินผลการดำเนินการไปกำหนดแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงในปีต่อไป <u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> <u>ระดับ ๑</u> แต่งตั้งคณะกรรมการฯและกำหนดขอบเขตการพัฒนาความเป็นมืออาชีพ <u>ระดับ ๒</u> จัดทำแผนพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม <u>ระดับ ๓</u> วางระบบและกลไกในการขับเคลื่อนแผนให้บรรลุเป้าหมาย <u>ระดับ ๔</u> มีการกำกับ ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือนต่อคณะกรรมการฯ	รองอธิการบดี กำกับดูแล ด้านศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>ระดับ ๕ มีการนำข้อสังเกตจากคณะกรรมการฯ มาปรับปรุง/พัฒนา</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม โดยต้องมีการดำเนินการครบถ้วนตามเกณฑ์ที่สถาบันฯ กำหนด ทั้ง ๕ ระดับ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดขอบเขตการพัฒนาความเป็นมืออาชีพ ๒. มีการจัดทำแผนพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม ๓. มีการวางระบบและกลไกการขับเคลื่อน คือ มีคณะกรรมการและผู้บริหารของสถาบันกำหนดการพัฒนาความเป็นมืออาชีพด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมอบหมายให้หน่วยงานในสังกัดดำเนินการ มีหน่วยงานส่วนกลางกำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามแผน ๔. มีการรายงานผลการดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือนต่อคณะกรรมการฯ ๕. มีการนำข้อสังเกตจากคณะกรรมการฯ มาปรับปรุง/พัฒนาแผนในปีต่อไป <p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>กำกับ ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
	๓. ส่งเสริมการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางหารายได้เพิ่มขึ้น	<u>มาตรการ/แนวทาง</u> ๑. จัดทำแผนการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางหารายได้ ๒. จัดทำชุดรายการทางศิลปวัฒนธรรม นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ช่างศิลป์และทัศนศิลป์ สำหรับให้บริการแบบมีรายได้ ๓. กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจัดเก็บเงินรายได้จากการบริการทางศิลปวัฒนธรรม ให้มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ๔. ปรับปรุงระเบียบการเก็บเงินรายได้ (๒) เงินผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ (การให้เช่าบริการเครื่องแต่งกายโขน-ละคร สตรีชงโขน และอุปกรณ์การแสดงต่าง ๆ)	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔</u> ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมการนำทุนทางวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางหารายได้ <u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ระดับ ๓ ปี ๖๖ ระดับ ๔ ปี ๖๗ ระดับ ๔ ปี ๖๘ ระดับ ๕ ปี ๖๙ ระดับ ๕	<u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดขอบเขตของการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางหารายได้ ๑.๒) คณะกรรมการจัดทำแผนการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางหารายได้ ๑.๓) ดำเนินการตามแผนที่กำหนด ๑.๔) ติดตามและประเมินผลตามแผนรอบ ๖ เดือนและรอบ ๑๒ เดือน ๑.๕) นำผลการประเมินผลการดำเนินการไปกำหนดแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงในปีต่อไป <u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> <u>ระดับ ๑</u> แต่งตั้งคณะกรรมการฯและกำหนดขอบเขตของการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางหารายได้ <u>ระดับ ๒</u> จัดทำแผนการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางหารายได้ <u>ระดับ ๓</u> มีการดำเนินการตามแผนฯ และติดตามผลการดำเนินการตามแผนฯ <u>ระดับ ๔</u> มีรายได้เกิดขึ้น จากการพัฒนาช่องทางหารายได้ <u>ระดับ ๕</u> มีการนำผลการดำเนินงานมาวิเคราะห์และจัดทำแผนปรับปรุง/พัฒนา	รองอธิบดี กำกับดูแล/ ด้านศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ สร้างสรรค์ เผยแพร่ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นมืออาชีพ

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>หาช่องทางการหารายได้ต่อไป</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u> วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาช่องทางการหารายได้จากทุนทางศิลปวัฒนธรรม โดยต้องมีการดำเนินการครบถ้วนตามเกณฑ์ที่สถาบันฯ กำหนด ทั้ง ๕ ระดับ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ และกำหนดขอบเขตของการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางการจัดหารายได้ ๒. มีการจัดทำแผนการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมมาพัฒนาช่องทางการจัดหารายได้ ๓. หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินการตามแผนฯ และมีการรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน ๔. มีรายได้เกิดขึ้นจากการพัฒนาช่องทางการหารายได้ ๕. มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง/พัฒนาหาช่องทางการหารายได้ต่อไป <p><u>๔) การติดตาม</u> กำกับ ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p><u>เป้าประสงค์</u> ระบบบริหารจัดการของสถาบัน มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ สามารถขับเคลื่อนด้วยหลักธรรมาภิบาลให้บรรลุเป้าหมายการเป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๑</u> ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนางค์กรตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕</p> <p><u>ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ที่ ๒</u> ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารจัดการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p>	<p>๑. ส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล</p>	<p><u>มาตรการ/แนวทาง</u> ๑. ส่งเสริมให้หน่วยงานดำเนินกิจกรรม/โครงการตามหลักธรรมาภิบาล ๒. กำกับ ติดตามให้หน่วยงานดำเนินกิจกรรม/โครงการตามหลักธรรมาภิบาล</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๑</u> ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๖๖ ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๖๗ ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๖๘ ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๖๙ ร้อยละ ๑๐๐</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) แต่งตั้งคณะกรรมการฯ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การส่งเสริมการดำเนินการด้วยหลักธรรมาภิบาล เพื่อขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการตามแผนพัฒนาสถาบันฯ ๑.๒) ถ่ายทอดหลักเกณฑ์การส่งเสริมการดำเนินการด้วยหลักธรรมาภิบาล เพื่อขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการตามแผนพัฒนาสถาบันฯ ให้กับหน่วยงานในสังกัด ๑.๓) ประเมินผลการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์การส่งเสริมการดำเนินการด้วยหลักธรรมาภิบาล</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> ๑. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรทุน ให้กับนักเรียน นักศึกษา ๑.๑ หลักความโปร่งใส (Transparency) ๑.๒ หลักความเสมอภาค (Equity) ๒. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากร ๒.๑ หลักการมีส่วนร่วม (Participate) ๒.๒ หลักประสิทธิผล (Effectiveness)</p>	<p><u>ผู้กำกับดูแล</u> รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านนโยบายและแผน</p> <p><u>ผู้รับผิดชอบ</u> กองนโยบายและแผน</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕</p> <p><u>วิธีการวัด</u> การประเมินความสำเร็จของตัวชี้วัดในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อแสดงความสำเร็จในภาพรวมตามมิติประเด็นยุทธศาสตร์ ได้กำหนดวิธีและแนวทางเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ <u>ขั้นตอนที่ ๑</u> เป็นการประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ <u>ขั้นตอนที่ ๒</u> นำผลการประเมินตามเป้าหมายตัวชี้วัดมาแปลงค่าฐานการวัดเป็นค่าร้อยละ <u>ขั้นตอนที่ ๓</u> นำผลการประเมินจากขั้นตอนที่ ๒</p>				<p>๒.๓ หลักความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ๓. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ ด้านศิลปวัฒนธรรม ๓.๑ หลักการมีส่วนร่วม (Participate) ๓.๒ หลักการตอบสนอง (Responsiveness) ๔. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ ด้านศิลปวัฒนธรรม ๔.๑ หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ๔.๒ หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ๕. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจการนักเรียน นักศึกษา ๕.๑ หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ๕.๒ หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ๕.๓ หลักการมีส่วนร่วม (Participate) ๖. โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ๖.๑ หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ๖.๒ หลักความรับผิดชอบต่อ (Accountability)</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
<p>มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละความสำเร็จตามจำนวนตัวชี้วัด</p>				<p><u>๓)วิธีการวัด</u> กิจกรรม/โครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p><u>๔) การติดตาม</u> ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	
	<p>๒. ส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน</p>	<p><u>มาตรการ/แนวทาง</u> ๑.แต่งตั้ง คณะกรรมการและจัดประชุมคณะกรรมการเพื่อส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน</p> <p>๒.จัดทำแผนการส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทาง</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒</u> ระดับความสำเร็จของการส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ระดับ ๕ ปี ๖๖ ระดับ ๕ ปี ๖๗ ระดับ ๕ ปี ๖๘ ระดับ ๕ ปี ๖๙ ระดับ ๕</p>	<p>๑) วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดขอบเขตและจัดทำแผนการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน</p> <p>๑.๒ ดำเนินการตามแผนการส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน</p> <p>๑.๓ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน นำผลการประเมินผลการดำเนินการไปกำหนดแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง หรือส่งเสริมการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดีกำกับดูแลงาน CIO</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
		<p>การศึกษาและการปฏิบัติงาน</p> <p>๓. ดำเนินงานตามแผนการส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษา และการปฏิบัติงาน</p> <p>๔. ประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน</p> <p>๕. นำผลการประเมินไปกำหนดแนวทางพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงานต่อไป</p>		<p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u></p> <p><u>ระดับ ๑</u> มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดขอบเขตและจัดทำแผนการส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน</p> <p><u>ระดับ ๒</u> มีแผนการส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน</p> <p><u>ระดับ ๓</u> มีการถ่ายทอดแผนให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ การบริการทางการศึกษาและการปฏิบัติงาน</p> <p><u>ระดับ ๔</u> มีการประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการที่บรรลุตามที่กำหนดไว้ตามแผน</p> <p><u>ระดับ ๕</u> นำผลการประเมินมาปรับปรุงกิจกรรมให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามแผน</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>๓.๑) มีแผนแม่บทเป็นแนวทางใน</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของทุกหน่วยงาน</p> <p>๓.๒) มีการพัฒนาเป็นไปในแนวทาง เดียวกันและเสมอภาค เป็นธรรม</p> <p>๓.๓) มีการประเมินผลการ ดำเนินการตามแผนฯ</p> <p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>๔.๑) ติดตามประเมินผลการ ดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือนต่ออธิการบดีสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์</p>	
	<p>๓. พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และความ โปร่งใสในการ ดำเนินงาน</p>	<p><u>มาตรการ</u></p> <p>๑. ส่งเสริมระบบการ กำกับ ติดตาม รายงาน และประเมินผลการ พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และความ โปร่งใสในการ ดำเนินงาน ทั้ง หน่วยงานภายใน ภายนอกองค์กร</p> <p>๒. ส่งเสริมการ ดำเนินงานตามแผน คุณธรรมและความ</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๓</u></p> <p>ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสใน การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA)</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u></p> <p>ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u></p> <p>๑.๑) กำหนดระยะเวลาดำเนินงาน</p> <p>๑.๒) สร้างความเข้าใจ เกณฑ์ตาม ตัวชี้วัด ดำเนินงานตามแผนคุณธรรม ความโปร่งใสของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๑.๓) ติดตาม ปัญหาอุปสรรค ผลการดำเนินงานตามแผนฯ</p> <p>๑.๔) นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ ทบทวน ปรับแก้ไข แผนคุณธรรมฯ</p> <p>๑.๕) รายงานสรุปผลการดำเนินงาน</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u></p> <p>๒.๑) ตามเกณฑ์การประเมินของ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์หน่วยงานต้อง</p>	<p><u>ผู้กำกับดูแล</u></p> <p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านกิจการนักเรียน นักศึกษา</p> <p><u>ผู้รับผิดชอบ</u></p> <p>กลุ่มประกันคุณภาพ การศึกษา</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ																
		<p>โปร่งใสของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้ง หน่วยงานภายใน ภายนอกองค์กร</p> <p>๓. นำผลการประเมิน มาวิเคราะห์ ทบทวน ปรับปรุงพัฒนาแผน คุณธรรมและความ โปร่งใสของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p><u>แนวทาง</u></p> <p>๑. ตั้งคณะทำงาน คุณธรรมความโปร่งใส ของสถาบันฯ</p> <p>๒. จัดทำแผนคุณธรรม ความโปร่งใสฯ กำหนด ผู้รับผิดชอบตาม ตัวชี้วัด</p> <p>ผู้กำกับติดตาม</p> <p>๓. ดำเนินการตามแผน กำกับ ติดตาม</p> <p>๔. ประเมินผลการ ดำเนินงาน</p> <p>๕. นำผลการประเมิน มาวิเคราะห์ ปรับปรุง</p>		<p>ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๙๐-๙๕ (หมายเหตุ: ปี ๖๕ -ปี ๖๙)</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>๓.๑) ผลการประเมินประกอบด้วยค่า คะแนน โดยมีคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน และระดับผลการประเมินโดยแบ่งเป็น ๗ ระดับ ดังนี้</p> <table border="1" data-bbox="1469 751 1854 1102"> <thead> <tr> <th>คะแนน</th> <th>ระดับ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>๙๕.๐๐ - ๑๐๐</td> <td>AA</td> </tr> <tr> <td>๘๕.๐๐ - ๙๔.๙๙</td> <td>A</td> </tr> <tr> <td>๗๕.๐๐ - ๘๔.๙๙</td> <td>B</td> </tr> <tr> <td>๖๕.๐๐ - ๗๔.๙๙</td> <td>C</td> </tr> <tr> <td>๕๕.๐๐ - ๖๔.๙๙</td> <td>D</td> </tr> <tr> <td>๔๐.๐๐ - ๕๔.๙๙</td> <td>E</td> </tr> <tr> <td>๐ - ๓๙.๙๙</td> <td>F</td> </tr> </tbody> </table> <p><u>หมายเหตุ</u></p> <p>๑. แบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วน เสียภายใน (Internal Integrity and Transparency Assessment : IIT)</p> <p>๒. แบบวัดการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วน เสียภายนอก (External Integrity and Transparency Assessment : EIT)</p>	คะแนน	ระดับ	๙๕.๐๐ - ๑๐๐	AA	๘๕.๐๐ - ๙๔.๙๙	A	๗๕.๐๐ - ๘๔.๙๙	B	๖๕.๐๐ - ๗๔.๙๙	C	๕๕.๐๐ - ๖๔.๙๙	D	๔๐.๐๐ - ๕๔.๙๙	E	๐ - ๓๙.๙๙	F	
คะแนน	ระดับ																				
๙๕.๐๐ - ๑๐๐	AA																				
๘๕.๐๐ - ๙๔.๙๙	A																				
๗๕.๐๐ - ๘๔.๙๙	B																				
๖๕.๐๐ - ๗๔.๙๙	C																				
๕๕.๐๐ - ๖๔.๙๙	D																				
๔๐.๐๐ - ๕๔.๙๙	E																				
๐ - ๓๙.๙๙	F																				

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
		พัฒนา		<p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>๔.๑) กำหนดตารางการดำเนินงานให้สอดคล้องตามระยะเวลาที่ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>๔.๒) กำหนดผู้รับผิดชอบ ติดตามการนำเข้าข้อมูลตามตัวชี้วัด ตามเกณฑ์ที่ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>๔.๓) ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนคุณธรรมความโปร่งใสของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (เฉพาะด้านคุณธรรมและความโปร่งใส)</p> <p>๔.๔) ทบทวนปรับระบบให้สอดคล้องกับสถานการณ์ให้เหมาะสมตามแผนคุณธรรมฯ โดยคณะทำงานตรวจสอบข้อมูล</p> <p>๔.๕) ติดตามการตอบแบบวัดการรับรู้การประเมินของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ภายในและภายนอกให้เป็นไปตามแบบสอบถามที่ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>๔.๖) ติดตามผลคะแนนการประเมินรายงานสรุปผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการสำนักงานและผู้บริหารพิจารณา</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
			<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๔</u> จำนวนหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับผลการประเมินองค์กรคุณธรรม (ระดับ ๒)</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ จำนวน ๑๙ หน่วยงาน ปี ๖๖ จำนวน ๑๙ หน่วยงาน ปี ๖๗ จำนวน ๑๙ หน่วยงาน ปี ๖๘ จำนวน ๑๙ หน่วยงาน ปี ๖๙ จำนวน ๑๙ หน่วยงาน</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) สื่อสารและสร้างความเข้าใจให้บุคลากรในสถาบันฯรับรู้คุณธรรม ๔ ประการ (พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา) ๑.๒) จัดทำแผนการดำเนินการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมตามหลักเกณฑ์การประเมินองค์กรคุณธรรม ๑.๓) ดำเนินการตามแผนส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ๑.๔) ติดตามและส่งเสริมการดำเนินงานตามแผนฯ ๑.๕) สรุปผลการดำเนินงานตามแผนฯ และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานส่งกระทรวงวัฒนธรรมเพื่อรับการประเมินตามกำหนด ๑.๖) นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงการดำเนินงานและพัฒนาระดับการประเมิน</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> ๒.๑) เกณฑ์การประเมินผลของกรมการศาสนา</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u> ๓.๑) ระดับที่ ๑ องค์กรส่งเสริมคุณธรรม</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านบริหาร</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองบริหารทรัพยากรบุคคล</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				๓.๒) ระดับที่ ๒ องค์กรคุณธรรม ๓.๓) ระดับที่ ๓ องค์กรคุณธรรม ต้นแบบ <u>๔) การติดตาม</u> ๔.๑) ให้หน่วยงานรายงานผลการดำเนินงานตามแผนส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมปีละ ๑ ครั้ง ๔.๒) สถาบันฯ รวบรวม สรุปผลการดำเนินงานของหน่วยงานทุกแห่งเสนอ กระทรวงวัฒนธรรม	
	๔. เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารอัตรากำลัง ให้เป็นไปตาม โครงสร้างองค์กร	<u>มาตรการ</u> ๑. ทบทวนภารกิจให้ สอดคล้องกับแผนการ ปฏิรูปประเทศ/ ยุทธศาสตร์ชาติ/แผน แม่บทและนโยบาย อธิการบดี สถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ ๒. จัดอัตรากำลังและ พัฒนาสมรรถนะให้ สอดคล้องตาม โครงสร้างองค์กร ๓. ใช้ประโยชน์จาก ข้อมูลเพื่อการวางแผน โครงสร้างองค์กรและ	<u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๕</u> ระดับความสำเร็จของการพัฒนาสมรรถนะ ของอัตรากำลังให้เหมาะสมกับตำแหน่ง <u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ระดับ ๕ ปี ๖๖ ระดับ ๕ ปี ๖๗ ระดับ ๕ ปี ๖๘ ระดับ ๕ ปี ๖๙ ระดับ ๕	<u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u> ๑.๑) ดำเนินการศึกษาและจัดทำ สมรรถนะหลัก (Core competency) สมรรถนะทางการบริหาร (Managerial Competency) และสมรรถนะเฉพาะ ตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ (Functional Competency) ของบุคลากรสาย วิชาการและสายสนับสนุน ๑.๒) ประเมินสมรรถนะ (Competency Gap Assessment) ๑.๓) จัดทำแนวทางพัฒนาบุคลากร (Training Roadmap) ๑.๔) จัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ๑.๕) ติดตามและประเมินความสำเร็จ ของการพัฒนาบุคลากร	<u>ผู้กำกับดูแล</u> รองอธิการบดี กำกับดูแลงาน ด้านบริหาร <u>ผู้รับผิดชอบ</u> กองบริหารทรัพยากร บุคคล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
		<p>พัฒนาอัตรากำลังตามสมรรถนะ</p> <p>๔. ประเมินผลการใช้และพัฒนาอัตรากำลังทั้งในเชิงปริมาณ/คุณภาพ</p> <p>๕. ติดตาม ตรวจสอบการใช้และพัฒนาอัตรากำลังให้เป็นตามโครงสร้างองค์กร</p> <p><u>แนวทาง</u></p> <p>๑. แต่งตั้งคณะทำงานศึกษาการบริหารอัตรากำลังฯ</p> <p>๒. ประชุม ทบทวนการบริหารอัตรากำลังฯ ตามภารกิจและโครงสร้าง</p> <p>๓. สรุป และวิเคราะห์ผลการบริหารอัตรากำลังฯ</p> <p>๔. ขออนุมัติสภาฯ เห็นชอบการบริหารอัตรากำลังฯ</p> <p>๕. ดำเนินการบริหาร</p>		<p>๑.๖) นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนา</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u></p> <p><u>ระดับ ๑</u> กำหนดสมรรถนะแต่ละสายงานตามที่สถาบันกำหนด</p> <p><u>ระดับ ๒</u> สสำรวจสมรรถนะของบุคลากรตามสายงานในปัจจุบัน</p> <p><u>ระดับ ๓</u> กำหนดแผนพัฒนาสมรรถนะของบุคลากร</p> <p><u>ระดับ ๔</u> ดำเนินการตามแผนพัฒนาบุคลากรและประเมินผล</p> <p><u>ระดับ ๕</u> นำผลการประเมินมาปรับปรุงในปีต่อไป</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>วิธีการวัดความสำเร็จของแต่ละระดับดังนี้</p> <p><u>ระดับที่ ๑</u> สถาบันมีการจัดทำคู่มือสมรรถนะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p><u>ระดับที่ ๒</u> สถาบันมีการสำรวจสมรรถนะของบุคลากรครบทุกกลุ่มงาน</p> <p><u>ระดับที่ ๓</u> แผนพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการฯ</p> <p><u>ระดับที่ ๔</u> การดำเนินการโครงการฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรตามที่สถาบันได้</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ								
		อัตรากำลัง		<p>กำหนดไว้ และนำผลการประเมินโครงการเสนอคณะกรรมการเพื่อรับข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ</p> <table border="1" data-bbox="1469 523 1861 671"> <thead> <tr> <th>ปี ๖๕</th> <th>ปี ๖๖</th> <th>ปี ๖๗</th> <th>ปี ๖๘</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ร้อยละ ๗๐</td> <td>ร้อยละ ๗๕</td> <td>ร้อยละ ๘๐</td> <td>ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป</td> </tr> </tbody> </table> <p>ระดับ ๕ นำข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการมาแก้ไขปรับปรุงโครงการในปีถัดไป</p> <p>๔) การติดตาม</p> <p>๔.๑) แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรเพื่อกำกับติดตามและประเมินผล</p> <p>๔.๒) ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรบุคคลจัดทำแบบฟอร์ม (Monitoring Form) เพื่อติดตามการดำเนินโครงการฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะของบุคลากร</p> <p>๔.๓) ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรบุคคลติดตามและรวบรวมแบบฟอร์มติดตาม (Monitoring Form) จากหน่วยงานเพื่อนำมาประเมินผลการดำเนินโครงการ</p>	ปี ๖๕	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป	
ปี ๖๕	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘										
ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป										

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
		<p><u>มาตรการ/แนวทาง</u></p> <p>๑. นำผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมาวิเคราะห์</p> <p>๒. สำรวจข้อมูลบุคลากรแยกตามกลุ่มที่จะต้องพัฒนาจากหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๓. จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๔. ดำเนินการจัดโครงการพัฒนาบุคลากรตามแผนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๒</u></p> <p>ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากรตามแผนพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u></p> <p>ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u></p> <p>๑.๑) จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการ สายสนับสนุน ประกอบด้วยการพัฒนาความรู้และทักษะ การเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้น</p> <p>๑.๒) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของจำนวนชั่วโมงฝึกอบรม/พัฒนาบุคลากรแต่ละประเภท</p> <p>๑.๓) สนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมการอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน</p> <p>๑.๔) ส่งเสริมให้บุคลากรได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น</p> <p>๑.๕) จัดสรรทุนการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาเอกให้แก่บุคลากรในสถาบันฯ</p> <p>๑.๖) สนับสนุนให้ครู อาจารย์ และบุคลากร ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ส่งผลงานเพื่อรับการประเมินให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น</p> <p>๑.๗) ติดตามผลจำนวนการผ่านการฝึกอบรม/พัฒนาจำนวนผู้ที่จบการศึกษา</p>	<p>ผู้กำกับดูแล</p> <p>รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านบริหาร</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>กองบริหารทรัพยากรบุคคล</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>ของผู้ที่ได้รับทุนการศึกษาและบุคลากรที่ส่งผลงานประเมินตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมินผล</u></p> <p>๒.๑) ด้านการพัฒนาความรู้และทักษะ ประเมินผลจากการพัฒนาบุคลากรให้มีจำนวนชั่วโมงฝึกอบรมตามเกณฑ์ โดยกำหนดให้บุคลากรในสถาบันฯ ได้รับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าคนละ ๑ หลักสูตร ของบุคลากรทั้งหมดตามแผนพัฒนาบุคลากรฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p> <p>๒.๒) จำนวนบุคลากรที่ได้รับศึกษาต่อระดับปริญญาโท - ปริญญาเอก ตามแผนพัฒนาบุคลากร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p> <p>๒.๓) บุคลากรที่เข้ารับการอบรมพัฒนาการทำผลงานทางวิชาการและได้เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p> <p>๒.๔) บุคลากรที่เข้ารับการอบรมพัฒนา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p> <p>๒.๕) บุคลากรที่เข้ารับการอบรมพัฒนาเพื่อเพิ่มสมรรถนะตามสายงาน</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p> <p>๓) <u>วิธีการวัด</u> ผู้เข้าร่วมโครงการ และกิจกรรมตามแผนพัฒนาบุคลากรปี ๒๕๖๕</p> <p>๔) <u>การติดตาม</u> ติดตามการรายงาน โครงการ/กิจกรรม ในรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน</p>	
			<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๗</u> ระดับความสำเร็จของการบริหารอัตรากำลังที่เป็นไปตามโครงสร้างองค์กร</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u> ปี ๖๕ ระดับ ๕ ปี ๖๖ ระดับ ๕ ปี ๖๗ ระดับ ๕ ปี ๖๘ ระดับ ๕ ปี ๖๙ ระดับ ๕</p>	<p>๑) <u>วิธีการดำเนินงาน</u></p> <p>๑.๑) ทบทวนยุทธศาสตร์องค์กรและสถานการณ์อัตรากำลัง</p> <p>๑.๒) วิเคราะห์ภารกิจของหน่วยงาน ภาระงาน</p> <p>๑.๓) จำแนกตำแหน่งและการใช้อัตรากำลังตามภารกิจ</p> <p>๑.๔) จัดทำแผนกรอบอัตรากำลัง</p> <p>๑.๕) ติดตามและประเมินผล</p> <p>*หมายเหตุ ปีงบประมาณ ๖๕ กลุ่มเป้าหมายบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ปีงบประมาณ ๖๖ กลุ่มเป้าหมายคณาจารย์ ปีงบประมาณ ๖๗ กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>ผู้กำกับดูแล รองอธิการบดี กำกับดูแลงานด้านบริหาร</p> <p>ผู้รับผิดชอบ กองบริหารทรัพยากรบุคคล</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>ข้าราชการครู ปีงบประมาณ ๖๘ กลุ่มเป้าหมาย ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ ลูกจ้าง ชั่วคราว ลูกจ้างเหมาบริการ ปีงบประมาณ ๖๙ กลุ่มเป้าหมาย ผู้บริหาร(สรรหา)</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> <u>ระดับ ๑</u> สำรวจและวิเคราะห์เพื่อ วางกรอบอัตรากำลัง <u>ระดับ ๒</u> วางแผนกำหนดกรอบ อัตรากำลังตามโครงสร้างองค์กร <u>ระดับ ๓</u> ดำเนินการตามแผนกรอบ อัตรากำลัง <u>ระดับ ๔</u> ติดตามการดำเนินการและ ประเมินผล <u>ระดับ ๕</u> นำผลการประเมินไป ปรับปรุง</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u> วิธีการวัดความสำเร็จของแต่ละระดับ ดังนี้ ระดับที่ ๑ จัดทำแบบสำรวจ การวิเคราะห์แผนการจัดทำอัตรากำลัง บุคลากรในสังกัดสถาบันฯ ระดับที่ ๒ แผนการกำหนดกรอบ</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>อัตรากำลังตามโครงสร้างองค์กรได้รับการอนุมัติ</p> <p>ระดับที่ ๓ มีผลการวิเคราะห์การปฏิบัติตามแผนกรอบอัตรากำลังที่สอดคล้องกับโครงสร้าง</p> <p>ระดับที่ ๔ แบบรายงานและประเมินผลการจัดสรรกรอบอัตรากำลังตามโครงสร้างองค์กร</p> <p>ระดับที่ ๕ นำแบบรายงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงเพื่อพัฒนาจัดทำกรอบอัตรากำลังให้มีความเหมาะสมตามโครงสร้างองค์กรต่อไป</p> <p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>๔.๑) ให้หน่วยงานรายงานผลการดำเนินการตามแผนกรอบอัตรากำลังปีละ ๒ ครั้ง</p> <p>๔.๒) ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกรอบอัตรากำลัง</p>	
	๕. เพิ่มประสิทธิภาพการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสร้างภาพลักษณ์องค์กร	<p><u>มาตรการ/แนวทาง</u></p> <p>๑. แต่งตั้งคณะกรรมการและจัดประชุมคณะกรรมการเพื่อกำหนดขอบเขตการสร้างภาพลักษณ์</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๘</u></p> <p>ระดับความสำเร็จของการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u></p> <p>ปี ๖๕ ระดับ ๕</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u></p> <p>๑) กำหนดขอบเขตและจัดทำแผนการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๒) ดำเนินการตามแผนการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบ</p>	<p><u>ผู้กำกับดูแล</u></p> <p>ผู้ช่วยอธิการบดี</p> <p>กำกับดูแลงานด้านเผยแพร่และประชาสัมพันธ์</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
		<p>องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๒. จัดทำแผนการ สร้างภาพลักษณ์ องค์กรโดยใช้ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๓. เสนอขออนุมัติ ผู้บริหารให้ความ เห็นชอบแผนการสร้าง ภาพลักษณ์องค์กรโดย ใช้ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ</p> <p>๔. ดำเนินงานตาม แผนการสร้าง ภาพลักษณ์องค์กรโดย ใช้ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ</p> <p>๕. ประเมินผลการ ปฏิบัติงาน</p>	<p>ปี ๖๖ ระดับ ๕</p> <p>ปี ๖๗ ระดับ ๕</p> <p>ปี ๖๘ ระดับ ๕</p> <p>ปี ๖๙ ระดับ ๕</p>	<p>เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน นำผลการประเมินผลการดำเนินการไปกำหนดแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง หรือส่งเสริมการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u></p> <p>ระดับ ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการและกำหนดขอบเขตการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>ระดับ ๒ จัดทำแผนการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>ระดับ ๓ มีการดำเนินการตามแผนการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>ระดับ ๔ มีการติดตามและรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือนต่อคณะกรรมการฯ</p> <p>ระดับ ๕ มีการนำข้อสังเกตจากคณะกรรมการฯ มาปรับปรุง/พัฒนา</p> <p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>๓.๑) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ</p>	<p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>ฝ่ายเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์ ร่วมกับ กลุ่มเทคโนโลยี สารสนเทศ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p>ประจำหน่วยงาน จำนวน ๑ ชุด</p> <p>๓.๒) มีการจัดทำแผนการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน ๑ แผน</p> <p>๓.๓) มีการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์โดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างน้อย ๒ ช่องทาง</p> <p>๓.๔) มีการประเมินการรับรู้ภาพลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ และรายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน ต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณา</p> <p>๓.๕) นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการ ไปปรับปรุงการดำเนินงานและจัดทำแผนพัฒนาการสร้างภาพลักษณ์องค์กรโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในปีถัดไป</p> <p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>๔.๑) รายงานผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือน และ ๑๒ เดือน</p> <p>๔.๒) รายงานสรุปผลการประเมินการรับรู้ภาพลักษณ์องค์กร รอบ ๑๒ เดือน</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
	<p>๖. พัฒนาระบบและกลไก การกำกับติดตาม รายงานและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ</p>	<p><u>มาตรการ / แนวทาง</u></p> <p>๑. พัฒนาระบบและกลไก การกำกับติดตาม รายงาน และประเมิน โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายหลักของระบบที่จะดำเนินการพัฒนา ได้แก่กลุ่มระบบและกลไก ที่ขับเคลื่อนแผนพัฒนาหน่วยงาน เป็นกลุ่มแรกที่ดำเนินการในช่วงปี ๖๕ - ๖๖ เพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถาบันฯ ให้บรรลุเป้าหมาย</p> <p>๒. พัฒนาระบบและกลไก การกำกับติดตาม รายงาน และประเมินผล โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะดำเนินการพัฒนาตามข้อมูลที่ได้ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการกำกับ</p>	<p><u>ตัวชี้วัดกลยุทธ์ที่ ๙</u></p> <p>จำนวนระบบ และกลไก การกำกับ ติดตาม รายงาน และประเมินผล ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>* จำนวนระบบการกำกับติดตามและประเมินผลที่ได้รับการพัฒนา ในแต่ละระบบต้องมีการดำเนินการครบถ้วนตามเกณฑ์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด ทั้ง ๕ ระดับ ดังนี้</p> <p>ระดับ ๑ มีการทบทวนสภาพปัจจุบันของระบบการกำกับติดตาม รายงานและประเมินผล</p> <p>ระดับ ๒ มีการจัดทำแผนการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการกำกับติดตาม รายงานและประเมินผล</p> <p>ระดับ ๓ มีการจัดทำคู่มือ และเครื่องมือในการกำกับติดตาม รายงานและประเมินผล</p> <p>ระดับ ๔ มีการถ่ายทอดแผนการพัฒนา คู่มือ และเครื่องมือในการ กำกับติดตามและประเมินผล ให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบและดำเนินการ</p> <p>ระดับ ๕ มีการประเมินผล การดำเนินงานและนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา</p> <p><u>ค่าเป้าหมาย</u></p> <p>ปี ๖๕ ไม่น้อยกว่า ๕ ระบบ</p> <p>ปี ๖๖ ไม่น้อยกว่า ๖ ระบบ</p> <p>ปี ๖๗ ไม่น้อยกว่า ๗ ระบบ</p> <p>ปี ๖๘ ไม่น้อยกว่า ๘ ระบบ</p> <p>ปี ๖๙ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ระบบ</p>	<p><u>๑) วิธีการดำเนินงาน</u></p> <p>๑.๑) รวบรวมข้อมูลระบบการกำกับติดตาม การรายงานและประเมินผล เพื่อวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการกำกับ ติดตาม การรายงานและประเมินผลของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๑.๒) จัดทำแผนพัฒนาประสิทธิภาพการกำกับติดตาม การรายงานและประเมินผล ที่ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาเครื่องมือในการติดตามการรายงานและประเมินผลฯ - การจัดทำคู่มือในการติดตามและรายงานผลฯ - การกำหนดรูปแบบและช่องทางในการสื่อสารเพื่อติดตามและรายงานผล - การเชื่อมโยงข้อมูลของระบบการติดตามและรายงานผล <p>๑.๓) ดำเนินการตามแผนพัฒนาประสิทธิภาพการกำกับติดตาม การรายงานและประเมินผล โดยคัดเลือกระบบกำกับติดตาม รายงาน และประเมินผลที่มีความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนามาดำเนินการ</p> <p>ในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๕ ระบบ</p> <p>ในปี ๒๕๖๖ จำนวน ๖ ระบบ</p> <p>ในปี ๒๕๖๗ จำนวน ๗ ระบบ</p>	<p>ผู้กำกับดูแล</p> <p>รองอธิการบดีกำกับดูแลงานด้านนโยบายและแผน</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p> <p>กองนโยบายและแผน</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
		<p>ติดตาม และรายงาน ผลของสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ โดยกำหนด ช่วงในการดำเนินการ พัฒนา ในปี ๖๗ - ๖๙</p> <p>๓.ดำเนินการ ประเมินผลการพัฒนา ตามช่วงปี เพื่อนำผล มาปรับปรุงให้ระบบ การกำกับติดตาม รายงาน และ ประเมินผลมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>		<p>ในปี ๒๕๖๘ จำนวน ๙ ระบบ ในปี ๒๕๖๙ จำนวน ๑๐ ระบบ</p> <p><u>๒) เกณฑ์การประเมิน</u> ระบบการกำกับติดตาม รายงาน และ ประเมินผล ที่ได้รับการพัฒนาและนับ ผลตามค่าเป้าหมายที่กำหนดต้องมีการ ดำเนินการ ครบถ้วนตามเกณฑ์ดังนี้</p> <p><u>ระดับ ๑</u> มีการทบทวนสภาพ ปัจจุบันของระบบการกำกับติดตาม รายงานและประเมินผล</p> <p><u>ระดับ ๒</u> มีการจัดทำแผนการพัฒนา ประสิทธิภาพระบบการกำกับ ติดตาม รายงานและประเมินผล</p> <p><u>ระดับ ๓</u> มีการจัดทำคู่มือ และ เครื่องมือ ในการกำกับติดตาม รายงานและประเมินผล</p> <p><u>ระดับ ๔</u> มีการถ่ายทอดแผนการ พัฒนาฯ คู่มือ และเครื่องมือในการ กำกับติดตามและประเมินผล ให้ ผู้เกี่ยวข้องรับทราบและดำเนินการ</p> <p><u>ระดับ ๕</u> มีการประเมินผลการ ดำเนินงานและนำผลการประเมิน มาปรับปรุงและพัฒนา</p>	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนางองค์กรให้เป็นสถาบันต้นแบบด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

(๑) เป้าประสงค์	(๒) กลยุทธ์	(๓) มาตรการ/แนวทาง	(๔) ตัวชี้วัดกลยุทธ์	(๕) วิธีการดำเนินงาน/ การติดตาม/เกณฑ์การประเมิน	(๖) ผู้กำกับดูแล/ ผู้รับผิดชอบ
				<p><u>๓) วิธีการวัด</u></p> <p>นับระบบการกำกับติดตาม รายงาน และประเมินผล ที่ได้รับการพัฒนา ต่อระบบ ต้องมีการดำเนินการ ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่สถาบันฯ กำหนด ทั้ง ๕ ระดับ</p> <p><u>๔) การติดตาม</u></p> <p>๔.๑) ติดตามผลการดำเนินงาน รายงาน ปี ในรอบ ๖ เดือน และรอบ ๑๒ เดือน โดยติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการกำกับติดตาม รายงานและประเมินผล</p> <p>๔.๒) ติดตามผลการดำเนินงาน ในช่วง ๒ ปี (๖๕ - ๖๖) เพื่อติดตามผลการดำเนินการพัฒนาระบบกำกับติดตาม รายงานและประเมินผล ที่ขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถาบันฯ</p> <p>๔.๓) ติดตามผลการดำเนินงาน ในช่วง ๓ ปี (๖๗ - ๖๙) เพื่อติดตามผลการดำเนินการพัฒนาระบบกำกับติดตาม รายงานและประเมินผล ที่ได้ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการกำกับ ติดตาม และ รายงานผลของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p>	